

สถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

International Institute of Humanitarian Law

คู่มือกฎการใช้กำลัง

**RULES OF ENGAGEMENT
HANDBOOK**

ทีมยกร่าง

นาวาโท แอลแลน โคล (Alan Cole)

ราชาวิสหราชอาณาจักร

พันตรี ฟิลลิป ดรูว์ (Phillip Drew)

กองทัพแคนาดา

นาวาเอก ร็อบ แม็คคลาฟลิน (Rob McLaughlin)

ราชนาวีออสเตรเลีย

ศาสตราจารย์ เดนิส แมนซาเกอร์ (Dennis Mandsager)

นาวาเอก, ธน., กองทัพเรือสหรัฐ (เกษียณอายุ)

วิทยาลัยการทัพเรือ

บรรณาธิการและผู้ประสานงานโครงการ

ซานเรโม. พฤศจิกายน 2552(2009)

คู่มือนี้ไม่จำเป็นต้องแสดงถึงมุมมองของทั้งสถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

หรือรัฐบาลของสมาชิกทีมร่างคนใด ๆ

พันเอก ปิยชาติ เจริญผล แปล ม.ค.๕๓

FOREWORD TO THE THAI TRANSLATION

The International Institute of Humanitarian Law and the Handbook drafting team express their sincere thanks to the Royal Thai Armed Forces for this translation and its publication. The Thai version will contribute to enhancing a greater understanding of ROE Doctrine and Practice and will provide an ROE reference for training and exercises conducted in the Thai language.

Users of the Handbook are requested to provide comments, including lessons learned and suggestions for changes or additions, to Dennis Mandsager at dennis.mandsager@gmail.com or to the Institute at sanremo@iihl.org.

Sanremo, February 2011

คำนำสำหรับฉบับแปลภาษาไทย

สถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและทีมผู้ร่างคู่มือกฎการใช้กำลังขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อกองทัพอากาศไทยสำหรับการแปลและจัดพิมพ์คู่มือ คู่มือฉบับภาษาไทยจะมีส่วนในการเสริมสร้างความเข้าใจหลักนิยมและการปฏิบัติเกี่ยวกับกฎการใช้กำลังมากยิ่งขึ้นและใช้เป็นเอกสารอ้างอิงเรื่องกฎการใช้กำลังในการฝึกศึกษาที่กระทำในภาษาไทย ขอให้ผู้ใช้คู่มือกฎการใช้กำลังกรุณาให้ข้อสังเกตรวมทั้งบทเรียนและข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขหรือเพิ่มเติมไปที่ dennis.mandsager@gmail.com หรือที่สถาบันที่ sanremo@iihl.org.

ซานเรโม, กุมภาพันธ์ 2011

คำปรารภ

คู่มือกฎการใช้กำลังซานโรมี มีเจตนาในการรักษาแนวทางของหนังสือฉบับก่อนหน้าของซานโรมี เช่นคู่มือซานโรมีเรื่องกฎหมายระหว่างประเทศที่ใช้ในการขัดกันด้วยอาวุธทางทะเลที่พิมพ์ใน ค.ศ. 1995 และคู่มือซานโรมีเกี่ยวกับการขัดกันด้วยอาวุธที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศ ที่พิมพ์ในปี ค.ศ. 2006

คู่มือนี้จัดพิมพ์ขึ้นโดยสถาบันในฐานะเป็นเครื่องมือในการทำงาน โดยไม่เจตนาที่จะแสดงข้อคิดเห็นอย่างเป็นทางการ หรือจุดยืนของรัฐบาลใดรัฐบาลหนึ่งหรือ องค์การระหว่างประเทศเฉพาะใด ๆ ในเรื่องข้อแตกต่างที่ได้รับการพิจารณา จุดมุ่งหมายประการเดียวคือการนำผู้อ่าน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เข้าร่วมหลักสูตรทางทหารของสถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศเข้าสู่ความซับซ้อนของหลักการที่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางของกฎการใช้กำลัง

คู่มือนี้สะท้อนถึงผลลัพธ์ของโครงการสามปีที่ริเริ่มโดยศาสตราจารย์เดนิส แมนซาเกอร์ แห่งวิทยาลัยการทัพเรือสหรัฐอเมริกาด้วยการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากสถาบัน ซึ่งมองเห็นถึงความต้องการเอกสารอ้างอิงในเรื่องกฎการใช้กำลังร่วมกันซึ่งสามารถนำไปใช้โดยประเทศใด ๆ ในการฝึกและ/หรือการปฏิบัติการ คู่มือนี้ได้นำไปใช้ในการสัมมนาเชิงปฏิบัติการหลายครั้งที่สถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ซานโรมี อีกทั้งการฝึกระหว่างประเทศกับหลักสูตรต่าง ๆ อีกจำนวนมากที่ทำให้ได้รับข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์สูงจากทุกภูมิภาคของโลก คู่มือนี้ ณ ปัจจุบันจึงสะท้อนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดจากนานาประเทศทั่วโลก

ตัวสารระได้จัดทำโดยนาวาโท แอลแลน โคล Commander Alan Cole จากกองทัพอากาศอังกฤษ พันตรี ฟิลลิป ดรูว์ Major Phillip Drew จากกองทัพอากาศแคนาดา นาวาเอก ร็อบ แม็คคลาฟลิน Captain Rob McLaughlin จากกองทัพอากาศออสเตรเลีย และศาสตราจารย์ เดนิส แมนซาเกอร์ Professor Dennis Mandsager นาวาเอกเหล่าพระธรรมนูญ กองทัพอากาศสหรัฐ ฯ (เกษียณอายุ) ร่างสุดท้ายได้ผ่านการพิจารณาโดยทีมสมาชิกในคณะกรรมการธิการของสถาบันประกอบด้วยพลจัตวา เออร์วิน ดาฮินเด็น Brigadier General Erwin Dahinden ดร.บาลด์วิน เดอ วิดท์ส์ Dr. Baldwin de Vidts ศาสตราจารย์วูล์ฟฟ์ ไฮน์เชล วอน ไฮเนกค์ Professor Wolff Heintschel von Heinegg ศาสตราจารย์ มารี จาค็อบส์สัน Professor Marie Jacobsson ดร.มิชาเอล ไมเออร์ Dr. Michale Meyer และศาสตราจารย์ มิเชล โวเทย์ Professor Michel Veuthey ด้วยความร่วมมือจากพันเอก ดาร์เร็น สจ๊วต Colonel Darren Stewart ผู้อำนวยการส่วนกิจการทหารของสถาบัน

ไม่เคยปรากฏว่ามีคู่มือในรูปแบบนี้มาก่อน คู่มือนี้ได้รับการออกแบบให้สามารถนำไปใช้โดยประเทศหรือกลุ่มประเทศใด ๆ โดยปราศจากการผูกพันต่อข้อจำกัดหรือกฎเกณฑ์ด้านการรักษาความปลอดภัยแน่นอนว่าประเด็นข้อนี้เป็นเจตนารมณ์โดยตลอดมาที่จะให้เครื่องมือซึ่งสามารถนำไปใช้ในการอำนวยความสะดวกและสร้างเสริมความร่วมมือนานาชาติและความเข้าใจร่วมกันขณะที่ประกันว่ากองกำลังยึดถือหลักเกณฑ์ด้านความมั่นคงและนโยบายแห่งชาติ

ขุมทรัพย์การควบคุมทางการเมืองต่อกองทัพและด้วยการใช้กฎการใช้กำลังเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์การปฏิบัติของกองทัพโดยแต่ละชาติ พันธมิตรและกองกำลังนานาชาติทั่วโลกเพิ่มจำนวนขึ้นดังนั้นความต้องการที่จะสามารถทำการฝึกและทำความเข้าใจกฎการใช้กำลังก็มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นในทำนองเดียวกัน เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ต้อง

มีความเข้าใจที่ชัดเจนว่า ขณะที่กฎการใช้กำลังมักเป็นเรื่องผสมผสานระหว่างข้อกำหนดด้านการทหารและด้านนโยบายทางการเมือง เรื่องเหล่านี้จะต้องผูกพันโดยขอบเขตด้านกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายในประเทศด้วย ข้อจำกัดด้านกฎหมายดังกล่าวจะต้องไม่ถูกก้าวล่วงเกินไปกว่านั้นแต่ก็จะจำกัดไว้แคบกว่าโดยผลของกฎการใช้กำลัง บ่อยครั้งมากที่การกำหนดขึ้นความลับแห่งชาติหรือของนานาชาติหมายถึงการจัดทำและการแบ่งปันประสพการณ์และแนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับกฎการใช้กำลังเป็นเรื่องที่เป็นปัญหา ความสามารถของฝ่ายทหารในการแบ่งปันประสพการณ์รวมทั้งเพื่อนักศึกษาวิทยาการและสาธารณะเพื่อพิจารณาเรื่องนี้เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งเพื่อที่จะส่งเสริมการตระหนักรู้ถึงการอนุวัติตามเชิงปฏิบัติของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศผ่านกฎการใช้กำลัง

คู่มือเล่มใหม่จะเป็นไปตามความต้องการของหลักสูตรทางทหารของสถาบันแต่โดยเท่าเทียมกันนั้น ยังคงมีให้สถาบันและภาคส่วนอื่น ๆ ที่สนใจด้วย กระผมหวังอย่างจริงจังว่าคู่มือนี้จะถูกนำไปใช้ทั้งในพื้นที่บนโลกที่หลักนิยมเรื่องกฎการใช้กำลังยังไม่มีอยู่ หรือใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสร้างการฝึกที่สมจริงและเป็นประโยชน์ในระดับชาติและระดับนานาชาติ คู่มือมีเจตนาทั้งที่จะช่วยบุคคลที่ทำงานในระดับยุทธศาสตร์ในการเตรียมกฎการใช้กำลังที่ชัดเจนและไม่คลุมเครือกับทั้งบุคคลที่มีส่วนในการปฏิบัติการตามกฎการใช้กำลังเพื่อให้ออกกฎการใช้กำลังในถ้อยคำที่เข้าใจได้ง่ายและช่วยกำลังพลทหารให้มีความสามารถในการบรรลุภารกิจ

แม้ว่านี่เป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องโดยสะท้อนธรรมชาติและลักษณะที่ประเทศเข้าร่วมในการปฏิบัติการทหาร เราหวังอย่างยิ่งว่าผู้ใช้คู่มือจะมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงและปรับแต่งการปฏิบัติที่แสดงไว้ในข้อความของคู่มือในฉบับหน้า

กระผมอยากขอขอบคุณศาสตราจารย์ เดนิส แมนซาเกอร์ ซึ่งเป็นที่มาในการริเริ่มนี้ คณะกรรมการร่างคู่มืออีกทั้งเป็นสมาชิกของสถาบัน(รวมทั้งศาสตราจารย์นาตาลิโน รอนซิตติ Professor Natalino Ronzitti และ พลเรือโทเฟอร์ดินันโด ซานเฟลิซ ดิ มอนเตฟอร์เต Rear Admiral Ferdinando Sanfelice di Monteforte) ผู้ซึ่งโดยส่วนตัวได้ให้ข้อสังเกตและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ท้ายที่สุดนี้ขอขอบคุณต่อคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ(International Committee of the Red Cross (ICRC)) ด้วยการสนับสนุนทางการเงินอย่างมากของคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศไม่เพียงได้ช่วยให้พิมพ์คู่มือได้อย่างรวดเร็วและการแปลเป็นภาษาอื่น ๆ แต่ยังช่วยให้สถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศแจกจ่ายคู่มือแก่บรรดานักเรียนและสถาบันที่ให้ความสนใจ

เอกอัครราชทูต มอริซิโอ โมเรโน

Ambassador Maurizio Moreno

ประธานสถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

สถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

ซานเรโม

สมาชิกคณะกรรมการ

(ตั้งแต่ 9 กันยายน 2007)

ประธาน

เอกอัครราชทูต มอริซิโอ โมเรโน (อิตาลี)

รองประธาน

ศาสตราจารย์ มิเชล โวท์เทย์ (สวีเซอร์แลนด์)

อาจารย์ร่วมมหาวิทยาลัยนิซ โซเฟีย-แอนติโปลิส

ศาสตราจารย์ ฟอสโต โทคาร์ (อิตาลี)

ผู้พิพากษา ศาลระหว่างประเทศกรณีอดีตประเทศยูโกสลาเวีย, กรุงเฮก

ดร.บาลดีวิน เดอ วิตส์ (เบลเยียม)

ที่ปรึกษากฎหมายของเลขาธิการของ NATO, บรัสเซล

สมาชิกสภา

ดร. โมฮัมหมัด อัล-ฮาดิด (จอร์แดน)

ประธานคณะกรรมการการถวีสภากาชาดแห่งชาติ, เจนีวา

ศาสตราจารย์ มาริโอ เบตาติ (ฝรั่งเศส)

ผู้แทนพิเศษรัฐมนตรีกระทรวงต่างประเทศ, ปารีส

พลจัตวา เออร์วิน ดาฮินแดน (สวีเซอร์แลนด์)

หัวหน้าฝ่ายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ, กองทัพ, เบอร์ลิน

ดร. นดีโอโร นเดียเย (เซเนกัล)

ประธาน, พันมิตรเพื่อการย้ายถิ่น ภาวะผู้นำ-การพัฒนา,
อดีตรองผู้อำนวยการองค์การระหว่างประเทศเพื่อการย้ายถิ่น, เจนีวา

ศาสตราจารย์ โยรัม ดินส์ไตน์ (อิสราเอล)

ศาสตราจารย์เกียรติกูณ, มหาวิทยาลัยเทล อาวีฟ

ศาสตราจารย์ ซากส์ ฟอสเตอร์ (สวีเซอร์แลนด์)

ศาสตราจารย์เกียรติกูณ, สถาบันการศึกษาเพื่อการพัฒนาในระดับสูง, เจนีวา

ศาสตราจารย์ ดร. วูลฟ์ ไฮน์เซล วอน ไฮน์เนก (เยอรมัน)

คณะบดีคณะนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยวืออาตรินา, แฟรงเฟิร์ต

ศาสตราจารย์สมทบ มารี จาก็อปส์สัน (สวีเดน)

หัวหน้าที่ปรึกษากฎหมาย, กระทรวงต่างประเทศ, สต็อกโฮล์ม

ดร. มิชาเอล ไมเออร์ (สหราชอาณาจักร)

หัวหน้าสำนักงานกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ, สภากาชาดอังกฤษ, ลอนดอน

ผู้พิพากษา อีซาชิ โอวาตะ (ญี่ปุ่น)

ประธาน, ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ, เฮก

ศาสตราจารย์ วิลเลียม เอช. ทาฟท์ ที่ IV (สหรัฐฯ ฯ)

คณะนิติศาสตร์สแตนฟอร์ด, แคลิฟอร์เนีย

ชุมชนแห่งซานเรโม

สภากาชาดอิตาลี

.....

ดร. สเตฟาเนีย บาลดีน

เลขาธิการ

.....

พันเอก ดาร์เร็น สจ๊วท (กองทัพบกอังกฤษ)

ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการทหาร

คำนำ

วิทยาลัยการทัพเรือสหรัฐอเมริกาเช่นเดียวกับสถานศึกษาอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันทำการค้นคว้า การสอน การจำลองยุทธ และการประชุมทั้งที่กำหนดชั้นความลับและไม่กำหนดชั้นความลับและมีส่วนที่เป็นนักเรียนจากนานาชาติ เมื่อมีหัวข้อเกี่ยวกับกฎการใช้กำลัง(Rules of Engagement ROE) และผู้เข้าร่วมมาจากหลายชาติ ทำให้การถกแถลงอย่างมีประโยชน์เป็นปัญหา ผู้เข้าร่วมมักจะมาถึงโดยมีความรู้เรื่องกฎการใช้กำลังน้อยมากหรือมีความรู้เรื่องชุดกฎการใช้กำลังแห่งชาติที่กำหนดชั้นความลับที่ไม่สามารถเปิดเผยต่อชาติอื่น หรือมีความรู้เรื่องชุดกฎการใช้กำลังของกองกำลังนานาชาติที่กำหนดชั้นความลับที่ไม่สามารถเปิดเผยนอกกองกำลังร่วม เป้าหมายของคู่มือกฎการใช้กำลังนี้คือเพื่อแก้ปัญหาเช่นว่าโดยการพัฒนากฎการใช้กำลังที่สมจริง ครบถ้วนสมบูรณ์ และ ไม่กำหนดชั้นความลับที่สามารถใช้ได้โดยทุกชาติเพื่อการฝึกศึกษา จำลองยุทธ และการปฏิบัติการจริง

ก้าวแรกในกระบวนการร่างคือการเชิญผู้ร่วมงานจากออสเตรเลีย แคนาดา และสหราชอาณาจักร ซึ่งทางวิทยาลัยได้มีความสัมพันธ์ในการทำงานอย่างใกล้ชิดเพื่อร่วมในทีมร่าง ขั้นตอนที่สองคือการรวมกำลังกับสถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (Institute of International Humanitarian Law IIHL) และนักศึกษาของสถาบันจำนวนมาก เพื่อทดสอบร่างคู่มือในสภาพการทดสอบและการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ความท้าทายของทีมร่างมีอยู่มาก หลายคนสงสัยถึงความเป็นไปได้ของการพัฒนากฎการใช้กำลังซึ่งเป็นที่ยอมรับของประชาคมระหว่างประเทศ แต่ละประเทศมีพันธกรณีตามสนธิสัญญาที่แตกต่าง มุมมองกฎหมายระหว่างประเทศที่แตกต่าง มุมมองนโยบายที่แตกต่าง และมุมมองที่แตกต่างของอำนาจและความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ผู้ที่ร่วมทบทวนเกือบทุกคนเชื่อว่ากฎการใช้กำลังที่ใช้ตามจริงจะต้องกำหนดชั้นความลับ

ทีมร่างได้จัดทำร่างหลายฉบับซึ่งได้ผ่านการวิจารณ์ในหลายทางรวมทั้งหลักสูตรการสัมมนาเชิงปฏิบัติการสองครั้งและหลักสูตรการปฏิบัติการทางเรือสองครั้งที่จัดขึ้นที่สถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ผลของทั้งสองกิจกรรมคือการทดสอบกฎการใช้กำลังอย่างเข้มข้น หลังจากสามปีของการร่างและการทดสอบ คณะกรรมาธิการสถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศได้อนุมัติให้จัดพิมพ์คู่มือนี้ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2009

รูปแบบของคู่มือนี้มีเอกลักษณ์คือนอกจากมาตรการกฎการใช้กำลังแล้วยังได้รวมเอารูปแบบของเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกฎการใช้กำลังรวมทั้งบัตรกฎการใช้กำลังแบบพกพา การเตือน การตอบสนองต่อการเตือน และเรื่องอื่น ๆ ทีมผู้ร่างตระหนักว่าหลายประเทศมีรูปแบบในเรื่องดังกล่าวของตนเอง อย่างไรก็ตามหลายประเทศยังไม่มีและนักเรียนไม่มีโอกาสเข้าถึง

คู่มือนี้พิจารณาว่าในกองกำลังนานาชาติผู้มีอำนาจระดับสูงของแต่ละประเทศจะอนุมัติกฎการใช้กำลังสำหรับกองกำลังของตนและแต่ละผู้เข้าร่วมนานาชาติจะปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายของประเทศตน ด้วยเหตุนี้คู่มือนี้จึงมีทางเลือกของมาตรการกฎการใช้กำลังที่หลากหลายและไม่คงที่ การเห็นเป็นเอกฉันท์ในแต่ละมาตรการไม่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง แต่การแบ่งปันข้อมูลกฎการใช้กำลังกับผู้บัญชาการกองกำลังนานาชาติเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

ผู้ร่างใคร่ขอให้ผู้ใช้คู่มือนี้แบ่งปันการวิจารณ์ที่สร้างสรรค์ คำถาม และข้อสังเกต รวมทั้งบทเรียนที่ได้รับจากการฝึกกฎการใช้กำลัง กรุณาส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์มาที่ sanremo@iihl.org

เดนิส แมนซาเกอร์

วิทยาลัยการทัพอเมริกัน

คำขอบคุณ

คณะผู้เขียนขอแสดงความขอบคุณสถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ และบรรดานักเรียนผู้เข้าร่วมการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ และ ผู้มีส่วนร่วมจำนวนนับไม่ถ้วนที่ได้ใช้คู่มือ และให้คำติชม ข้อคิดเห็นเพื่อการปรับปรุง

แอลแลน โคล Alan Cole ขอขอบคุณ พลเรือจัตวา นีล บราวน์ Neil Brown กองทัพอากาศ สำหรับการสนับสนุนที่ให้จากเจ้าหน้าที่และด้วยตัวเอง โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการร่างส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายล่วงหน้า(pre – planned targeting) รวมทั้งขอขอบคุณ นาวาเอก แอนดรูเจมสัน Andrew Jameson ที่ได้ให้ความสนับสนุนในเรื่องความมั่นคงทางทะเล

ร็อบ แมคคลาฟลิน Rob McLaughlin จะไม่สามารถเข้าร่วมในโครงการนี้หากปราศจากการสนับสนุนอย่างยิ่งของ พลเรือตรี อ็อง ดู ตัว Allan du Toit พลตรี เดวิด มอริสัน David Morrison และพลเรือจัตวา เทรเวอร์ โจนส์ Trevor Jones จึงขอแสดงความขอบคุณมา ณ ที่นี้ กับขอแสดงความขอบคุณนายทหารฝ่ายปฏิบัติการและฝ่ายกฎหมายในกองกำลังป้องกันตนเองของออสเตรเลีย ADF โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นาวาอากาศโท แลน เฮ็นเดอร์สัน Lan Henderson สำหรับการสอบทานและข้อคิดเห็น

ฟิลลิปส์ ดรูว์ Philip Drew ขอแสดงความขอบคุณต่อผู้บังคับบัญชาโรงเรียนนายร้อยแคนาดา พลตรี แดเนียล กอสเซลิน Daniel Gosselin และเจ้ากรมพระธรรมนูญแห่งกองทัพแคนาดา พลจัตวา เค็นเน็ท วัตกิน Kenneth Watkin สำหรับการสนับสนุนตั้งแต่การเริ่มก่อตั้งโครงการนี้จนกระทั่งสำเร็จ และขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่ได้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำและแนวทางโดยเฉพาะพันเอก เคอร์บี แอบบ็อต Kirby Abbott พันโท ทิม บิชอป Tim Bishop และนาวาโท แมรี การ์แดน Mary Gardan

เดนิส แมนซาเกอร์ Dennis Mandsager ขอขอบคุณทีมงานที่สละเวลายาวนานในการเขียนร่วมอภิปราย ตีพิมพ์และประณีตประนอมที่ทุ่มเทในการพัฒนาคู่มือเล่มนี้ สำหรับการสนับสนุนโครงการนี้ ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาของหน่วยวิทยาลัยการทัพอากาศ รวมถึงประธานในอดีตและปัจจุบันพลเรือตรี จากคือป ชูฟอร์ด Jacob Shuford ผู้บังคับการในอดีตและปัจจุบัน พลเรือตรี เจมส์ พี (ฟิล) ไวส์คัพ James P.(Phil) Wisecup ศาสตราจารย์ เจมส์ กิบลิน James Giblin และเอกอัครราชทูต แมรี แอน ปีเตอร์ส์ Mary Ann Peters, และท่านคณบดีของศูนย์การศึกษาการสงครามทางเรือ ท่านศาสตราจารย์ โรเบิร์ต(บาร์นีย์) รูเบล Robert(Barney) Rubel ทำยที่สุดขอขอบคุณผู้ร่วมงานในวิทยาลัยการทัพอากาศกองกฎหมายระหว่างประเทศ และหน่วยกฎหมายระหว่างประเทศของกำลังสำรองกองทัพเรือและทุกท่านที่ถือเป็นกุญแจสำคัญในการผลิตหนังสือเล่มนี้

แอลแลน โคล Alan Cole

ฟิลลิป ดรูว์ Phillip Drew

ร็อบ แมคคลาฟลิน Rob McLaughlin

เดนิส แมนซาเกอร์ Dennis Mandsager

สารบัญ

	หน้า
คำปรารภโดยประธานสถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ	II
คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่สถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ	IV
คำนำ	V
คำขอบคุณ	VII
สารบัญ	VIII
ตารางกฎการใช้กำลัง	X
คำปรารภผู้แปล	A
ส่วนที่ I บทนำ	1
ส่วนที่ II การป้องกันตนเอง	2
ส่วนที่ III การใช้กำลังในระหว่างการปฏิบัติการทางทหาร	4
ส่วนที่ IV แนวทางปฏิบัติด้านนโยบายต่อผู้มีอำนาจบังคับบัญชาทหาร	6
ส่วนที่ V วิธีการในการร่าง	6
ส่วนที่ VI กระบวนการของกฎการใช้กำลัง	7
ผนวก A คำแนะนำในการวางแผนและการพิจารณาของฝ่ายอำนาจการ	8
อนุผนวก 1 ขั้นตอนการวางแผน	9
อนุผนวก 2 ข้อแนะนำเฉพาะสภาพแวดล้อม	11
2.1 การปฏิบัติการทางบก	11
2.2 การปฏิบัติการทางเรือ	12
2.3 การปฏิบัติการทางอากาศ	12
2.4 การปฏิบัติการนอกอวกาศ	13
2.5 การปฏิบัติการไซเบอร์สเปซ	14
อนุผนวก 3 ข้อพิจารณาในการวางแผนเฉพาะภารกิจ	15
3.1 การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ	15
3.2 การปฏิบัติการอพยพผู้ที่มีไข้พลรบ NEO	16

		หน้า
	3.3	การช่วยเหลือทางมนุษยธรรม/บรรเทาภัยพิบัติ HA/DR 16
	3.4	การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พลเรือน 17
	3.5	การปฏิบัติการสกัดกั้นทางทะเล 18
อนุผนวก 4		ข้อเสนอแนะเรื่องเจตนาเป็นปรปักษ์ 19
อนุผนวก 5		การยกระดับของกำลังในการป้องกันตนเอง 20
อนุผนวก 6		การกำหนดเป้าหมายและกฎการใช้กำลัง 21
ผนวก B		ประมวลกฎหมายใช้กำลัง 23
ผนวก C		ตัวอย่างรูปแบบกฎหมายใช้กำลัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายใช้กำลัง 48
อนุผนวก 1		ผนวกกฎหมายใช้กำลังประกอบคำสั่งยุทธการ 49
อนุผนวก 2		ข้อความขออนุมัติกฎหมายใช้กำลัง อนุมัติกฎหมายใช้กำลัง ขอแก้ไขกฎหมายใช้กำลัง 50
อนุผนวก 3		ผังตารางกฎหมายใช้กำลังสำหรับกองกำลังนานาชาติ 55
อนุผนวก 4		บัตรกฎหมายใช้กำลังแบบพกพา 56
อนุผนวก	5	การประกาศเขตแจ้งเตือนทางทะเล 61
อนุผนวก	6	แบบการการขอให้แสดงตน(พิสูจน์ทราบ)และการเตือน 64
อนุผนวก	7	การตอบสนองต่อการสอบถาม การเตือน และการซักถามในทะเล 65
ผนวก D		คำจำกัดความ 66

รายการกฎการใช้กำลัง

รายการกฎการใช้กำลังนี้กำหนดหัวข้อหมวดกฎการใช้กำลังที่ปรากฏในประมวลกฎการใช้กำลังในผนวก B ของคู่มือนี้ ในประมวลกฎการใช้กำลังจะมีกฎเฉพาะและบันทึกซึ่งอาจนำไปใช้ในการร่างกฎการใช้กำลัง

กลุ่ม 10-19: การใช้กำลังในการป้องกันตนเองและผู้อื่น

หมวด

- 10 การใช้กำลังในการป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล
- 11 การใช้กำลังในการป้องกันตนเองของหน่วย
- 12 การใช้กำลังในการป้องกันผู้อื่น
- 13 การใช้กำลังในการป้องกันตนเองของประเทศ
- 14-19 สำรอง

กลุ่ม 20-29: การบรรลุมารกิจ

หมวด

- 20 การใช้กำลังเพื่อการบรรลุมารกิจ
- 21 การป้องกันเสรีภาพการเดินทางของบุคคล
- 22 การป้องกันการรบกวนเรือและอากาศยาน
- 23 การยิงเตือน
- 24 การยิงลิดรอน
- 25 การตรวจค้นและการคุมขังบุคคล
- 26 การใช้กำลังเพื่อช่วยบุคคลให้ได้รับการปล่อยตัว
- 27 การยิงเล็งจำลอง(การยิงเล็งจำลองที่มีการตรวจการณ์และไม่มี การตรวจการณ์)
- 28-29 สำรอง

กลุ่ม 30-39: การกำหนดเป้าหมายในการขัดกันด้วยอาวุธ

หมวด

- 30 การเข้าปะทะต่อที่หมายทางทหารและกองกำลังที่เป็นข้าศึก
- 31 การพิสูจน์เป้าหมาย
- 32 ประเทศเป็นกลาง
- 33-39 สำรอง

กลุ่ม 40-49: การปฏิบัติการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

หมวด

- 40 การใช้กำลังเพื่อคุ้มครองทรัพย์สิน
- 41 การคุ้มครองทรัพย์สินจำเป็นต่อชีวิต/สำคัญต่อภารกิจ/ที่กำหนด
- 42 การตรวจค้น ยึด และทำลายทรัพย์สิน
- 43-49 สำรอง

กลุ่ม 50-59: การวางที่มั่นในภูมิภาค

หมวด

- 50 การวางที่มั่นในภูมิภาคของประเทศของหน่วยกำลังและการเคลื่อนพลข้ามเขตแดน
- 51 การลาดตระเวนภาคพื้นดิน
- 52 การลาดตระเวนทางอากาศ
- 53 การวางที่มั่นใกล้เคียงของหน่วยกำลัง
- 54 การทำการฝึกต่อหน้าฝ่ายตรงข้ามที่อาจเป็นไปได้
- 55 การเปลี่ยนเส้นทาง
- 56 การใช้เครื่องกีดขวางและฉากขัดขวาง
- 57 เขต
- 58 เสรีภาพในการเดินเรือ
- 59 สำรอง

กลุ่ม 60-69: การปฏิบัติการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

หมวด

- 60 การเตือน
- 61 การรังควาน
- 62 การเฝ้าตาม การเฝ้าตรวจ และการหมายเป้า
- 63 เครื่องตรวจจับ และการส่องสว่าง
- 64-69 สำรอง

กลุ่ม 70-79: การถืออาวุธ

หมวด

- 70 อำนาจในการถืออาวุธ

71-9 สำรอง

กลุ่ม 80-89: กลุ่ม 80-89 กั้บระเบิด กระสุนวัตฤระเบิดพวง และกั้บตั้ก

หมวด

80 การใช้กั้บระเบิด

81 การใช้กระสุนวัตฤระเบิดพวง

82 การใช้กั้บตั้ก

83-89 สำรอง

กลุ่ม 90-99: การปฏิบัติการทางทะเล

หมวด

90 การบังคับใช้กฎหมายทางทะเล

91 เป้าหมายเรือดำน้ำ

92 ทุ่นระเบิดทางเรือ

93 เครื่องตรวจจับ และการส่องสว่าง

94 การปราบปรามโจรสลัด

95-99 สำรอง

กลุ่ม 100-109: การปฏิบัติการทางอากาศ

หมวด

100 การใช้กระสุนวัตฤระเบิดอากาศสู้พื้น

101 การใช้กระสุนวัตฤระเบิดอากาศสู้ใต้ผิวพื้น

102 การเข้าปะทะอากาศสู้อากาศ

103-109 สำรอง

กลุ่ม 110-119: การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือ

หมวด

110 การใช้กำลังช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือ, รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมาย

111 การตรวจค้น คุมขัง และจับกุมบุคคล

112 การปฏิบัติต่อบุคคลผู้ถูกคุมขังและจับกุม

113-119 สำรอง

กลุ่ม 120-129: การควบคุมฝูงชนและการจลาจล

หมวด

- 120 การใช้กำลังในการควบคุมการจลาจล
- 121 สารปราบจลาจล
- 122 กระสุนระเบิดควบคุมจลาจล/เครื่องฉีดน้ำ
- 123-129 สำรอง

กลุ่ม 130-139: การปฏิบัติการสารสนเทศ

หมวด

- 130 มาตรการด้านสงครามอิเล็กทรอนิกส์
- 131 การปฏิบัติการเครือข่ายคอมพิวเตอร์
- 132 การปฏิบัติการจิตวิทยา
- 133 การลวง
- 134-139 สำรอง

กลุ่ม 140-149: การปฏิบัติการนอกอวกาศ

หมวด

- 140 การรบกวนต่อการสื่อสารด้วยดาวเทียม
- 141 การลิดรอน/การทำลายดาวเทียม
- 142-149 สำรอง

กลุ่มที่ 150 ขึ้นไป : สำรอง

คำปรารภผู้แปล

กฎการใช้กำลังเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่สำหรับทหารไทยที่เริ่มใช้เมื่อปี ๒๕๔๕ แม้ในอดีตอาจจะมีสิ่งคล้ายกฎการใช้กำลังแต่เป็นเรื่องดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาแต่ละท่านในการสั่งการโดยยังไม่ได้มีการกำหนดเป็นหลักนิยมในเรื่องนี้ คู่มือกฎการใช้กำลังที่ศาสตราจารย์ เดนิส แมนซาเกอร์ จากวิทยาลัยการทัพเรือสหรัฐอเมริกา กับทีมงานผู้ร่างได้จัดทำขึ้นนี้ เป็นเอกสารที่เป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจเรื่องกฎการใช้กำลังและเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยได้รวบรวมเป็นหมวดหมู่ ตลอดจนมีตัวอย่างประกอบให้ ทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรม หรือกระทั่งเป็นแนวทางการยกร่างกฎการใช้กำลังเพื่อใช้งานจริง ผู้แปลหวังว่าการแปลคู่มือนี้เป็นภาษาไทยจะเป็นประโยชน์ต่อราชการทหารของไทยโดยทำให้สามารถนำคู่มือนี้ไปใช้ประโยชน์ในราชการทั้งการฝึกและการใช้งานจริงได้ง่ายขึ้นในอนาคตต่อไป

ผู้แปลได้พยายามยึดรูปแบบของต้นฉบับในเรื่องการจัดหัวข้อต่าง ๆ ในการแปล เพื่อให้สามารถสอบทานกับต้นฉบับภาษาอังกฤษได้ ซึ่งเป็นเงื่อนไขประการหนึ่งของเจ้าของลิขสิทธิ์คือสถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ โดยในการแปลผู้แปลใช้พจนานุกรมศัพท์ทหารของอาจารย์ พันเอก สุรศักดิ์ พันธเศรษฐ และ ฉบับของ กรมยุทธศึกษาทหารประกอบในการแปล หากผู้ใช้งานคู่มือฉบับแปลไทยพบข้อผิดพลาดหรือมีข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะประการใดขอได้กรุณาแจ้งให้ผู้แปลทราบด้วย โดยติดต่อที่ โทร.081 9282768 หรือทางอีเมลล์ที่ petethaijag@hotmail.com จักเป็นพระคุณยิ่ง

ผู้แปลใคร่ขอแสดงความขอบคุณคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ สำนักงานกรุงเทพ และเจ้าหน้าที่ เช่น คุณ มาร์ติน แม็คเคอร์ม็อท คุณพีเพ็ญจันทร์ ที่ได้ให้การสนับสนุนผู้แปลเข้าร่วมการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องกฎการใช้กำลัง ที่สถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ เมืองซานเรโม ประเทศอิตาลี อันเป็นที่มาของคู่มือนี้ ขอขอบคุณพันเอก กฤษณะ บวรรัตนารักษ์ ผู้อำนวยการกองกฤษฎีกาทหารและการต่างประเทศ ผู้บังคับบัญชาของผู้แปลกับผู้บังคับบัญชาในกรมพระธรรมนูญทุกระดับที่ให้การสนับสนุนผู้แปลจนงานแปลลุล่วง และที่ขาดไม่ได้คือขอขอบคุณพันเอกดาร์เรน สจ๊วต ผู้อำนวยการกิจการทหารของสถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ท่านอื่น ๆ ของสถาบันที่ดูแลอำนวยความสะดวกในช่วงการสัมมนาที่สำคัญคือศาสตราจารย์ เดนิส แมนซาเกอร์ ทีมงานยกร่างท่านอื่น ๆ ที่ได้จัดทำคู่มือนี้จนสำเร็จ และเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้งานต่อ ๆ ไปในทุกที่ในโลก ขอขอบคุณพันเอกหญิง กรวิภา เจริญผล ภรรยาผู้แปลและน้อง ๆ เหล่าพระธรรมนูญในการสนับสนุนงานแปลและการตรวจทานจนเรียบร้อย

ท้ายที่สุดขอขอบคุณคุณพ่อ บุญญฤทธิ์ เจริญผล ที่สนับสนุนให้ผู้แปลเป็นนักกฎหมาย และ คุณแม่ อาจารย์ ประไพ เจริญผล ที่ได้เคียงเคียงประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ภาษาอังกฤษแก่ผู้แปลจนสามารถทำการแปลคู่มือกฎการใช้กำลังนี้จนสำเร็จ

พันเอก

ผู้แปล

รองผู้อำนวยการกองกฤษฎีกาทหารและการต่างประเทศ

กรมพระธรรมนูญ

25 มกราคม 2554(2011)

Translator Forwards

Rules of Engagement (ROE) is the new subject to the Thai Military which firstly introduced in 2002. In the past, there may be a lookalike ROE but mostly up to the commanders' discretions and orders without a doctrine on this matter. The Sanremo ROE Handbook drafted by Professor Denis Mandsager and his team is a helpful tool to understand the ROE and ROE related matters. It is well drafted and organized with provided samples. This makes it easy to understand and capable of using in both for training or real world ROE drafting. The translator hopes this Thai translation will be useful for Thai Military for both usages.

In the translation, the translator try to follow the set format of indent and heading of the original Handbook in order to be able to cross check with the English version Handbook. For reference, the translator use both the Military Vocabulary Handbook of Colonel Surasak Panttaseth and the Joint Training Directorate of Royal Thai Supreme Command for translation purpose. All comments and suggestions from user are welcomed at tel. 66 8 1 928 2768 or email address petethajag@hotmail.com

The translator would like to extend his thanks to the International Committee of the Red Cross, Regional Office Bangkok and staffs such as Mr. Martin McDermott and Khunpe PencHan for providing translator the support of the attendance of ROE workshop course at the International Institute for Humanitarian Law(IIHL), Sanremo, Italy which becomes the origin of this Handbook to the translator. Many thanks to Colonel Krisna Bovornratanaraks the commanding officer of the translator and other leaderships at the Thai Judge Advocate General's Department for all support to finish this translation. Cannot forget to thank Colonel Darren Stewart-Director- Military Division of IIHL and other Staffs for all the support during the course. Special thanks to Professor Denis Mandsager and the drafting team for making the fruitful ROE Handbook a great success to be able to use globally. My gratitude to my wife Colonel Kornwipa Jaroenpol and my colleague at Military Legislation and Foreign Affairs Division, JAG Department for supporting and proof reading the Thai ROE Handbook.

Finally my greatest thanks to my dad Mr.Boonyarith and my mom Arjarn Praphai Jaroenpol for her commitment to teach English to me that contribute to the success of the Translation of this Handbook.

Colonel Thai Translator
(PIYACHART JAROENPOL)

Deputy Director, Military Legislation and Foreign Affairs Division

The Judge Advocate General Department

25 January 2554(2011)

คู่มือกฎการใช้กำลัง

ส่วนที่ I: บทนำ

บทนำและวัตถุประสงค์

1. วัตถุประสงค์ของคู่มือนี้คือเพื่อช่วยในการร่างกฎการใช้กำลัง (Rules of Engagement(ROE))และเป็นแนวทางปฏิบัติทางด้านกฎหมายและการปฏิบัติการสำหรับใช้ในการฝึก อบรม จำลองยุทธ และการปฏิบัติการ คู่มือนี้ไม่ใช่คู่มือกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ แต่ได้รวมเอาข้อกำหนดเพื่อระบุและจัดการจุดยืนทางด้านกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องของประเทศที่เข้าร่วมในการปฏิบัติการนานาชาติ และเสริมสร้างความเข้าใจนโยบายด้านกฎการใช้กำลังของประเทศ คู่มือนี้ยังได้เสนอแนะกฎการใช้กำลังสำหรับสภาวะแวดล้อม และกิจกรรมบางประการ รวมทั้งขั้นตอนการขออนุมัติและปฏิบัติการตามกฎการใช้กำลังทั้งในการปฏิบัติการเหล่าเดียว การรวบรวม หรือ ปฏิบัติการนานาชาติ

โครงสร้างของคู่มือ

1. คู่มือนี้เป็นไปตามโครงสร้างดังนี้
 - a) ส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่หก เป็นบทนำของคู่มือ ข้อพิจารณาทางกฎหมายที่สำคัญอันกระทบต่อการใช้กำลัง หลักการป้องกันตนเอง ปัจจัยด้านนโยบายซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการกฎการใช้กำลัง ทฤษฎีด้านกฎการใช้กำลังในคู่มือนี้ และ กระบวนการของกฎการใช้กำลัง
 - b) หมวด A วางแนวทางของการวางแผนและการร่างกฎการใช้กำลัง ข้อเสนอแนะเฉพาะเรื่องกฎการใช้กำลังสำหรับสภาวะแวดล้อมและกิจเฉพาะด้านการปฏิบัติการบางอย่าง แนวทางในเรื่องเจตนาเป็นศัตรู(ปรปักษ์) และการยกระดับของกำลังในการป้องกันตนเอง และข้อมูลในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดและการใช้กำลัง
 - c) หมวด B ประมวลกฎการใช้กำลัง ที่สามารถนำมาปรับใช้ตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุภารกิจต่าง ๆ
 - d) หมวด C และอนุหมวดได้แก่ตัวอย่างกฎการใช้กำลัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกฎการใช้กำลัง
 - e) หมวด D ได้แก่คำจำกัดความของศัพท์เฉพาะที่ใช้ในคู่มือนี้ ศัพท์เฉพาะนี้จะพิมพ์ปรากฏเป็นตัวอักษรแบบเอียง ทั้งนี้เพื่อชี้ว่าจะต้องทำการใช้โดยอ้างอิงกับคำจำกัดความ

คำจำกัดความและสถานะ

3. กฎการใช้กำลังออกโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ และเพื่อช่วยกำหนดเส้นกรอบของสภาวะการณ์และข้อจำกัดซึ่งสามารถใช้กำลังทหารเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย กฎการใช้กำลังปรากฏในหลายรูปแบบของหลักนิยมทางทหารของชาติรวมทั้งคำสั่งการปฏิบัติ คำสั่งเคลื่อนพล แผนยุทธการ หรือ คำสั่งชี้แจง(เฉพาะ) ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดกฎการใช้กำลังให้อำนาจและหรือจำกัดเรื่องอื่นใด และเรื่องกฎการใช้กำลัง การวางแผนและกำหนดตำแหน่งของกำลัง และการใช้ขีดความสามารถเฉพาะบางประการ ในบางประเทศกฎการใช้กำลังมีสถานะเป็นคำแนะนำแก่กองกำลังทหาร ขณะที่ในภารกิจบางประเทศกฎการใช้กำลังเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย กฎการใช้กำลังไม่ได้เอื้อให้ผู้รับผิดชอบในภารกิจหรือกิจเฉพาะ อีกทั้งมิได้ออกเพื่อให้ข้อมูลด้านยุทธวิธี ภารกิจและกิจจะกำหนดโดยออกผ่านคำสั่งยุทธการหรือโดยทางอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันของการควบคุมและการบังคับบัญชา

กฎหมายและนโยบายที่ใช้บังคับ

4. กฎหมายระหว่างประเทศ การปฏิบัติในการปฏิบัติการทางทหารได้ถูกควบคุมโดยกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ (Law of Armed Conflict (LOAC)) (บางครั้งเรียกว่า “กฎหมายสงคราม หรือ กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศด้วย) ทุกประเทศมีพันธะผูกพันที่จะต้องทำการฝึกกองกำลังของตนให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ และกฎหมายระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่กระทบต่อการปฏิบัติการทางทหาร คู่มือนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะอำนวยความสะดวกในการสร้างกฎการใช้กำลังให้มีความชอบธรรมในการใช้กำลังที่เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ หลายประเทศได้ถูกผูกพันในกฎหมายเจนีวาและเฮก หลายประเทศอาจมีพันธกรณีตามสนธิสัญญา และการตีความและหรือการนำไปใช้ที่แตกต่างกัน ในการปฏิบัติการณ์นานาชาติข้อแตกต่างเหล่านี้จะต้องถูกระบุและนำมาเป็นองค์ประกอบในการวางแผนและการปฏิบัติการทางทหาร
5. กฎหมายภายในประเทศ กองทัพของแต่ละประเทศจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศตน ยกตัวอย่างเช่นกฎหมายภายในของบางประเทศอาจจำกัดความสามารถของกองกำลังที่จะใช้กำลังโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังที่รุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันผู้อื่นหรือสถานที่ ในทำนองเดียวกันบางประเทศอาจออกข้อจำกัดหรือบทขยายนัยเพื่อเสริมขึ้นจากกฎการใช้กำลังของตนในการปฏิบัติการกองกำลังนานาชาติ ข้อจำกัดหรือบทขยายนัยดังกล่าวจะต้องนำมาแลกเปลี่ยนความเข้าใจในหมู่กองกำลังชาติอื่น ๆ ในกองกำลังนานาชาติให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ เป็นเรื่องเฉพาะเจาะจงที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้มั่นใจว่าผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติของกองกำลังนานาชาติจะได้ตระหนักถึงข้อจำกัดใด ๆ ดังกล่าวเพื่อที่จะได้ใช้กำลังอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
6. นโยบายแห่งชาติ ในทำนองเดียวกันกับที่แต่ละประเทศอาจมีจุดยืนทางกฎหมายที่แตกต่างกันในบางประเด็น ในการวางแผนและการปฏิบัติการทางทหารจะต้องคำนึงความแตกต่างทางจุดยืนของนโยบายแห่งชาติที่แตกต่างกันด้วย
7. การปฏิบัติการผสมนานาชาติ ในการปฏิบัติการผสมนานาชาติประเทศที่เข้าร่วมจะต้องปฏิบัติภายใต้การจัดการเรื่องกฎการใช้กำลังร่วมกัน นโยบายและข้อกฎหมายที่แตกต่างกันอาจนำไปสู่การมีกฎการใช้กำลังที่แตกต่างกันในหมู่สมาชิกของกองกำลังนานาชาติ กฎการใช้กำลังที่แตกต่างกันอาจเป็นที่มาของข้อขัดแย้งใน การปฏิบัติการปัญหาในเรื่องนี้วิธีในการแก้ไขได้แก่การเจรจาต่อรองมากกว่าที่จะใช้กระบวนการที่จะนำไปสู่กฎการใช้กำลังซึ่งสะท้อนถึงการมีส่วนร่วมในระดับน้อยที่สุด ในกรณีที่มีข้อแตกต่างจากที่มาของกฎการใช้กำลังอาจแก้ไขได้ในกฎการใช้กำลัง ข้อแตกต่างดังกล่าวควรมีการเผยแพร่แก่สมาชิกในกองกำลังประเทศอื่น ๆ เมื่อสามารถกระทำได้

ส่วนที่ II : การป้องกันตนเอง

8. ประเภทของการป้องกันตนเอง กฎหมายภายในประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศของทุกประเทศยอมรับหลักเรื่องการป้องกันตนเองอันได้แก่การใช้กำลังเพื่อป้องกันการโจมตีหรือการโจมตีที่ใกล้จะถึง การป้องกันตนเองกระทำได้ในทุกสถานการณ์รวมทั้งกรณีการขัดกันด้วยอาวุธ กฎหมายภายในมีสาระต่างกันไปในเรื่องคำจำกัดความและสาระของสิทธิในการป้องกันตนเอง ด้วยเหตุดังกล่าวแต่ละบุคคล และหน่วยทหารจะต้องใช้สิทธิป้องกันตนเองตามกฎหมายภายในของประเทศตนเอง ในบางประเทศการป้องกันตนเองไม่ได้ถูก

ควบคุมโดยกฎการใช้กำลัง ในบางประเทศคำว่า “การกระทำที่เป็นประปักษ์” และ “การแสดงเจตนาเป็นประปักษ์” เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการบรรลุนิติภาวะมากกว่าการป้องกันตนเอง ในคู่มือนี้ ผู้ร่างใช้แนวทางที่ในมุมมองของผู้ร่างเห็นว่าเป็นมุมมองที่ยอมรับได้ทั่วไปโดยยอมรับว่าบางประเทศอาจมีแนวทางที่แตกต่างออกไปในทุกกรณีคู่มือมีเจตนาที่จะนำให้ทุกประเทศนำไปใช้ได้ เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับคู่มือนี้ สิทธิการป้องกันตนเองมีสี่ระดับด้วยกันคือ

- a. การป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล ได้แก่สิทธิของแต่ละบุคคลที่จะป้องกันตนเอง(และในบางกรณีป้องกันบุคคลอื่น) จากการโจมตีหรือการโจมตีที่ใกล้จะเกิดขึ้น บางประเทศอาจอนุญาตให้ผู้บังคับบัญชาจำกัดการป้องกันตนเองของแต่ละบุคคลในทำนองเดียวกับการป้องกันตนเองของหน่วย (ดูผนวก B หมวด 10 ด้วย)
- b. การป้องกันตนเองของหน่วย ผู้บังคับหน่วยมีสิทธิที่จะป้องกันหน่วยของตนเองและหน่วยอื่นที่มาจากประเทศเดียวกันในการเผชิญหน้าต่อการโจมตีหรือการโจมตีที่ใกล้จะเกิดขึ้นในบางประเทศหลักการของการป้องกันตนเองเป็นทั้งสิทธิและหน้าที่ในขณะที่บางประเทศมองว่าเป็นสิทธิเพียงอย่างเดียวบางประเทศอาจกำหนดให้สิทธิการป้องกันตนเองของหน่วยอาจถูกจำกัดโดยคำสั่งจากหน่วยในระดับสูงขึ้นไป การป้องกันตนเองของหน่วยอาจขยายรวมไปถึงหน่วยหรือบุคคลจากประเทศอื่นเมื่อกฎการใช้กำลัง ที่ใช้บังคับอยู่อนุญาตให้ทำได้ (ดูผนวก B หมวด 11 ด้วย)
- c. การป้องกันผู้อื่น ได้แก่สิทธิในการป้องกันบุคคลที่ระบุไม่ได้เป็นกำลังพลในกองกำลัง)) จากการโจมตีหรือการโจมตีที่ใกล้จะเกิดขึ้น บางประเทศสิทธิในการป้องกันตนเองของบุคคล หรือการป้องกันตนเองของหน่วยอาจไม่รวมถึงสิทธิในการใช้กำลังเพื่อป้องกันพลเมืองอื่น ๆ ในสัญชาติตน (ดูผนวก B หมวด 12 ด้วย)
- d. การป้องกันตนเองของประเทศ ตามที่รู้จักกันใน ข้อ ๕๑ แห่งกฎบัตรสหประชาชาติอ้างถึงสิทธิของประเทศที่จะป้องกันตนเองจากการโจมตีด้วยกำลังอาวุธ และประเทศส่วนมากรวมถึงการคุกคามว่าจะโจมตีด้วยกำลังอาวุธที่ใกล้จะเกิดขึ้น (ดูผนวก B ภาคที่ 13 ด้วย) การตกลงใจว่าจะอ้างถึงสิทธิการป้องกันตนเองของประเทศหรือไม่จะคงไว้ในระดับสูงสุดของรัฐบาลหรือหรือองค์กรฝ่ายบริหารเท่านั้น

9. การกระทำที่เป็นประปักษ์ และการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ เพื่อวัตถุประสงค์ของคู่มือนี้สิทธิในการใช้กำลังในการป้องกันตนเองเกิดจากการโต้ตอบการกระทำที่เป็นประปักษ์(โจมตี) และ/หรือการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์(การคุกคามว่าจะโจมตีที่ใกล้จะเกิดขึ้น อนุผนวก 4 และ 5 ของ ผนวก A ให้แนวทางในการตัดสินใจเรื่องการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์และความรุนแรงและระยะเวลาของกำลังที่อาจใช้ในการป้องกันตนเองหน่วยเหนืออาจให้แนวทางปฏิบัติเฉพาะภารกิจในเรื่องเครื่องบ่งชี้ถึงการกระทำที่เป็นประปักษ์ และการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์

10. การใช้กำลังในการป้องกันตนเอง ภายใต้ข้อจำกัดตามที่กำหนดในกฎการใช้กำลัง(หมวด 10 หรือ หมวด11 การกระทำและมาตรการใด ๆ ที่จำเป็นและได้สัดส่วนสามารถนำมาใช้ในการป้องกันตนเองได้เมื่อเวลาและสถานการณ์ด้านการปฏิบัติการเอื้ออำนวย กำลังทหารควรแจ้งเตือนฝ่ายที่ทำการคุกคามเพื่อให้ถอนตัวหรือยุติการกระทำคุกคาม กองกำลังทหารอาจได้รับอนุญาตให้ใช้กำลังในการป้องกันตนเองเฉพาะในกรณีที่หนทางเลือกปฏิบัติอื่น ๆ ที่จะใช้ป้องกันหรือต่อต้านการโจมตีหรือการโจมตีด้วยกำลังอาวุธที่ใกล้จะเกิดขึ้น

- a. ไร้ผล
- b. ไม่มีอยู่ หรือ
- c. มองว่าไม่เพียงพอต่อการต้านทานกองกำลังในสถานการณ์ดังกล่าว

การใช้กำลังโดยทั่วไปอนุญาตให้ใช้ได้ตราบเท่าที่การกระทำที่เป็นประวัติกษและการแสดงเจตนาเป็นประวัติกษ
ยังคงมีอยู่ การใช้กำลังต้องเป็นสัดส่วนซึ่งหมายถึงลักษณะ ระยะเวลา และขอบเขตของกำลังจะต้องไม่เกิน
ความจำเป็น (ข้อสังเกต: หลักการเรื่อง “ความเป็นสัดส่วน” ในเรื่องการป้องกันตนเองจะต้องไม่นำไปสับสน
กับหลักเรื่อง “การเป็นสัดส่วน” ในการขัดกันด้วยอาวุธระหว่างประเทศซึ่งเกี่ยวกับความพยายามในการจำกัด
ความเสียหายข้างเคียงให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด

11. การไล่ติดตาม การป้องกันตนเอง การป้องกันหน่วย การคุ้มครองผู้อื่น และการป้องกันตนเองระดับชาติ
ได้รวมถึงอำนาจที่ไล่ติดตามและเข้าต่อสู้กองกำลังที่ยังคงแสดงเจตนาเป็นประวัติกษ กฎการใช้กำลังอาจ
จำกัดขอบเขตที่อนุญาตให้ทำการไล่ติดตามซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางการทหารและทางการเมือง ควร
แยกแยะการไล่ติดตามในการป้องกันตนเองจากการไล่ติดตามติดพันซึ่งโดยวัตถุประสงค์ของคู่มือนี้เป็น
มาตรการหนึ่งที่ใช้ในบริบทของการบังคับใช้กฎหมายในทางทะเลเท่านั้นโดยได้มีการให้คำนิยามไว้ในกฎหมาย
จารีตประเพณีระหว่างประเทศ และในข้อ 111 ของอนุสัญญากฎหมายทะเล ค.ศ.1982

12. ความสัมพันธ์ระหว่างกฎการใช้กำลังในการป้องกันตนเองและกฎการใช้กำลังเพื่อบรรลุมารกิจ แต่ละ
บุคคลและหน่วยมีสิทธิในการป้องกันตนเองจากการโจมตี หรือ เพื่อมีสถานการณ์การโจมตีที่ใกล้จะถึง หลักทั่วไป
มีอยู่ว่ากฎการใช้กำลังที่ออกสำหรับมารกิจไม่ได้จำกัดสิทธินี้ เนื่องจากกฎหมายภายในประเทศและนโยบาย
แตกต่างกันในแต่ละประเทศจึงยังไม่มี ความเที่ยงตรงอยู่เสมอในกองกำลังนานาชาติว่าเมื่อใดสิทธิในการป้องกัน
ตนเองจะยุติและเริ่มการใช้กำลังเพื่อบรรลุมารกิจ ความไม่เที่ยงตรงดังกล่าวจะต้องนำมาชี้แจงในกระบวนการ
วางแผน

ส่วนที่ III : การใช้กำลังในระหว่างการปฏิบัติการทางทหาร

13. โดยภาพกว้างในนิยามสันติ การใช้กำลังจะได้รับอนุมัติในการป้องกันตนเอง การใช้อำนาจบังคับใช้
กฎหมาย และเพื่อให้ปฏิบัติการสำเร็จหรือบรรลุมารกิจที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจระดับสูงขึ้นไปของประเทศ
หรือจากองค์กรที่มีอำนาจอื่น ๆ เช่นคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

a. เป็นที่ยอมรับเป็นสากลว่าบุคคลและหน่วยมีสิทธิในการป้องกันตนเองจากการโจมตีหรือการโจมตี
ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากกฎหมายภายในประเทศและนโยบายที่แตกต่างกันในเรื่องเกี่ยวกับการใช้
หลักการป้องกันตนเองในการปฏิบัติการทางทหาร หมวด 10, 11, 12 และ 13 ของผนวก B มี
จุดมุ่งหมายที่จะใช้ระบุให้ชัดถึงขอบเขตการอนุญาตที่ได้รับอนุมัติสำหรับการใช้กำลังในการป้องกัน
ตนเอง ตัวอย่างเช่น บางประเทศอนุญาตให้ผู้บังคับบัญชาจำกัดการใช้กำลังเพื่อป้องกันตนเองเป็นบุคคล
และการป้องกันตนเองของหน่วยขณะที่ในบางประเทศไม่อนุญาต

b. เมื่อการใช้กำลังไม่อาจอ้างเหตุการป้องกันตนเองได้ แต่อย่างไรก็ตามการใช้กำลังยังคงจำเป็น
เพื่อให้บรรลุมารกิจทางทหารที่ได้รับมอบหมาย กำลังที่พอสมควรแก่เหตุอาจนำมาใช้ภายใต้ข้อจำกัด
ตามกฎหมายภายในประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ความในหมวด 20 ถึง 140 ของ
ผนวก B ได้ระบุถึงมาตรการเพื่อบรรลุมารกิจ

c. กำลังที่รุนแรงถึงชีวิตสามารถนำมาใช้ต่อบุคคลที่แสดงอาการคุกคามอันใกล้จะเกิดขึ้นต่อชีวิต
มุมมองของแต่ละประเทศในเรื่องสถานการณ์อื่นที่อนุญาตให้ใช้กำลังรุนแรงถึงชีวิตมีความแตกต่างกัน
มากในแต่ละประเทศ คู่มือนี้จึงได้วางมาตรการของกฎการใช้กำลังไว้หลากหลายซึ่งการนำมาใช้ต้องยึด
หลักตามกฎหมายและนโยบายของประเทศ

14. ในระหว่างภาวะการขัดกันด้วยอาวุธ และเพิ่มเติมจาก การป้องกันตนเอง ผู้บังคับบัญชาอาจได้รับ อนุมัติให้เข้าโจมตีข้าศึกตามหลักกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ

- a. ขอบเขตที่แ่งมุมที่แตกต่างของกฎหมายการขัดกันด้วยอาวุธอาจนำมาใช้นั้นขึ้นอยู่กับประเด็นว่า ความขัดแย้งเป็นการขัดกันด้วยอาวุธภายในประเทศหรือการขัดกันด้วยอาวุธระหว่างประเทศ โดยทั่วไป หัวหน้าฝ่ายการเมืองของประเทศเป็นผู้กำหนดประเภทของการขัดกันด้วยอาวุธเพื่อให้กองทัพ ดำเนินการ การกำหนดประเภทนี้ขึ้นกับการวิเคราะห์ด้านกฎหมายของข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับสถานการณ์ เมื่อวางแผนปฏิบัติการและร่างกฎการใช้กำลังสำหรับกองกำลังนานาชาติ ผู้บังคับบัญชาระดับอาวุโส และฝ่ายที่ปรึกษากฎหมายจำเป็นต้องคำนึงว่าประเทศอื่น ๆ กำหนดประเภทของการขัดกันด้วยอาวุธ ครั้งนั้นไว้อย่างไรเนื่องจากการกำหนดประเภทของการขัดกันด้วยอาวุธจะส่งผลกระทบต่อกรอบของ กฎหมายการขัดกันด้วยอาวุธที่ประเทศนั้น ๆ จะใช้
- b. ในสถานการณ์ขัดกันด้วยอาวุธระหว่างประเทศ เฉพาะพลรบ(เว้นที่ออกจากการรบ) และพลเรือน ที่มีส่วนร่วมโดยตรงในการเป็นปรปักษ์ กับวัตถุประสงค์ทางทหารอาจตกเป็นเป้าการโจมตีได้ ในสถานการณ์ การขัดกันด้วยอาวุธที่มีไชระหว่างประเทศเฉพาะนักรบ(เว้นที่ออกจากการรบ) และพลเรือนที่มีส่วนร่วม โดยตรงในการเป็นปรปักษ์กับวัตถุประสงค์ทางทหารอาจตกเป็นเป้าการโจมตีได้
- c. ผู้บังคับบัญชา ฝ่ายเสนาธิการ และที่ปรึกษากฎหมายพึงตระหนักในความจริงที่ว่าไม่ทุกประเทศที่ จะเข้าเป็นภาคีในสนธิสัญญาว่าด้วยกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธฉบับเดียวกันหมด นอกจากนี้ แม้ประเทศที่เข้าเป็นภาคีสนธิสัญญาเดียวกันยังอาจมีการตีความข้อกำหนดในสนธิสัญญาที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ดี ภาษาที่ใช้ในกฎการใช้กำลังได้ร่างขึ้นโดยภาพรวมเพื่อสะท้อนกฎเกณฑ์และหลักการเกี่ยวกับ กฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธจำนวนหนึ่งที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ได้แก่
 - i. ความจำเป็นทางทหาร ข้อกำหนดซึ่งคู่ปรปักษ์มีสิทธิที่จะใช้มาตรการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อ ทำให้การปฏิบัติการทางทหารสำเร็จโดยสัมฤทธิ์ผลและไม่ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการขัดกัน ด้วยอาวุธ
 - ii. การแยกแยะ ข้อกำหนดให้แยกแยะระหว่างประชาชนพลเรือนและพลรบ และระหว่าง ทรัพย์สินของพลเรือนและเป้าหมายทางทหาร และมุ่งการปฏิบัติการต่อพลรบและเป้าหมาย ทางทหารเท่านั้น
 - iii. ความเป็นสัดส่วน ข้อห้ามต่อการโจมตีที่อาจคาดได้ว่าจะทำให้เกิดการสูญเสียข้างเคียง ต่อชีวิตของพลเรือน การบาดเจ็บของพลเรือน ความเสียหายต่อทรัพย์สินของพลเรือน หรือ รวมหลายประการดังกล่าวข้างต้นซึ่งเป็นการมากเกินไปเมื่อเทียบกับข้อได้เปรียบทางทหาร ซึ่งเป็นเป็นผลโดยตรงและเป็นประโยชน์
 - iv. มนุษยธรรม ข้อห้ามในการทำให้เกิดความทุกข์ทรมาน การบาดเจ็บ หรือการทำลายที่ มิได้จำเป็นตามความเป็นจริงเพื่อการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางทหารที่ขอบด้วยกฎหมาย
 - v. การระมัดระวัง ในการปฏิบัติการทางทหารจะต้องระมัดระวังอย่างต่อเนื่องที่จะละเว้น ประชาชนพลเรือน พลเรือน และทรัพย์สินของพลเรือน
 - vi. ข้อห้ามเกี่ยวกับอาวุธ ห้ามใช้อาวุธที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บที่มากเกินไปอย่างยิ่งหรือ การทุกข์ทรมานเกินจำเป็น

15. การถกแถลงเรื่องกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธโดยละเอียดมิได้อยู่ในขอบเขตของคู่มือ กฎการใช้กำลังนี้

ส่วนที่ IV : แนวทางปฏิบัติด้านนโยบายต่อผู้มีอำนาจบังคับบัญชาทหาร

16. ผู้มีอำนาจระดับสูงขึ้นไปภายในประเทศหรือในกองกำลังนานาชาติจะให้แนวทางปฏิบัติในเรื่องวัตถุประสงค์ที่จะต้องทำให้สำเร็จเมื่อเริ่มภารกิจทางทหาร การนี้อาจรวมถึงแนวทางปฏิบัติเรื่องท่าทีของกองกำลังรวมไปถึงการอนุญาตหรือการจำกัดขอบเขตการปฏิบัติที่ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้เพื่อให้บรรลุภารกิจ แนวทางปฏิบัติด้านนโยบายจากรัฐบาลรวมทั้งบทสรุปของการวิเคราะห์ข้อกฎหมายอาจจำกัดเสรีภาพทางการปฏิบัติการณ์ของผู้บังคับบัญชาทหารและจำกัดไม่ให้อำนาจกระทำการใด ๆ ทุกอย่างที่มีอยู่ตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามแนวทางปฏิบัติด้านนโยบายมิได้ให้อำนาจตามกฎหมายในการใช้กำลังในการปฏิบัติการณ์ที่ใช้กำลังนั้น

อยู่นอกกรอบของกฎหมาย

17. กฎการใช้กำลังที่ได้รับการอนุมัติสำหรับภารกิจตามปกติจะรวมถึงข้อแนะนำเฉพาะเกี่ยวกับการใช้กำลัง นอกจากระบุเรื่องการป้องกันตนเองแล้ว โดยทั่วไปกฎการใช้กำลังจะสะท้อนองค์ประกอบต่าง ๆ รวมทั้งคำแนะนำทางด้านการเมืองจากผู้มีอำนาจระดับสูงขึ้นไป ข้อพิจารณาด้านยุทธวิธีของภารกิจเฉพาะ และกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ กฎที่ชัดเจนและไม่คลุมเครือเป็นสิ่งที่สำคัญ

18. ผู้นำทางการเมืองอาจให้คำแนะนำเชิงบรรยายในเรื่องจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ทางนโยบายด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นวิธีที่ทำให้ผู้บังคับบัญชาสามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสมเมื่อสถานการณ์พัฒนาต่อไป คำแนะนำดังกล่าวควรจะต้องอธิบายด้วยภาษาสามัญและกฎการใช้กำลังที่รองรับจะต้องสะท้อนคำแนะนำนี้ในบริบทที่ว่าด้วยภารกิจ คำแนะนำดังกล่าวอาจเปลี่ยนแปลงเมื่อจุดมุ่งหมายของภารกิจและการอนุมัติกฎการใช้กำลังครบถ้วนบริบูรณ์พอที่จะสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในบริบทด้านนโยบายและภารกิจ

ส่วนที่ V : วิธีการในการร่าง

19. กฎการใช้กำลังในคู่มือนี้ได้ร่างเป็นชุดของข้อห้าม ข้อจำกัด และขออนุญาต ที่ระบุอยู่ในตารางรวมกฎตามผนวก B คู่มือนี้ใช้แนวทาง “เชิงจำกัด” เพื่อการอนุมัติ ซึ่งหมายความว่าหากมาตรการใด ๆ ไม่ได้กำหนดไว้ในกฎการใช้กำลังผู้บังคับบัญชาต้องถือว่าตนไม่มีอำนาจในการกระทำดังกล่าว (เกินไปกว่าการป้องกันตนเองเป็นบุคคลและการป้องกันตนเองของหน่วย) ในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้เสรีภาพในการเดินเรือและบินข้ามน่านฟ้า(เช่น เสรีภาพในทะเลหลวง การผ่านทางโดยสุจริต การเดินทางผ่าน และการเข้าไปช่วยเหลือ) ข้อบทในกฎการใช้กำลังเฉพาะไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ เว้นแต่จะต้องการจำกัดสิทธิดังกล่าว อย่างไรก็ตามมาตรการไม่ว่าห้ามหรืออนุญาตการกระทำดังกล่าวได้นำมารวมไว้ด้วยเพื่อช่วยให้มีความชัดเจน

20. ผนวก B เป็นรายการตัวเลือกซึ่งอาจนำมาปรับใช้สำหรับเฉพาะภารกิจได้ ลักษณะของการปฏิบัติการณ์อาจควบคุมให้ฝ่ายอำนาจการและผู้บังคับบัญชาเสนอกฎที่ไม่ได้ระบุไว้ในคู่มือนี้ ในกรณีดังกล่าวอาจนำกฎ “สำรอง” ในหมวดที่เกี่ยวข้องหรือในหมวดใหม่มาใช้ ตัวอย่างกฎการใช้กำลังสำหรับการปฏิบัติการณ์ปรากฏตามอนุผนวก 1 ผนวก C

21. เมื่อปรากฏคำว่า “ระบุ” ในมาตรการกฎการใช้กำลัง คำดังกล่าวหมายความว่าจำเป็นต้องเพิ่มขอบเขตเฉพาะที่มุ่งต่อการใช้กฎดังกล่าว ขอบเขตดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับระยะ ประเภทของอาวุธบางอย่าง หรือ

การกระทำหรือการปฏิบัติบางอย่าง ดังนั้นในที่ที่ปรากฏคำดังกล่าวจะต้องแทรกข้อความในมาตรการของกฎการใช้กำลังเพื่อทำให้ข้อบ่งชี้ดังกล่าวมีความหมายที่ชัดเจนและเหมาะสม

22. เมื่อกฎการใช้กำลังอนุมัติให้ใช้ *กำลังรุนแรงถึงชีวิต* เป็นการอนุมัติการใช้กำลังในระดับความรุนแรงที่น้อยกว่าที่สามารถกระทำได้ตามกฎหมายและมากขึ้นไปจนถึงและรวม *กำลังรุนแรงถึงชีวิต* ด้วย กระบวนการเทคนิค และกลยุทธ์ตามจริงในการใช้กำลังหรือการใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตจะแตกต่างกันไปขึ้นกับปัจจัยต่าง ๆ เช่นสถานะแวดล้อม ระบบอาวุธที่มี ภัยคุกคามที่ครอบงำ และกฎหมายที่ใช้บังคับ การใช้กฎการใช้กำลังที่ได้รับอนุมัติทางยุทธวิธีเป็นเรื่องการตกลงใจของฝ่ายบัญชาการ

23. กฎเฉพาะบางข้ออาจสงวนไว้เพื่อรอการสั่งใช้งานโดยผู้มีอำนาจบังคับบัญชาที่กำหนด ซึ่งหมายความว่ากฎดังกล่าวจะนำมาใช้ต่อเมื่อได้รับการอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาที่กำหนด การอนุมัติดังกล่าวจะต้องทำการขอและอนุมัติด้วยวิธีการเร็วที่สุดตามความเหมาะสมและยืนยันอย่างเป็นทางการ นอกจากนี้ที่กล่าวการอนุมัติอาจกระทำเป็นกรณีกรณีไปหรืออนุมัติเฉพาะช่วงเวลา พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ และภารกิจที่กำหนด การสงวนกฎข้อใดสามารถระบุได้จากส่วนขยายของกฎซึ่งระบุระดับของการอนุมัติ รูปแบบที่ใช้ในคู่มือนี้ได้แก่

ส่วนขยาย: กฎนี้สงวนไว้สำหรับ(ระบุระดับของผู้มีอำนาจ เช่น ผู้บัญชาการกองกำลัง)

24. ขณะที่ผู้บังคับบัญชาสามารถจำกัดมาตรการที่กำหนดในกฎการใช้กำลัง ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถอนุมัติให้กองกำลังกระทำเกินกว่าที่มาตรการกำหนด ผู้บังคับบัญชาทุกระดับที่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับความเหมาะสมของกฎการใช้กำลังจะต้องร้องขอให้มีการแก้ไขหรือการทำให้ชัดเจนโดยทันที นอกจากนี้หากพิจารณาเห็นว่ากฎการใช้กำลังไม่ชัดเจนหรือไม่พอเพียงผู้บังคับบัญชาจะต้องขอความชัดเจนจากหน่วยเหนือในทันที

ส่วนที่ VI : กระบวนการของกฎการใช้กำลัง

25. การอนุมัติ กฎการใช้กำลังจะอนุมัติโดยผู้มีอำนาจบังคับบัญชาแห่งชาติหรือองค์กรผู้บริหารขององค์กรระหว่างประเทศตามกระบวนการขององค์การและความตกลงจากประเทศอื่น ๆ (เช่น สหประชาชาติ) กฎการใช้กำลังจะได้รับการพัฒนาและอำนาจการในฐานะเป็นกระบวนการวางแผนปฏิบัติการไม่ว่าทำโดยคู่ขนานหรือเป็นส่วนหนึ่งของของการพัฒนาแผนยุทธการหรือคำสั่งยุทธการที่เกี่ยวข้อง กฎการใช้กำลังอาจรวมอยู่ในเอกสารดังกล่าวหรือพิมพ์แยกเป็นข้อความหรืออย่างอื่น แผนยุทธการหรือคำสั่งยุทธการจะกำหนดถึงพื้นที่ทางภูมิศาสตร์(พื้นที่ปฏิบัติการ) ซึ่งกฎการใช้กำลังดังกล่าวจะใช้บังคับ บางประเทศอาจรวมคำขออนุมัติกฎการใช้กำลังเฉพาะภารกิจไว้โดยตรงในร่างคำสั่งยุทธการ

26. การทบทวน จะต้องมีการทบทวนกฎการใช้กำลังอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มั่นใจว่ากฎการใช้กำลังมีความชัดเจนและชอบด้วยกฎหมาย และเพียงพอที่จะระบุถึงสิ่งที่จำเป็นของภารกิจ และกฎการใช้กำลังให้อำนาจที่จำเป็นแก่ผู้บังคับบัญชาเพื่อจัดการกับภัยคุกคามอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบข้อความสำหรับการขออนุมัติ กฎการใช้กำลัง(ROEREQ) การอนุมัติกฎการใช้กำลัง(ROEAUTH) และสำหรับการดำเนินการตามกฎการใช้กำลัง (ROEIMP) ปรากฏตามอนุผนวก 2 ของผนวก B

27. การรักษาความปลอดภัย ขณะที่กฎการใช้กำลังเพื่อการฝึกหรือการอบรมมักจะไม่ได้กำหนดขึ้นความลับ กฎการใช้กำลังจริงโดยทั่วไปจะกำหนดขึ้นความลับไว้ระดับเดียวกับแผนยุทธการหรือคำสั่งยุทธการ

คำแนะนำในการวางแผนและการพิจารณาของฝ่ายอำนวยการ

1. ผนวกนี้ได้เป็นกระบวนการที่แนะนำเพื่อการพัฒนา การพิจารณาของฝ่ายอำนวยการและการพิมพ์
กฎการใช้กำลัง

2. มีอนุผนวกประกอบดังนี้
 - อนุผนวก 1 ขั้นตอนการวางแผน
 - อนุผนวก 2 ข้อเสนอแนะเฉพาะสภาวะแวดล้อม
 - อนุผนวก 3 ข้อเสนอพิจารณาในการวางแผนเฉพาะภารกิจ
 - อนุผนวก 4 ข้อเสนอแนะเรื่อง^๑การแสดงความเจตนาเป็นปรปักษ์
 - อนุผนวก 5 การยกระดับของกำลังในการป้องกันตนเอง
 - อนุผนวก 6 การกำหนดเป้าหมายและกฎการใช้กำลัง

อนุผนวก 1 ประกอบผนวก A

ขั้นตอนการวางแผน

1. การพัฒนาและการดำเนินการตามกฎการใช้กำลังที่มีผลเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการทำให้ภารกิจสำเร็จลุล่วง ผนวกนี้วางแนวทางการผนวกการพัฒนากฎการใช้กำลังสู่การวางแผนยุทธการ
2. กฎการใช้กำลังได้รับการอนุมัติโดยผู้มีอำนาจของประเทศ(เป็นบุคคลหรือเป็นกลุ่ม) หรือบางครั้งโดยส่วนที่ควบคุมของกองกำลังนานาชาติภายใต้การกำกับขององค์การระหว่างประเทศ(เช่น สหประชาชาติ องค์การสนธิสัญญาป้องกันแอตแลนติกเหนือหรือนาโต้(NATO) สหภาพแอฟริกา(AU) หรือ สหภาพยุโรป(EU) การพัฒนากฎการใช้กำลังควรเกิดขึ้นในบางส่วนของกระบวนการวางแผนยุทธการ
3. การจัดตั้งฝ่ายงานวางแผนกฎการใช้กำลังเป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณา ส่วนงานดังกล่าวควรนำโดยฝ่ายยุทธการและรวมเอาฝ่ายกฎหมาย ที่ปรึกษาด้านนโยบาย และนายทหารที่มีความเชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติการทางบก ทางทะเล ทางอากาศ ทางอวกาศ และหรือ ทางไซเบอร์สเปซ ตามสมควร ในการปฏิบัติการนานาชาติการติดต่อกับประเทศอื่น ๆ ในกองกำลังเป็นสิ่งจำเป็น
4. ความรับผิดชอบในการร่างกฎการใช้กำลังมักเป็นของฝ่ายยุทธการ หรือฝ่ายแผนและนโยบาย ปัจจุบันแต่ในหลายประเทศยังมีความแตกต่างกันไป ที่ปรึกษากฎหมายควรมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือในการพัฒนากฎการใช้กำลังและควรทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยหลักของฝ่ายยุทธการที่ร่างกฎการใช้กำลัง
5. ที่ปรึกษากฎหมายต้องทำให้แน่ใจว่ากฎการใช้กำลังสอดคล้องกับกฎหมายและสะท้อนข้อกำหนดด้านการเมืองและนโยบายแห่งชาติของประเทศที่เข้าร่วมในกองกำลัง ดังนั้นที่ปรึกษากฎหมายจำเป็นต้องวิเคราะห์หลักกฎหมายพื้นฐานที่รองรับภารกิจและกรอบของกฎหมายที่วางกฎเกณฑ์ในการใช้กำลังโดยคำนึงถึงลักษณะของความขัดแย้ง ในที่นี้รวมถึงการระบุสถานะของการปฏิบัติการรวมถึงเป็นการขัดกันด้วยอาวุธหรือไม่ ถ้าเป็นสภาพของการขัดกันด้วยอาวุธ(ระหว่างประเทศ หรือไม่ใช่ระหว่างประเทศ)
6. เมื่อได้ร่างกฎการใช้กำลังและได้รับการอนุมัติแล้ว(ดูรายการตรวจสอบกฎการใช้กำลังในผนวก B) จะได้ทำการจัดพิมพ์และแจกจ่ายแก่กองกำลัง กฎการใช้กำลังตามปกติจะบรรจุอยู่ในหรือเชื่อมโยงกับเอกสารหรือคำสั่งวางแผนด้านยุทธการ นอกจากนี้คำแนะนำในการใช้กำลังอาจนำไปใส่ไว้ในหรืออ้างถึงในส่วนอื่น ๆ ของ เอกสารหรือคำสั่งในการวางแผนด้วย หากมีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นจะต้องระมัดระวังเป็นการเฉพาะว่ากฎการใช้กำลังที่อยู่ในส่วนต่าง ๆ นั้นสอดคล้องกันด้วย
7. ควรพิจารณาความเหมาะสมในการจัดทำผลผลิตของกฎการใช้กำลัง(บัตรพกพา, บันทึกลายมือ, อื่น ๆ) ซึ่งสรุปหลักการบทยุทธการที่สำคัญของกฎการใช้กำลังเพื่อการแจกจ่ายและการฝึกอบรมของกองกำลังผู้ปฏิบัติ นอกจากนี้ตารางกฎการใช้กำลัง(ROE matrix)ที่สรุปกฎการใช้กำลังของกองกำลังอื่นที่ร่วมในกองกำลังนานาชาติจะเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์(ดู อนุผนวก 3 ของ ผนวก C)
8. ผู้บังคับบัญชาในระดับยุทธวิธีและในระดับยุทธการควรทำการประเมินกฎการใช้กำลังอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะได้สามารถทำการปรับปรุงกฎการใช้กำลังให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นขณะที่ภารกิจกำลังดำเนินไป

สถานการณ์ทางข่าวกรองได้เปลี่ยนแปลง(โดยเฉพาะอย่างยิ่งภัยคุกคามต่อหน่วยยุทธวิธี) และในกรณีที่เข้าหลักเกณฑ์ที่ฝ่ายข้าศึกเปลี่ยนยุทธวิธี เทคนิค หรือ กระบวนยุทธ ควรมีการร้องขอมาตรการใหม่ หรือ การแก้ไขตามความจำเป็นเพื่อทำให้มั่นใจว่ากฎการใช้กำลังสอดคล้องกับภารกิจ สถานการณ์ทางด้านการปฏิบัติการ(โดยเฉพาะภัยคุกคาม) คำแนะนำทางการเมืองและนโยบาย ตลอดจนกฎหมาย การเสนอ หรือ ดำเนินขั้นตอนแก้ไขสามารถกระทำโดยกระบวนการร้องขอกฎการใช้กำลัง ROEREQ การขออนุมัติกฎการใช้กำลังREOAUTH และการขอแก้ไขกฎการใช้กำลัง ROEIMP (ดูอนุผนวก 2 ของ ผนวก C) เมื่อใดที่เชื่อว่ากฎการใช้กำลังไม่ชัดเจนควรหารือขอคำชี้แจงจากหน่วยเหนือให้ชัดเจน

9. การฝึกกฎการใช้กำลังในสถานการณ์จำลองที่อาจเกิดขึ้นตามจริงจะทำให้มั่นใจว่าหน่วยและกำลังพลในกองกำลังทุกนายเข้าใจและสามารถใช้กฎการใช้กำลังได้อย่างถูกต้อง ผู้บัญชาการกองกำลังนานาชาติควรพบปะกับผู้บังคับบัญชาหน่วยรองเพื่อให้แน่ใจว่ามีความเข้าใจเรื่องกฎการใช้กำลังร่วมตรงกัน

ข้อเสนอแนะเฉพาะสภาวะแวดล้อม

2.1 การปฏิบัติการทางบก

a. บทนำ

ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของการปฏิบัติการทางบกคือเป็นการปฏิบัติการที่เกิดขึ้นบนดินแดนเอกราช โดยอาจได้รับหรือไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลอธิปไตย

b. ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมาย

ข้อกฎหมายที่สำคัญในการร่างกฎการใช้กำลังเฉพาะในการปฏิบัติการทางบกคือ

- i. หลักกฎหมายรองรับการวางกำลังหรือกิจกรรมในดินแดนเอกราชของประเทศอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการทางทหารนั้นได้รับความยินยอมจากประเทศที่กิจกรรมนั้น ๆ เกิดขึ้นหรือไม่
- ii. เมื่อประเทศดังกล่าวได้ให้ความยินยอม กฎหมายภายในประเทศของประเทศที่กองกำลังพำนักอยู่จะใช้บังคับกับกองกำลังหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอบเขตของ *ข้อตกลงสถานภาพกองกำลัง Status of Forces Agreement (SOFA)* บันทึกความเข้าใจ *Memorandum of Understanding (MOU)* หรือ ความตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่มี
- iii. มีกฎหมายรองรับในการจับกุมหรือควบคุมตัวหรือไม่

c. กฎการใช้กำลังที่ใช้

นอกจากกฎบังคับที่กำหนดไว้ในย่อหน้า 3.d.i ของผนวก B แล้วควรพิจารณากฎการใช้กำลังต่อไปนี้

- การคุ้มครองเสรีภาพในการเดินทางของบุคคล(หมวด 21)
- *การยิงเตือน* (หมวด 23)
- การตรวจค้นและการควบคุมตัวของบุคคล (หมวด 25)
- ความเป็นกลาง (หมวด 32)
- การใช้กำลังในการคุ้มครองทรัพย์สิน (หมวด 40)
- การตรวจค้น ยึด และทำลายทรัพย์สิน (หมวด 42)
- การวางกำลังในภูมิประเทศของหน่วยกองกำลังและเคลื่อนพลข้ามเขตแดน(หมวด 50)
- การวางกำลังแบบสอดคล้องของหน่วยกองกำลัง(หมวด 53)
- การฝีกต่อหน้าฝ่ายที่อาจเป็นฝ่ายตรงข้าม(หมวด 54)
- การลวง Diversion (หมวด 55)
- การใช้เครื่องกีดขวางและเครื่องกำบัง(หมวด 56)
- การกำหนดเขต(หมวด 57)
- การก่อกวน(หมวด 61)
- การใช้เซ็นเซอร์และอุปกรณ์ส่องสว่าง(หมวด 63)
- การใช้ทุ่นระเบิดสังหาร *กระสุนวัตถุระเบิดพวง* และกับดัก(หมวด 80-82)
- การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พลเรือน(หมวด 110)
- การควบคุมฝูงชนและการจลาจล(หมวด 120)
- การปฏิบัติการข่าว (หมวด 130-133)

2.2 การปฏิบัติการทางเรือ

a. บทนำ

ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของสภาวะแวดล้อมทางทะเลคือการรวมพื้นที่ที่ขึ้นกับอำนาจอธิปไตยของประเทศ(น่านน้ำอาณาเขต และน่านฟ้าอาณาเขต) และพื้นที่ที่ไม่ขึ้นกับอำนาจอธิปไตยของประเทศใด (น่านน้ำสากลและน่านฟ้าสากล)

b. ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมาย

ข้อกฎหมายที่สำคัญในการร่างกฎการใช้กำลังเฉพาะในการปฏิบัติการทางทะเลคือ

- i. พื้นที่ทะเลที่การปฏิบัติการจะเกิดขึ้นและหลักกฎหมายที่บังคับใช้ซึ่งรวมถึงสิทธิการเดินเรือและการบินผ่าน, สิทธิและหน้าที่ของรัฐชายฝั่งและรัฐเจ้าของสัญชาติธงประจำเรือ และสิทธิและหน้าที่ของรัฐที่เป็นกลางและรัฐที่ไม่เข้าร่วม
- ii. กฎหมายรองรับการปฏิบัติการรวมถึงกฎหมายที่ให้อำนาจในการปฏิบัติการในน่านน้ำอาณาเขต หรือที่ให้อำนาจในการปฏิบัติการสกัดกั้นทางทะเล
- iii. หลักความคุ้มกันของรัฐอธิปไตย

c. กฎการใช้กำลังที่ใช้

นอกจากกฎบังคับที่กำหนดไว้ในย่อหน้า 3.d.i ของผนวก B แล้วควรพิจารณากฎการใช้กำลังต่อไปนี้

- การป้องกันการแทรกแซงต่อเรือและอากาศยาน(หมวด 22)
- การยิงเตือน (หมวด 23)
- การยิงเพื่อให้หยุด (หมวด 24)
- การตรวจค้นและการควบคุมตัวของบุคคล (หมวด 25)
- ความเป็นกลาง (หมวด 32)
- การใช้กำลังในการคุ้มครองทรัพย์สิน (หมวด 40)
- การตรวจค้น ยึด และทำลายทรัพย์สิน (หมวด 42)
- การวางกำลังในภูมิภาคประเทศของหน่วยกองกำลังและเคลื่อนพลข้ามเขตแดน(หมวด 50)
- การลวง Diversion (หมวด 55)
- การกำหนดเขต(หมวด 57)
- การก่อกวน(หมวด 61)
- การใช้เซ็นเซอร์และอุปกรณ์ส่องสว่าง(หมวด 63)
- การบังคับใช้กฎหมายทางทะเล (หมวด 90)
- การเผชิญเรือดำน้ำ (หมวด 91)
- ทู่นระเบิดทางทะเล (หมวด 92)
- การขึ้นตรวจเรือ (หมวด 93)
- การปราบปรามการกระทำที่เป็นโจรสลัด (หมวด 94)

2.3 การปฏิบัติการทางอากาศ

a. บทนำ

ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของการปฏิบัติการทางอากาศคือการขึ้นทั้งในเขตน่านฟ้าอาณาเขตและ น่านฟ้าสากล

b. ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมาย

ข้อกฎหมายที่สำคัญในการร่างกฎการใช้กำลังเฉพาะในการปฏิบัติการทางอากาศคือ

- i. พื้นที่ที่การปฏิบัติการจะเกิดขึ้นและหลักกฎหมายที่บังคับใช้ซึ่งรวมถึงสิทธิการบินผ่าน
- ii. การสกัดกั้นและการกำลังต่ออากาศยานพลเรือนหรืออากาศยานอื่นใดที่ได้รับความคุ้มครองพิเศษเช่นอากาศยานทางการแพทย์

c. กฎการใช้กำลังที่ใช้

นอกจากกฎบังคับที่กำหนดไว้ในย่อหน้า 3.d.i ของผนวก B แล้วควรพิจารณากฎการใช้กำลังต่อไปนี้

- การป้องกันการแทรกแซงต่อเรือและอากาศยาน(หมวด 22)
- *การยิงเตือน* (หมวด 23)
- การระบุงูเป้า (หมวด 31)
- ความเป็นกลาง (หมวด 32)
- การตรวจค้น ยึด และทำลายทรัพย์สิน (หมวด 42)
- การวางกำลังในภูมิประเทศของหน่วยกองกำลังและเคลื่อนพลข้ามเขตแดน(หมวด 50)
- การวางกำลังแบบสอดค้องของหน่วยกองกำลัง(หมวด 53)
- การลวง Diversion (หมวด 55)
- การกำหนดเขต(หมวด 57)
- การก่อกวน(หมวด 61)
- การใช้เงา การเฝ้าสังเกต และทำเครื่องหมาย (หมวด 62)
- การเผชิญเรือดำน้ำ (หมวด 91)
- การใช้กระสุนอากาศสู่พื้น (หมวด 100)
- การใช้กระสุนอากาศสู่ใต้พื้นผิว (หมวด 101)
- การเข้าปะทะแบบอากาศสู่อากาศ (หมวด 102)

2.4 การปฏิบัติการนอกอวกาศ

a. บทนำ

ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของสภาวะ *นอกอวกาศ*คือเป็นพื้นที่ไกลเกินกว่าเอกราชของประเทศใด ๆ และทุกประเทศต่างมีสิทธิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน

b. ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมาย

ข้อกฎหมายที่สำคัญในการร่างกฎการใช้กำลังเฉพาะในการปฏิบัติการ *นอกอวกาศ*คือ

- i. เป็นสิ่งต้องห้ามในการวางกำลังอาวุธตามแบบบนดวงจันทร์และเทพ์ฟากฟ้า และการวางระบบอาวุธนิวเคลียร์หรืออาวุธอำนาจทำลายล้างสูง ณ ที่ใด ๆ ใน*นอกอวกาศ*
- ii. ไม่มีรัฐใดสามารถอ้างเขตอำนาจหรืออธิปไตยเหนือส่วนใด ๆ ใน*นอกอวกาศ*
- iii. การใช้ดาวเทียมในการเฝ้าตรวจ การสื่อสาร และการนำทางเพื่อวัตถุประสงค์ทางการทหาร การบินผ่านของจรวด และการวางระบบอาวุธตามแบบบนดาวเทียมไม่เป็นสิ่งที่จะต้องห้าม
- iv. การพิจารณาว่าเขตน่านฟ้าสิ้นสุดที่ใดและ*นอกอวกาศ*เริ่มต้นที่ใดยังไม่มีข้อยุติ

c. กฎการใช้กำลังที่ใช้

นอกจากกฎบังคับที่กำหนดไว้ในย่อหน้า 3.d.i ของผนวก B แล้วควรพิจารณากฎการใช้กำลังต่อไปนี้

- การรบกวนต่อการสื่อสารด้วยดาวเทียม (หมวด 140)
- การตัดรอนหรือการทำลายดาวเทียม (หมวด 141)

2.5 การปฏิบัติการไซเบอร์สเปซ

a. บทนำ

ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของไซเบอร์สเปซคือเป็นสภาวะแวดล้อมคาดเดาและเกินกว่าเขตอำนาจของรัฐใด ๆ การปฏิบัติการระบบเครือข่ายเป็นรูปแบบหลักของการปฏิบัติการในโลกไซเบอร์สเปซและมักไม่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวจึงทำให้การพิจารณาถึงผลกระทบที่เป็นประโยชน์และการแสดงเจตนาเป็นประโยชน์กระทำได้อย่างยาก

b. ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมาย

ข้อกฎหมายที่สำคัญในการร่างกฎการใช้กำลังเฉพาะในการปฏิบัติการไซเบอร์สเปซคือ

- กฎหมายแพ่งและกฎหมายอาญาของในประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศและนโยบายแห่งชาติยังแตกต่างกันหลายหลายในเรื่องการปฏิบัติการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้สนธิสัญญาทวิภาคีและพหุภาคีด้านการสื่อสารมีข้อบทที่กระทบต่อการปฏิบัติการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
- แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว การปฏิบัติการในไซเบอร์สเปซยังอาจเป็นการกระทำที่เป็นประโยชน์หรือการแสดงเจตนาเป็นประโยชน์ โดยมีองค์ประกอบในการพิจารณาทั้งสองกรณีรวมถึงความรุนแรง ความเสียหาย การมุ่งตรง และผลกระทบของการปฏิบัติการ

c. กฎการใช้กำลังที่ใช้

นอกจากกฎบังคับที่กำหนดไว้ในย่อหน้า 3.d.i ของผนวก B แล้วควรพิจารณากฎการใช้กำลังต่อไปนี้

- การปฏิบัติการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (หมวด 131)
- การเชื่อมต่อกับระบบสื่อสารผ่านดาวเทียม (หมวด 140)
- การทำลายหรือทำให้ดาวเทียมหมดสภาพ (หมวด 141)

ข้อพิจารณาในการวางแผนเฉพาะภารกิจ

3.1 การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ

a. บทนำ

ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของ*การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ*คือ มีความเกี่ยวข้องกันของกองกำลังทหาร หน่วยงานงานด้านการเมืองและหน่วยงานด้านมนุษยธรรม และถูกออกแบบมาเพื่อให้บรรลุการแก้ปัญหาโดยสันติ หรือบรรลุสภาวะการณ์เฉพาะอื่น ๆ

b. ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมาย

ข้อกฎหมายที่สำคัญเมื่อร่างกฎการใช้กำลัง คือ

- i. หลักกฎหมายรองรับการวางกำลังหรือกิจกรรมในดินแดนเอกราช(รวมทั้งน่านน้ำและน่านฟ้า)ของประเทศอื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการทางทหารนั้นได้รับความยินยอมจากประเทศที่กิจกรรมนั้น ๆ เกิดขึ้นหรือไม่
- ii. เมื่อกฎหมายที่รองรับในการวางกำลังรวมถึงข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ UNSC Resolution ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมติตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติบทที่ 6 หรือ บทที่ 7
- iii. ข้อมติตามบทที่ 7 ได้ให้อำนาจในการใช้ “มาตรการใด ๆ ที่จำเป็น” หรือไม่ และหลักพื้นฐานในการใช้กำลังจำกัดอยู่เฉพาะการป้องกันตนเองหรือไม่ซึ่งอาจรวมถึงการป้องกันบุคคลที่กำหนดด้วย
- iv. ขอบเขตของข้อตกลงสถานภาพกองกำลัง Status of Forces Agreement (SOFA) บันทึกความเข้าใจ Memorandum of Understanding (MOU) หรือ ความตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่มี

c. กฎการใช้กำลังที่ใช้

นอกจากกฎบังคับที่กำหนดไว้ในย่อหน้า 3.d.i ของผนวก B แล้วควรพิจารณากฎการใช้กำลังต่อไปนี้

- การคุ้มครองเสรีภาพในการเดินทางของบุคคล(หมวด 21)
- *การยิงเตือน* (หมวด 23)
- การตรวจค้นและการควบคุมตัวของบุคคล (หมวด 25)
- การใช้กำลังในการคุ้มครองทรัพย์สิน (หมวด 40)
- การตรวจค้น ยึด และทำลายทรัพย์สิน (หมวด 42)
- การวางกำลังในภูมิประเทศของหน่วยกองกำลังและเคลื่อนพลข้ามเขตแดน(หมวด 50)
- การวางกำลังแบบสอดค้องของหน่วยกองกำลัง(หมวด 53)
- การลวง Diversion (หมวด 55)
- การใช้เครื่องกีดขวางและเครื่องกำบัง(หมวด 56)
- การใช้เซ็นเซอร์และอุปกรณ์ส่องสว่าง(หมวด 63)
- การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พลเรือน(หมวด 110)
- การตรวจค้น จับกุม และคุมขังบุคคล(หมวด 111)
- การปฏิบัติต่อผู้ถูกจับกุมและคุมขัง (หมวด 112)

- การควบคุมฝูงชนและการจลาจล(หมวด 120)
- สารควบคุมการจลาจล (หมวด 121)
- กระสุนควบคุมการจลาจล/ปืนแรงดันน้ำ (หมวด 122)

3.2 การปฏิบัติการอพยพผู้ที่มีใช้พลรบ Non-Combatant Evacuation Operation NEO

a. บทนำ

ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของการปฏิบัติการอพยพผู้ที่มีใช้พลรบ คือ เป็นการช่วยเหลือส่วนราชการอื่นของรัฐบาลในการอพยพคนในสัญชาติและบุคคลที่ได้คัดเลือก จากสถานการณ์ที่คุกคาม ในประเทศตนหรือประเทศอื่น การปฏิบัติการอพยพผู้ที่มีใช้พลรบ NEO มีลักษณะพื้นฐานในเชิงตั้งรับ

b. ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมาย

ข้อกฎหมายที่สำคัญในการร่างกฎการใช้กำลังเฉพาะในการปฏิบัติการอพยพผู้ที่มีใช้พลรบ คือ

- i. หลักกฎหมายรองรับการวางกำลังหรือกิจกรรมในดินแดนเอกราชของประเทศอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการทางทหารนั้นได้รับความยินยอมจากประเทศที่กิจกรรมนั้น ๆ เกิดขึ้นหรือไม่
- ii. ขอบเขตของข้อตกลงสถานภาพกองกำลัง Status of Forces Agreement(SOFA) บันทึกความเข้าใจ Memorandum of Understanding (MOU) หรือ ความตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่มี

c. กฎการใช้กำลังที่ใช้

นอกจากกฎบังคับที่กำหนดไว้ในย่อหน้า 3.d.i ของผนวก B แล้วควรพิจารณากฎการใช้กำลังต่อไปนี้

- การคุ้มครองเสรีภาพในการเดินทางของบุคคล(หมวด 21)
- การยิงเตือน (หมวด 23)
- การตรวจค้นและการควบคุมตัวของบุคคล (หมวด 25)
- ความเป็นกลาง (หมวด 32)
- การใช้กำลังในการคุ้มครองทรัพย์สิน (หมวด 40)
- การตรวจค้น ยึด และทำลายทรัพย์สิน (หมวด 42)
- การวางกำลังในภูมิประเทศของหน่วยกองกำลังและเคลื่อนพลข้ามเขตแดน(หมวด 50)
- การลวง Diversion (หมวด 55)
- การใช้เครื่องกีดขวางและเครื่องกำบัง(หมวด 56)
- การใช้เซ็นเซอร์และอุปกรณ์ส่องสว่าง(หมวด 63)
- การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พลเรือน(หมวด 110)
- การควบคุมฝูงชนและการจลาจล(หมวด 120)
- สารควบคุมการจลาจล (หมวด 121)
- กระสุนควบคุมการจลาจล/ปืนแรงดันน้ำ (หมวด 122)
- มาตรการสงครามอิเล็กทรอนิกส์ (หมวด 130)

3.3 การช่วยเหลือทางมนุษยธรรม/บรรเทาภัยพิบัติ HA/DR

a. บทนำ

อนุผนวก 3 ประกอบผนวก A

ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของการปฏิบัติการช่วยเหลือทางมนุษยธรรม/บรรเทาภัยพิบัติ HA/DR คือ โดยทั่วไปเป็นโครงการระยะสั้นเพื่อแก้ไขความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นจากภัยพิบัติตามธรรมชาติหรือที่มนุษย์ทำขึ้น และเป็นการเสริมความพยายามของเจ้าหน้าที่พลเรือนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นโดยความยินยอมของประเทศ
เจ้าบ้าน

b. ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมาย

ข้อกฎหมายที่สำคัญในการร่างกฎการใช้กำลังคือ

- i. การพกพาอาวุธเป็นเรื่องจำเป็นหรือไม่และประเทศเจ้าบ้านได้ให้ความยินยอมในการพกพาอาวุธหรือไม่
- ii. ขอบเขตของข้อตกลงสถานภาพกองกำลัง Status of Forces Agreement(SOFA) บันทึกความเข้าใจ Memorandum of Understanding (MOU) หรือ ความตกลงระหว่างประเทศอื่นอื่นที่มี
- iii. ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติการที่กำหนดโดยประเทศเจ้าบ้าน

c. กฎการใช้กำลังที่ใช้

นอกจากกฎบังคับที่กำหนดไว้ในย่อหน้า 3.d.i ของผนวก B แล้วควรพิจารณากฎการใช้กำลังต่อไปนี้

- การคุ้มครองเสรีภาพในการเดินทางของบุคคล(หมวด 21)
- การวางกำลังในภูมิภาคประเทศของหน่วยกองกำลังและเคลื่อนพลข้ามเขตแดน(หมวด 50)
- การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พลเรือน(หมวด 110)
- การควบคุมฝูงชนและการจลาจล(หมวด 120)
- สารควบคุมการจลาจล (หมวด 121)
- กระสุนควบคุมการจลาจล/ปืนแรงดันน้ำ (หมวด 122)

3.4 การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พลเรือน

a. บทนำ

การให้ความช่วยเหลือแก่เจ้าหน้าที่พลเรือนได้แก่การปฏิบัติการในประเทศที่กองกำลังทหารทำหน้าที่ซึ่งตามปกติเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ

b. ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมาย

ข้อกฎหมายที่สำคัญในการร่างกฎการใช้กำลังคือ

- i. จำเป็นต้องมีอาวุธประจำกายหรือไม่
- ii. มีกฎหมายรองในการจับกุมหรือควบคุมตัวหรือไม่

c. กฎการใช้กำลังที่ใช้

นอกจากกฎบังคับที่กำหนดไว้ในย่อหน้า 3.d.i ของผนวก B แล้วควรพิจารณากฎการใช้กำลังต่อไปนี้

- การใช้กำลังในการคุ้มครองทรัพย์สิน (หมวด 40)
- อำนาจในการถืออาวุธ (หมวด 70)
- การใช้กำลังในการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พลเรือนรวมทั้งการบังคับใช้กฎหมาย(หมวด 110)

- การตรวจค้น จับกุม และคุมขังบุคคล(หมวด 111)
- การปฏิบัติต่อผู้ถูกจับกุมและคุมขัง (หมวด 112)
- การควบคุมฝูงชนและการจลาจล(หมวด 120)
- สารควบคุมการจลาจล (หมวด 121)
- กระสุนควบคุมการจลาจล/ปืนแรงดันน้ำ (หมวด 122)

3.5 การปฏิบัติการสกัดกั้นทางทะเล

a. บทนำ

ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของการปฏิบัติการสกัดกั้นทางทะเลคือ เป็นการแสดงถึงเขตอำนาจให้ประจักษ์ โดยเรือรบ(และ/หรืออากาศยานของทหาร)หรือเรือและ/หรืออากาศยานของประเทศอื่น แต่ละประเทศ ที่เข้าร่วมจะมีจุดยืนของชาติตนว่าได้รับอนุญาตให้ทำอะไรได้บ้าง(ทั้งเรื่องกฎหมายและนโยบาย)ใน *น่านน้ำสากล*และ*น่านฟ้าสากล*ในส่วนที่เกี่ยวกับเรือและอากาศยานของประเทศอื่น

b. ข้อพิจารณาทางด้านกฎหมาย

ข้อกฎหมายที่สำคัญในการร่างกฎการใช้กำลังเฉพาะคือ

- i. พื้นที่ทางทะเลที่จะปฏิบัติการและหลักกฎหมายที่ใช้บังคับรวมไปถึงสิทธิการเดินเรือและการบินผ่าน สิทธิและหน้าที่ของรัฐชายฝั่งและรัฐเจ้าของธง(สัญชาติของเรือ) กับสิทธิและหน้าที่ของรัฐที่เป็นกลางหรือรัฐอื่นที่ไม่ได้เข้าร่วม
- ii. กฎหมายรองรับสำหรับการปฏิบัติการ รวมไปถึงอำนาจตามกฎหมายใดเป็นการเฉพาะเพื่อการปฏิบัติการในน่านน้ำภายในหรือเพื่อการปฏิบัติการสกัดกั้นทางทะเล
- iii. หลักของความคุ้มกันของรัฐเอกราช
- iv. ความแตกต่างด้านจุดยืนทางกฎหมายและการเมืองในเรื่องสิทธิการเยือนโดยหลักความยินยอมของผู้รับผิดชอบเรือ(กับตัน)

c. กฎการใช้กำลังที่ใช้

นอกจากกฎบังคับที่กำหนดไว้ในย่อหน้า 3.d.i ของผนวก B แล้วควรพิจารณาการใช้กำลังต่อไปนี้

- การป้องกันการแทรกแซงต่อเรือและอากาศยาน(หมวด 22)
- *การยิงเตือน* (หมวด 23)
- *การยิงเพื่อให้หยุด* (หมวด 24)
- การตรวจค้นและการควบคุมตัวของบุคคล (หมวด 25)
- การตรวจค้น ยึด และทำลายทรัพย์สิน (หมวด 42)
- การวางกำลังในภูมิประเทศของหน่วยกองกำลังและเคลื่อนพลข้ามเขตแดน(หมวด 50)
- การลวง Diversion (หมวด 55)
- การกำหนดเขต(หมวด 57)
- การก่อกวน(หมวด 61)
- การใช้เซ็นเซอร์และอุปกรณ์ส่องสว่าง(หมวด 63)
- การบังคับใช้กฎหมายทางทะเล (หมวด 90)
- การขึ้นตรวจเรือ (หมวด 93)
- การปราบปรามการกระทำที่เป็นโจรสลัด (หมวด 94)

ข้อแนะนำเรื่องการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์

4.1 ให้ความหมายการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์

- a. การแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ คือการคุกคามด้วยการจะใช้กำลังในเวลาใกล้จะถึง การตัดสินว่าเป็นการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ ขึ้นอยู่กับการมีการคุกคามที่เห็นได้ชัดเจนในสภาพการสองด้านต่อไปนี้คือ
 - i. ขีดความสามารถ
 - ii. เจตนา
- b. สิทธิในการใช้กำลังป้องกันตนเองเกิดขึ้นเมื่อกองกำลังถูกโจมตีหรือเมื่อมีการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ การแสดงเจตนาเป็นประปักษ์มีอยู่เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการโจมตีหรือการใช้กำลังใกล้จะมาถึง โดยขึ้นกับการประเมินข้อเท็จจริงและสถานการณ์ทั้งหมดที่ทราบ ณ เวลานั้น บางประเทศอนุญาตให้ผู้บัญชาการกองกำลังสามารถจำกัดการป้องกันตนเองของบุคคลและของหน่วยได้

4.2 การทำให้มั่นใจว่าเป็นการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ ในการตัดสินใจว่ามีการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ กองกำลังจะต้องตัดสินอย่างดีที่สุดและพิจารณาข่าวกรองที่ได้รับ องค์ประกอบทางด้านการเมืองและการทหาร เครื่องบ่งชี้และการเตือน และบรรดาข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับขีดความสามารถของภัยคุกคามที่อาจเป็นไปได้ในพื้นที่ปฏิบัติการ

4.3 เครื่องบ่งชี้ในการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ ไม่มีรายการตรวจสอบของเครื่องบ่งชี้ที่สามารถระบุการตัดสินการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ ตัวอย่างการกระทำต่อไปนี้อาจเป็นการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ ทั้งนี้แล้วแต่สถานการณ์

- a. เล็งหรือชี้อาวุธ
- b. ตั้งท่าลักษณะเข้าโจมตี
- c. เข้ามาใกล้ในพิสัยปล่อยอาวุธ
- d. ชี้ด้วยเครื่องกำหนดด้วยเรดาร์หรือเลเซอร์
- e. การส่งข้อมูลการกำหนดเป้าหมาย
- f. วางหรือเตรียมที่จะวางทุ่นระเบิดเรือ
- g. ไม่ตอบสนองต่อมาตรการก่อนหน้าตามรายการด้านล่างใน 4.4

4.4 มาตรการก่อนหน้า เพื่อช่วยทำให้มั่นใจว่าเป็นการแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ นอกจากเครื่องบ่งชี้การแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ข้างต้น เมื่อเวลาและสถานการณ์เอื้ออำนวยกองกำลังต้องใช้มาตรการล่วงหน้าเพื่อช่วยในการตัดสินการแสดงเจตนาของกองกำลังหรือฝ่ายตรงข้าม ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง:

- a. การสอบถามด้วยวาจา(ดูอนุผนวก 7 ประกอบผนวก C)
- b. การเตือนด้วยวาจา(ดูอนุผนวก 7 ประกอบผนวก C)
- c. ทักตนสัญญาณ
- d. สัญญาณเสียง
- e. ฉากชัดขวางกายภาพ
- f. การเปลี่ยนเส้นทางและความเร็วเพื่อพิจารณาว่ายังคงตั้งท่าลักษณะเข้าโจมตีหรือไม่
- g. ชี้เป้าด้วยเรดาร์ควบคุมการยิง
- h. ยิงเตือน

การเพิ่มระดับความรุนแรงในการใช้กำลังเพื่อการป้องกันตนเอง

5.1 บทนำ ในสถานการณ์ที่ต้องป้องกันตนเองทุกครั้ง เมื่อต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่อาจจำเป็นต้องใช้กำลังนั้นจำเป็นต้องมีการควบคุมการใช้กำลังเพื่อให้แน่ใจว่าเป็นการใช้กำลังที่เหมาะสมแก่สถานการณ์ ดังนั้น อาจต้องเพิ่มความรุนแรงในการใช้กำลัง เมื่อเวลาและสถานการณ์อนุญาตให้ทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงระดับของความรุนแรง (หมายรวมถึง การเพิ่มความรุนแรงด้วย) โดยการเพิ่มความรุนแรงในการใช้กำลังนี้เกี่ยวข้องกับการใช้กำลังที่ต่อเนื่องกันซึ่งเริ่มต้นจากมาตรการการใช้กำลังที่ไม่ทำให้ถึงตายไปจนถึงมาตรการที่ทำให้ถึงตายได้ โดยที่แนวทางการเพิ่มความรุนแรงในการใช้กำลังนี้มีไว้เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้กำลังที่ไม่ชอบธรรม และอาจจะช่วยการตัดสินใจในเรื่องการแสดงเจตนาเป็นปรปักษ์ด้วย

5.2 การเปลี่ยนแปลงระดับของการใช้กำลัง การเปลี่ยนแปลงระดับของการใช้กำลังในการเผชิญหน้ากันนั้น ต้องเน้นไปที่ทางเลือกที่เป็นอันตรายน้อยที่สุดในสถานการณ์เช่นนั้นก่อน ซึ่งจริง ๆ แล้ววัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงระดับการใช้กำลังนั้นมีเพื่อเพิ่มระยะเวลาในการปฏิบัติการ โดยมีความหวังว่าจะไม่ต้องใช้กำลังในการป้องกันตนเองจนในระดับที่เป็นการใช้กำลังที่ทำให้ถึงตาย

5.3 ทางเลือกในการใช้กำลัง ทางเลือกในการใช้กำลังนั้นมีหลายทางขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ดังต่อไปนี้ :

- a. การปรากฏตัวในระยะที่มองเห็นได้
- b. การเตือนด้วยวาจาและการเตือนทางทัศน รวมถึงการแสดงอาวุธ
- c. การกดดัน ต่อร่างกายอย่างเบา
- d. การกดดัน ต่อร่างกายอย่างหนัก
- e. อาวุธที่ไม่ สังหาร (อาทิเช่น กระบอง)
- f. อาวุธ สังหาร (อาทิเช่น ปืน)

5.4 ข้อพิจารณาโดยทั่วไป หลักทั่วไปที่ควรพิจารณาในแง่นโยบาย ทางเลือก และการฝึกฝนเกี่ยวกับการเพิ่มความรุนแรงในการใช้กำลัง

- a. การเพิ่มความรุนแรงในการใช้กำลังนั้นเกี่ยวข้องกับการใช้ทางเลือกที่จำเป็น การใช้กำลังจะต้องอยู่ในกรอบทุกเวลา นั่นคือ พื้นฐานจะต้องมีการประเมินการโต้ตอบขั้นต่ำในทุกกรณี การเลือกใช้ทางเลือกที่รุนแรงที่ซึ่งการทำให้เกิดอันตรายน้อยกว่าอาจจะทำให้เกิดบรรลุเป้าประสงค์ของการเป็นกลางหรือจะกำจัดภัยคุกคามได้ภายใต้สถานการณ์ที่ต้องเผชิญอยู่นั้น อาจจะได้ผลลัพธ์ที่ถูกกฎหมายสำหรับผู้ใช้อาวุธเฉพาะแต่ละคน

- b. ในกรณีที่เวลาและสถานการณ์อนุญาตให้ทำได้ การใช้ทางเลือกที่รุนแรงน้อยกว่า (อาทิเช่น การเตือน หรือการยิงเตือน) จะต้องใช้ก่อนทางเลือกที่รุนแรงมากกว่า
- c. ในบางกรณีเพื่อเหตุผลทางการปฏิบัติการ กฎการใช้กำลังอาจจะถูกจำกัดให้เลือกใช้ทางเลือกที่อันตรายน้อยกว่าในการเพิ่มความรุนแรงในการใช้กำลัง อาทิเช่น กฎการใช้กำลังอาจจะห้าม การยิงเตือน อย่างไรก็ตาม ต้องระลึกไว้ว่า ในทุกกรณี กฎการใช้กำลังและการเพิ่มความรุนแรงในการใช้กำลังนั้นไม่ห้ามสิทธิในการป้องกันตนเอง การปฏิบัติตามข้อจำกัดของกฎการใช้กำลัง (ทั้ง ระดับ 10 หรือ 11) วิธีการและการปฏิบัติการทุกอย่างที่จำเป็นและเป็นสัดส่วนอาจจะถูกใช้ในการป้องกันตนเองได้
- d. การเตรียมกำลังควรรวมถึงสถานการณ์จำลองในการฝึกเกี่ยวกับการเพิ่มความรุนแรงในการใช้กำลังที่ซึ่งสมาชิกของกองกำลังนั้นจะต้องพบระหว่างปฏิบัติการ อาทิเช่น การปฏิบัติการควบคุมจุดผ่านหรือจุดตรวจ
- e. การใช้มาตรการเข้าควบคุมสถานการณ์ในการจงใจเข้าเป็นปรปักษ์ (ดูย่อหน้า 4.4 ภาคผนวก 4 ในผนวก A)

การกำหนดเป้าหมายและกฎการใช้กำลัง

6.1 เป้าหมาย คือ ขั้นตอนการเลือกเป้าหมายและการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย การเลือกการโต้ตอบที่เหมาะสม สิ่งจำเป็นในการปฏิบัติการและความสามารถ และกฎการใช้กำลังที่สามารถปรับใช้ได้ และกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธสำหรับเป้าหมายนั้น

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกฎการใช้กำลังและเป้าหมาย สามารถสรุปได้ดังนี้

- a. กองกำลังจะกำหนดเป้าหมายได้เฉพาะเป้าหมายทางทหารที่ได้รับอนุญาตให้เป็นเป้าหมายในกฎการใช้กำลัง
- b. กฎการใช้กำลังจะอยู่ในข้อจำกัดของนโยบายในการกำหนดเป้าหมายซึ่งอยู่นอกเหนือไปจากความจำเป็นของกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ
- c. กฎการใช้กำลังต้องไม่อนุญาตให้กำหนดเป้าหมายที่ไม่สอดคล้องกันกับกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ

6.3 คำสั่งให้กำหนดเป้าหมายสำหรับปฏิบัติการอาจจะเริ่มจากข้อกำหนด อาทิเช่น รายการของเป้าหมายที่ถูกจำกัด และรายการของสิ่งที่ห้ามโจมตี นอกจากนี้ผู้บังคับบัญชาอาจจะถูกจำกัดมิให้กระทำการบางอย่างโดยกฎการใช้กำลัง

6.4 เพื่อที่จะปฏิบัติต่อเป้าหมายในทุกภารกิจ ผู้วางแผน, มักจะหมายถึง “Targeting cell”, จะต้องใช้กฎการใช้กำลังเพื่อให้ภารกิจสำเร็จที่ซึ่งอนุญาตให้ใช้กำลังรวมถึงการใช้กำลังที่ทำให้ถึงตายด้วย (ระดับ 20) มาตรการกฎการใช้กำลังนี้จะสะท้อนถึงผลกระทบที่ผู้บังคับบัญชาประสงค์จะได้รับ ถ้าไม่ได้รับอนุญาตตามระดับ 20 แล้วจะไม่สามารถโจมตีได้

6.5 กฎการใช้กำลังจะสะท้อนถึงความต้องการของกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธซึ่งก็คือ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม*การโจมตี*จะกระทำไม่ได้เมื่ออาจมีการบาดเจ็บหรือการตายของพลเรือนโดยที่ไม่คาดคิดไว้และ เกิดความเสียหายขึ้นกับทรัพย์สินของพลเรือนมาก เกินไปอย่างยิ่งเมื่อเทียบกับความ ได้เปรียบทางทหารอันเด่นชัดที่จะได้รับอันเนื่องมาจาก *การโจมตี* นั้น ในกรณียกเว้นคือ ผู้ที่มีอำนาจสูงกว่าหรือผู้บังคับบัญชา (ผ่านทางคำสั่งทางการปฏิบัติการหรือจากถ้อยคำจากเจตนาของผู้บังคับบัญชา) อาจสั่งให้ใช้มาตรฐานที่เข้มงวดมากขึ้น อาทิเช่น ผู้บังคับบัญชาอาจ :

- a. ห้าม *การโจมตี*ซึ่งอาจคาดหมายผลไว้ล่วงหน้าได้ว่าจะเกิดความเสียหายข้างเคียง
- b. ห้าม *การโจมตี* ซึ่งอาจคาดได้ว่าจะทำให้พลเรือนจำนวนหนึ่งหรือพลเรือนบางกลุ่ม (เช่นเด็ก) จะได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต
- c. ห้าม *การโจมตี*ซึ่งอาจคาดได้ว่าจะเกิดความเสียหายข้างเคียงขึ้นกับทรัพย์สินของพลเรือน แม้ว่า จะอนุญาตให้ทำได้ หรือ
- d. สั่งให้ทำให้เป้าหมายทางทหารที่ได้เลือกไว้ใช้การไม่ได้แทนการทำลาย

มาตรฐานที่เข้มงวดข้างต้นเป็นกฎเกณฑ์โดยทั่วไปจะต้องใช้ในสถานการณ์ที่เพื่อการปฏิบัติให้บรรลุภารกิจและไม่ใช่กรณีสถานการณ์ของการใช้กำลังในการป้องกันตนเอง

ต้นแบบบัญชีสำหรับกำหนดเป้าหมาย

รายละเอียดของการกำหนดเป้าหมาย :

ตารางอ้างอิง :

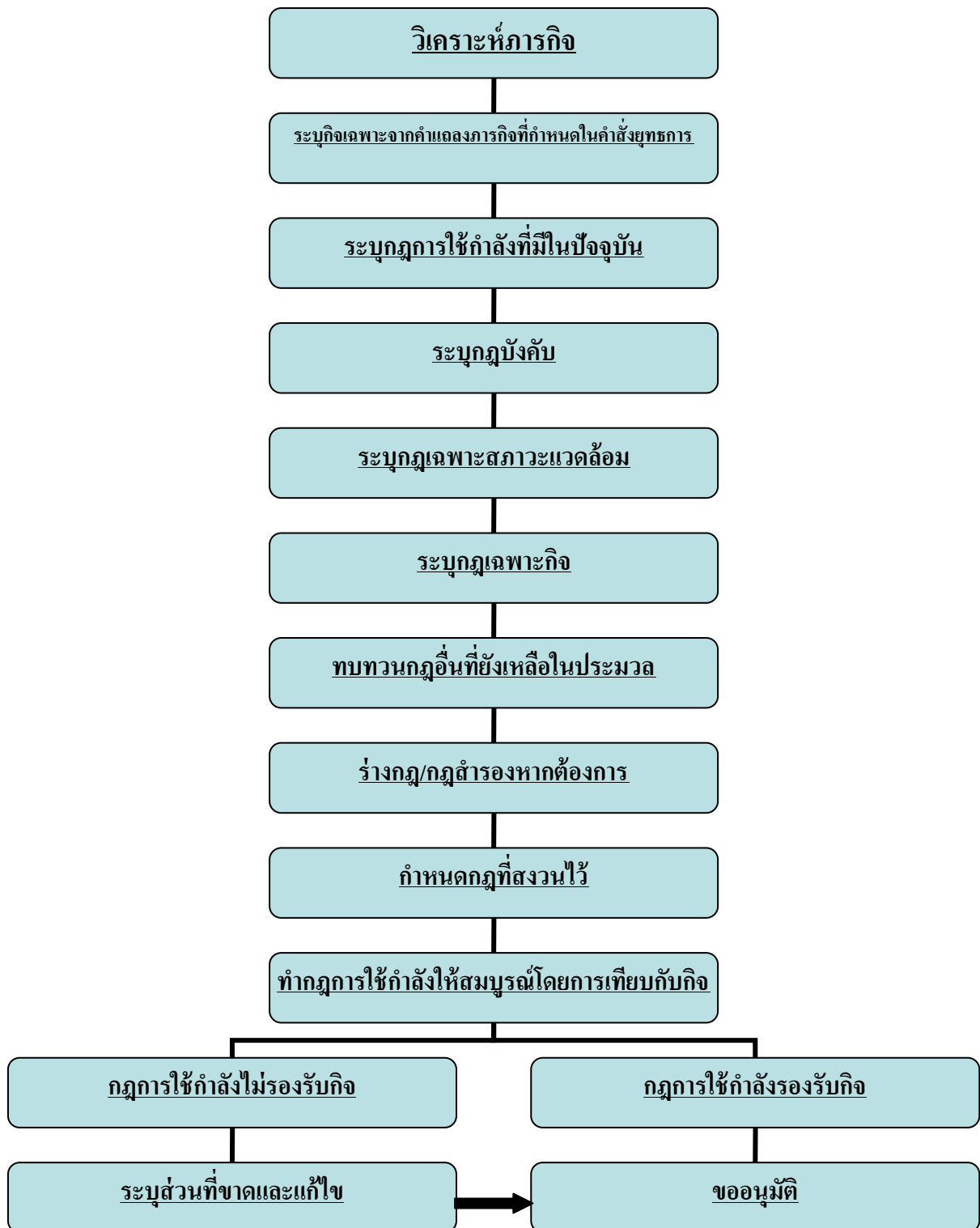
1.	ท่านมีอำนาจภายใต้กฎการใช้กำลัง/คำสั่งให้โจมตีได้หรือไม่? ถ้า มี ให้ดำเนินการต่อในข้อ 2. ถ้า ไม่มี ห้ามโจมตี
2.	เป้าหมายอยู่ในรายการที่ห้ามโจมตี/รายการเป้าหมายที่มีข้อจำกัดหรือไม่? ถ้า ไม่อยู่ ให้ดำเนินการต่อในข้อ 3. ถ้า อยู่ ห้ามโจมตี
3.	เป้าหมายสนับสนุนการปฏิบัติของกองทัพเข้าศึกอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่? ถ้า มี ให้ดำเนินการต่อในข้อ 4. ถ้า ไม่มี ห้ามโจมตี
4.	การทำลายเป้าหมายหรือการตัดรอนในสถานการณ์ปัจจุบันนั้นจะเป็นประโยชน์ทางทหารอย่างแน่แท้หรือไม่? ถ้า ใช่ ให้ดำเนินการต่อในข้อ 5. ถ้า ไม่ใช่ ห้ามโจมตี
5.	อาจคาดได้ว่า <i>การโจมตี</i> นั้นจะทำให้จะทำให้พลเรือนเสียชีวิต บาดเจ็บ ทรัพย์สินของพลเรือนเสียหาย หรือทั้งหมดรวมกัน (อาทิเช่น ผลเสียหายข้างเคียง) หรือไม่? ถ้า ใช่ ให้ดำเนินการต่อในข้อ 6. ถ้า ไม่ใช่ ให้ดำเนินการต่อในข้อ 11.
6.	คำสั่งต่อเป้าหมายของท่านหรือกฎการใช้กำลังนั้นอนุญาตเรื่องความเสียหายข้างเคียงไว้หรือไม่? ถ้า ใช่ ให้ดำเนินการต่อในข้อ 7. ถ้า ไม่ใช่ ห้ามโจมตี
7.	มีเป้าหมายทางทหารอื่นๆ ที่อาจทำให้เกิดความได้เปรียบทางทหาร อย่างเดียวกัน โดยที่จะมีความเสี่ยงในเรื่องความเสียหายข้างเคียงน้อยกว่าหรือไม่? ถ้า ไม่ใช่ ให้ดำเนินการต่อในข้อ 8. ถ้า ใช่ ให้กลับไปดำเนินการในข้อ 1. ต่อเป้าหมายใหม่
8.	ได้ดำเนินการระมัดระวัง ทุกวิถีทางที่จะเป็นไปได้ใน การเลือกวิธีการและแนวทาง <i>การโจมตี</i> ในแงุ่มที่ จะหลีกเลี่ยง <i>การโจมตี</i> และในทุกกรณีเพื่อ จะลดการที่ การเสียชีวิต บาดเจ็บ หรือ ความเสียหาย ข้างเคียงต่อทรัพย์สินของพลเรือนเสียหายแล้วหรือไม่? ถ้า ใช่ ให้ดำเนินการต่อในข้อ 9. ถ้า ไม่ใช่ ให้เตือนก่อนและให้ประเมินตามข้อ 8. อีกครั้ง
9.	เมื่อสถานการณ์เอื้ออำนวย ได้มีการเตือนล่วงหน้าถึง <i>การโจมตี</i> ที่อาจกระทบต่อพลเรือนหรือไม่? ถ้า ใช่ ให้ดำเนินการต่อในข้อ 10. ถ้า ไม่ใช่ ให้ดำเนินการเตือนก่อนที่จะดำเนินการต่อในข้อ 10.
10.	อาจคาดได้ว่า <i>การโจมตี</i> นั้นจะทำให้จะทำให้พลเรือนเสียชีวิต บาดเจ็บ ทรัพย์สินของพลเรือนเสียหาย หรือทั้งหมดรวมกัน (ได้แก่ความเสียหายข้างเคียง) ซึ่งอาจ มากเกินเมื่อเทียบกับความ ได้เปรียบทาง ทหารโดยตรงและเด่นชัดที่คาดว่าจะได้รับหรือไม่? ถ้า ใช่ ห้ามโจมตี ถ้า ไม่ใช่ ให้ดำเนินการต่อในข้อ 11.
11.	อนุญาตให้โจมตีได้ - แต่ยังคงต้องเฝ้าระวัง หากสถานการณ์เปลี่ยนแปลง-มีหน้าที่ที่จะต้อง ประเมิน <i>การโจมตี</i> ใหม่

ประมวลกฎการใช้กำลัง

1. ประมวลกฎการใช้กำลังนี้ได้ให้กฎต่าง ๆ สำหรับการร่างกฎการใช้กำลังไว้ กฎดังกล่าวได้ถูกแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ที่ใช้กับหมวดของกิจการทหารที่แตกต่างกัน ในหมวดเหล่านี้ประกอบด้วยกฎหลายข้อแต่ละข้อกำหนดหลักเกณฑ์ของกิจการที่แยกแยะเป็นการเฉพาะ กฎแต่ละข้อสามารถเลือกจากหมวดมาใช้ได้ตามต้องการ ตัวเลขสำรองมีไว้เพื่อใช้ร่างกฎที่ไม่มีในประมวลกฎการใช้กำลัง กฎบางข้อมีข้อความว่า “(ระบุ)” กรณีดังกล่าวหมายความว่า จะต้องแทรกรายละเอียดเพื่อให้กฎดังกล่าวมีความหมายชัดเจน
2. คู่มือนี้จัดทำขึ้นโดยหลักการที่ว่า การป้องกันตนเองของบุคคลและของหน่วยไม่ถูกจำกัดเว้นแต่ที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในกลุ่มที่ 10-19
3. กระบวนการในการร่างกฎการใช้กำลังจากประมวลมีดังต่อไปนี้และและสรุปไว้ในรายการตรวจสอบการร่างกฎการใช้กำลัง
 - a. วิเคราะห์ภารกิจ ใส่ใจเป็นพิเศษโดยเฉพาะต่อนโยบาย ข้อพิจารณาทางด้านยุทธการและกฎหมายที่อาจส่งผลกระทบต่อกฎการใช้กำลัง รวมทั้งเจตนาธรรมเนียม หรือแนวทางปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไป วิเคราะห์ลักษณะของการปฏิบัติการว่าเป็นการเข้าร่วมในการขัดกันด้วยอาวุธ(ระหว่างประเทศหรือที่มีไประหว่างประเทศ) หรือ นอกขอบเขตการขัดกันด้วยอาวุธเพื่อพิจารณากฎที่ใช้บังคับ
 - b. ระบุกิจเฉพาะจากคำสั่งยุทธการที่กำหนดในคำสั่งยุทธการ ในคำสั่งยุทธการจะมีคำสั่งยุทธการกิจและกิจการทหารที่จะต้องทำให้เสร็จเพื่อบรรลุภารกิจ จำเป็นต้องระบุกิจต่าง ๆ เหล่านี้ก่อนที่จะมีการพิจารณาอื่น ๆ ในการร่างกฎการใช้กำลัง
 - c. ระบุกฎการใช้กำลังที่มีในปัจจุบัน เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อจะพิจารณาว่าจำเป็นต้องมีการแก้ไขหรือไม่
 - d. การเตรียมกฎการใช้กำลัง
 - i. ระบุกฎบังคับ กฎการใช้กำลังข้อแรกที่จะต้องพิจารณาคือกฎบังคับ กฎบังคับได้แก่กฎที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เป็นรากฐานในทุกภารกิจและต้องมีในทุก ๆ กฎการใช้กำลังแม้ว่ากฎที่เลือกนั้นจะเป็นกฎที่ห้ามการปฏิบัติทางทหาร ในทุกกฎการใช้กำลังจะต้องมีกฎข้อหนึ่งจากแต่ละหมวดคือหมวด 10, 11, 12, 60&70 สำหรับภารกิจที่มากกว่าการป้องกันตนเองต้องมีกฎหนึ่งข้อจากหมวด 20 ในสถานการณ์ที่เป็นการขัดกันด้วยอาวุธจำเป็นต้องมีมาตรการจากหมวด 30 และ 32
 - ii. ระบุกฎเฉพาะสถานะแวดล้อม อนุผนวก 2 ประกอบผนวก A ให้คำแนะนำสำหรับการร่างกฎการใช้กำลังสำหรับสถานะแวดล้อมที่รวมถึงการปฏิบัติการทางบก ทางทะเล ทางอากาศ นอกอวกาศ และ ไซเบอร์สเปซ กฎที่ควรต้องมีอย่างยิ่งได้ถูกกำหนดไว้สำหรับแต่ละสถานะแวดล้อมแต่มีได้เป็นการบังคับ
 - iii. ระบุกฎเฉพาะกิจ อนุผนวก 2 ประกอบผนวก A ให้คำแนะนำสำหรับการร่างกฎการใช้กำลังสำหรับกิจเฉพาะซึ่งรวมทั้งการปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ การปฏิบัติการอพยพบุคคลที่ไม่ใช่พลรบ การปฏิบัติการเพื่อมนุษยธรรม/บรรเทาภัยพิบัติ การปฏิบัติการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พลเรือน กฎที่ควรต้องมีอย่างยิ่งได้ถูกกำหนดไว้สำหรับแต่ละกิจ แต่มีได้เป็นการบังคับ

- iv. ทบทวนกฎอื่นที่ยังเหลือในประมวล แต่ละภารกิจมีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งทำให้ข้อแนะนำเฉพาะสิ่งแวดล้อมและเฉพาะกิจอาจไม่เป็นการเพียงพอ ผู้ร่างกฎการใช้กำลังควรตรวจสอบทุกหมวดในประมวลเพื่อตรวจดูว่าจะมีกฎข้อใดที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุภารกิจหรือไม่
 - v. ร่างกฎ ข้อความกฎการใช้กำลังควรร่างในแบบเรียงลำดับเลข เป็นสิ่งที่เป็นไปได้และบางครั้งจำเป็นที่จะต้องเลือกสองข้อจากหมวดเดียวกัน
 - vi. ร่างกฎสำรองถ้าต้องการ ประมวลนี้ไม่สามารถคาดเดาได้ถึงทุก ๆ ภารกิจที่อาจเกิดขึ้นและกฎที่อาจต้องการได้ กรณีที่ไม่มีกฎก็สามารถร่างขึ้นได้ภายใต้ตัวเลขสำรองโดยใช้รูปแบบเดียวกับกฎข้ออื่น ๆ ในหมวดนั้น หรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือหมวดใหม่
 - vii. กำหนดกฎที่สงวนไว้ ตกลงใจว่ากฎข้อใดควรสงวนไว้สำหรับระดับสูงขึ้นไป กฎเหล่านั้นยังคงไม่ทำงานจนกว่าจะได้รับข้อความอนุญาตในเอกสารการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎการใช้กำลัง
- e. ทำกฎการใช้กำลังให้สมบูรณ์ โดยการเปรียบเทียบกับกิจ กฎการใช้กำลังจะต้องถูกนำไปตรวจสอบกับภารกิจและกิจเพื่อให้มั่นใจว่ามุ่งสนับสนุนการบรรลุภารกิจภายใต้ข้อจำกัดที่กำหนดโดยผู้มีอำนาจระดับสูงขึ้นไป แก้ไขในส่วนที่ยังขาด ถ้ามี
- f. เสนอให้อนุมัติ เสนอเพื่อให้ได้รับการอนุมัติจากผู้มีอำนาจที่มีระดับที่เหมาะสม

รายการตรวจสอบการร่างกฎการใช้กำลัง

กลุ่ม 10-19: การใช้กำลังในการป้องกันตนเองและผู้อื่น		
ข้อสังเกต : เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันตนเอง “กองกำลัง” รวมถึงผู้ที่ติดตามกองทัพ เพลย์ศึก ผู้ถูกคุมขัง และผู้ถูกคุมตัวในการควบคุมของกองกำลัง		
หมวด 10	การใช้กำลังในการป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องสิทธิการใช้กำลังในการป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล	
	กฎ	
	10 A	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้:(ระบุ)
	10 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล
	10 C	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล
	10 D	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันทรัพย์สินที่หากถูกทำลายหรือ ทำให้เสียหายแล้วน่าจะก่อให้เกิดการบาดเจ็บต่อ(ระบุบุคคล)
	10 E	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันทรัพย์สินที่หากถูกทำลายหรือ ทำให้เสียหายแล้วน่าจะก่อให้เกิด ภัยคุกคามที่ใกล้จะถึงต่อชีวิตของ(ระบุบุคคล) ข้อสังเกต: การป้องกันทรัพย์สินในกรณีดังกล่าวเป็นการใช้สิทธิในการป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล การป้องกันตนเองของหน่วยหรือสิทธิในการป้องกันของแต่ละบุคคลที่กำหนด บุคคลที่กำหนดอาจรวมถึงกำลังพลในกองกำลัง บุคคลในสัญชาติตน พลเรือนทุกคน และอื่น ๆ ดูหมวด 40 สำหรับมาตรการเกี่ยวกับการใช้กำลังเพื่อป้องกันทรัพย์สินเมื่อไม่มีภัยคุกคามที่ใกล้จะถึงต่อชีวิต
	10 F-Z	สำรอง
หมวด 11	การใช้กำลังในการป้องกันตนเองของหน่วย	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องสิทธิการใช้กำลังในการป้องกันตนเองของหน่วย	
	กฎ	
	11 A	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของหน่วย เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้:(ระบุ)
	11 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของหน่วย
	11 C	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของหน่วยแก่ (ระบุกลุ่มหรือหน่วย เช่น กองกำลัง, พลเรือน)
	11 D	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของหน่วย แก่(ระบุกลุ่มหรือหน่วย)
	11 E	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเมื่อความเสียหายที่น่าจะเกิดขึ้นต่อทรัพย์สินจะนำไปสู่การบาดเจ็บของหน่วยตนเองหรือหน่วยอื่นจากประเทศของตน
	11 F	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเมื่อความเสียหายที่น่าจะเกิดขึ้นต่อทรัพย์สินจะนำไปสู่การบาดเจ็บของบุคคลใน(ระบุกลุ่มหรือหน่วยเช่นกองกำลังหรือพลเรือน)

	11 G	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเมื่อความเสียหายที่น่าจะเกิดขึ้นต่อทรัพย์สินจะนำสู่การบาดเจ็บของหน่วยตนเองหรือหน่วยอื่นจากประเทศของตน ข้อสังเกต: การป้องกันทรัพย์สินในกรณีดังกล่าวเป็นการใช้สิทธิในการป้องกันตนเองของหน่วยในสถานการณ์ที่หน่วยหรือบุคคลในหน่วยอยู่ในฐานะอันตราย 40 สำหรับมาตรการเกี่ยวกับการใช้กำลังเพื่อป้องกันทรัพย์สิน
	11 H-Z	สำรอง
หมวด 12	การใช้กำลังในการป้องกันผู้อื่น	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องสิทธิการใช้กำลังในการป้องกันบุคคลซึ่งมีได้เป็นกำลังพลของกองทัพ	
	กฎ	
	12 A	ห้ามใช้กำลังเพื่อป้องกันผู้อื่น
	12 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันผู้อื่นใน(ระบुकลุ่ม)
	12 C	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันผู้อื่นใน(ระบुकลุ่ม)
	12 D	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันอาชญากรรมร้ายแรงต่อบุคคล(ระบุ)
	12 E-Z	สำรอง
หมวด 13	การใช้กำลังในการป้องกันตนเองของประเทศ	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องสิทธิการใช้กำลังในการป้องกันตนเองของประเทศ	
	กฎ	
	13 A	ห้ามใช้กำลังเพื่อป้องกันตนเองของประเทศ
	13 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของประเทศสำหรับ(ระบุประเทศ)
	13 C	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของประเทศสำหรับ(ระบุประเทศ)เมื่อได้รับอนุมัติจาก(ระบุผู้มีอำนาจ)
	13 D	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของประเทศ(ระบุประเทศ)
	13 E	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของประเทศ(ระบุประเทศ)เมื่อได้รับอนุมัติจาก(ระบุผู้มีอำนาจ)
	13 F-Z	สำรอง
หมวด 14-19	สำรอง	
กลุ่ม 20 – 29: การบรรลุมารกิจ		
หมวด 20	การใช้กำลังเพื่อการบรรลุมารกิจ	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กำลังในการเพื่อการบรรลุมารกิจ ข้อสังเกต: ในภาวะที่ไม่เป็นการขัดกันด้วยอาวุธ บางประเทศจะใช้กำลังรุนแรงถึงชีวิตเฉพาะในการป้องกันตนเองเท่านั้น	
	กฎ	

	20 A	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อให้บรรลุภารกิจ
	20 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อต่อต้านกำลังที่รับกวนภารกิจ
	20 C	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิต เพื่อให้บรรลุภารกิจ
	20 D	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการต่อต้านกำลังที่ใช้รับกวนต่อภารกิจ
	20 E-Z	สำรอง
หมวด 21	การป้องกันเสรีภาพการเดินทางของบุคคล	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กำลังในการมีเสรีภาพในการเดินทางของบุคคล	
	กฎ	
	21 A	ห้ามใช้กำลังเพื่อป้องกันการรบกวนต่อเสรีภาพการเดินทางของบุคคลในกองกำลัง
	21 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันการรบกวนต่อเสรีภาพการเดินทางของบุคคลในกองกำลัง
	21 C	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันการรบกวนต่อเสรีภาพการเดินทางของบุคคลในกองกำลัง
	21 D	ห้ามใช้กำลังเพื่อป้องกันการรบกวนต่อเสรีภาพการเดินทางของ(ระบอบบุคคล)
	21 E	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันการรบกวนต่อเสรีภาพการเดินทางของ(ระบอบบุคคล)
	21 F	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันการรบกวนต่อเสรีภาพการเดินทางของ(ระบอบบุคคล)
	12 G-Z	สำรอง
หมวด 22	การป้องกันการรบกวนเรือและอากาศยาน	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องสถานการณ์ที่สามารถใช้กำลังเพื่อป้องกันการขึ้นตรวจเรือโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการยึดเรือหรืออากาศยาน	
	กฎ	
	22 A	ห้ามใช้กำลังเพื่อป้องกันการขึ้นตรวจเรือ/อากาศยานโดยไม่ได้รับอนุญาต
	22 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อป้องกันการขึ้น(ระบอบเรือ/อากาศยาน) โดยไม่ได้รับอนุญาต
	22 C	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อป้องกันการขึ้น(ระบอบเรือ/อากาศยาน)โดยไม่ได้รับอนุญาต
	22 D-Z	สำรอง
หมวด 23	การยิงเตือน	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการยิงเตือนนอกจากในการป้องกันตนเอง	
	กฎ	
	23 A	ห้ามใช้การยิงเตือน
	23 B	อนุญาตให้ยิงเตือนในอาณาบริเวณ(ระบอบองค์ประกอบ)

	23 C	อนุญาตให้ใช้การยิงเตือนเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามคำสั่ง (ระบุคำสั่ง)
	23 D	อนุญาตให้ใช้การยิงเตือน
	22 E-Z	สำรอง
หมวด 24	การยิงลิดรอน	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการยิงลิดรอน	
	กฎ	
	24 A	ห้ามใช้การยิงลิดรอน
	24 B	อนุญาตให้ใช้การยิงลิดรอนเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามคำสั่ง (ระบุคำสั่ง)
	24 C	อนุญาตให้ใช้การยิงลิดรอน
	24 D-Z	สำรอง
หมวด 25	การตรวจค้นและการคุมขังบุคคล	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องสภาวะการณ์ที่บุคคลอาจถูกตรวจค้นหรือคุมขังนอกเหนือจากการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พลเรือนและบังคับใช้กฎหมาย	
	กฎ	
	25 A	ห้ามการตรวจค้น(ระบุบุคคล)
	25 B	อนุญาตให้ทำการตรวจค้น(ระบุบุคคล)ใน(ระบุสภาวะการณ์)
	25 C	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อการตรวจค้น(ระบุบุคคล)ใน(ระบุสภาวะการณ์)
	25 D	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการตรวจค้น(ระบุบุคคล)ใน(ระบุสภาวะการณ์)
	25 E	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อปลดอาวุธ(ระบุบุคคล)
	25 F	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการปลดอาวุธ(ระบุบุคคล)
	25 G	ห้ามการคุมขัง(ระบุบุคคล)
	25 H	อนุญาตให้ทำการคุมขัง(ระบุบุคคล)ใน(ระบุสภาวะการณ์)
	25 I	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อคุมขัง(ระบุบุคคล)ใน(ระบุสภาวะการณ์)
	25 J	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อคุมขัง(ระบุบุคคล)ใน(ระบุสภาวะการณ์)
	25 K	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อป้องกันการหลบหนีของ(ระบุบุคคล)ใน(ระบุสภาวะการณ์)
	25 L	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อป้องกันการหลบหนีของ(ระบุบุคคล)ใน(ระบุสภาวะการณ์)
	25 M-Z	สำรอง
หมวด 26	การใช้กำลังเพื่อช่วยบุคคลให้ได้รับการปล่อยตัว	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กำลังเพื่อช่วยบุคคลให้ได้รับการปล่อยตัว	
	กฎ	
	26 A	ห้ามใช้กำลังเพื่อช่วยบุคคลในกองกำลังให้ได้รับการปล่อยตัวจากการคุมขัง

	26 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อช่วยบุคคลในกองกำลังที่ได้รับการปล่อยตัวจากการคุมขัง
	26 C	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อช่วยบุคคลในกองกำลังที่ได้รับการปล่อยตัวจากการคุมขัง
	26 D	ห้ามใช้กำลังเพื่อช่วย(ระบุบุคคล)ที่ได้รับการปล่อยตัวจากการคุมขัง
	26 E	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อช่วย(ระบุบุคคล)ที่ได้รับการปล่อยตัวจากการคุมขัง
	26 F	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อช่วย(ระบุบุคคล)ที่ได้รับการปล่อยตัวจากการคุมขัง
	26 G-Z	สำรอง
หมวด 27	การยิงเล็งจำลอง(การยิงเล็งจำลองที่มีการตรวจการณ์และไม่มีการตรวจการณ์)	
วัตถุประสงค์	<p>เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้การยิงเล็งจำลอง</p> <p>ข้อสังเกต:</p> <ol style="list-style-type: none"> คำจำกัดความของศัพท์การยิงเล็งจำลอง การยิงเล็งจำลองที่มีการตรวจการณ์ และการยิงเล็งจำลองที่ไม่มีการตรวจการณ์ แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ในผนวก D เป็นคำจำกัดความที่ยอมรับกันทั่วไป หากนโยบายแห่งชาติกำหนดคำจำกัดความที่แตกต่างออกไปจะต้องพิมพ์คำจำกัดความดังกล่าวในกฎการใช้กำลังด้วย เพื่อวัตถุประสงค์ในคู่มือนี้ อนุญาตให้ใช้การยิงตรงและการยิงเล็งจำลองที่มีการตรวจการณ์เว้นแต่จะถูกจำกัดโดยข้อบังคับ ไม่อนุญาตให้ใช้การยิงเล็งจำลองที่ไม่มีการตรวจการณ์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตามข้อบังคับ 	
	กฎ	
	27 A	ห้ามการใช้(ระบุ การยิงที่ไม่มีการตรวจการณ์, การยิงเล็งจำลองที่ไม่มีการตรวจการณ์ หรือการยิงเล็งจำลองทุกประเภท)(ในสถานการณ์ดังต่อไปนี้: ระบุสถานการณ์ เช่นในพื้นที่มีผู้คนหนาแน่น)
	27 B	อนุญาตให้ใช้การยิงเล็งจำลองที่ไม่มีการตรวจการณ์ในสถานการณ์ดังต่อไปนี้: ระบุสถานการณ์ เช่นในพื้นที่มีผู้คนหนาแน่น)
	27 C-Z	สำรอง
หมวด 28-29	สำรอง	
กลุ่มที่ 30-39 : การกำหนดเป้าหมายในการขัดกันด้วยอาวุธ		
หมวด 30	การเข้าปะทะต่อที่หมายทางทหารและกองกำลังที่เป็นข้าศึก	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการเข้าปะทะต่อที่หมายทางทหารและกองกำลังที่ประกาศเป็นข้าศึก	
	กฎ	
	30 A	<p>อนุญาตให้โจมตีกองกำลังที่ประกาศเป็นข้าศึกและต่อที่หมายทางทหารอื่นภายใน(ระบุพื้นที่)</p> <p>ส่วนขยาย: กองกำลังที่ประกาศเป็นข้าศึกได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> พลรบของกองทัพ(ระบุประเทศ) พลเรือนที่มีส่วนร่วมโดยตรงในการเป็นปรปักษ์ และหรือ (ระบุ อื่น ๆ เช่น กลุ่ม/ เรือ)

	30 B	อนุญาตการโจมตีที่ไม่ทำลายต่อ(ระบุทรัพย์สิน)
	30 C	ห้ามการโจมตีต่อ(ระบุทรัพย์สิน)
	30 D-Z	สำรอง ข้อสังเกต: การปฏิบัติใด ๆ ในหมวดนี้จะต้องกระทำโดยสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ ตัวอย่างเช่นเจ้าหน้าที่แพทย์ อนุศาสนาจารย์ของกองทัพและบรรดาผู้ที่ออกจากการรบต้องไม่ถูกโจมตี จะต้องพิจารณาหมวด 30 เชื่อมโยงกับ หมวด 31 การพิสูจน์เป้าหมาย
หมวด 31	การพิสูจน์เป้าหมาย	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องวิธีการในการพิสูจน์ทราบที่กำหนดในการใช้กำลังต่อเป้าหมาย	
	กฎ	
	31 A	การพิสูจน์เป้าหมายจะต้องกระทำโดยทัศนวิธี ข้อสังเกต : เพื่อวัตถุประสงค์ของกฎนี้ “ทัศนวิธี” รวมถึงการใช้เครื่องขยายภาพ เช่น กล้องส่องสองตา กล้องส่องทางไกล และกล้องเรือด่าน้ำ
	31 B	การพิสูจน์เป้าหมายจะต้องกระทำโดยทัศนวิธีและ (ระบุจำนวนและหรือนำมาตรการเหล่านี้มารวมกัน) a. พิสูจน์ทราบมิติหรือศัตรู b. วิธีอื่นที่ต้องการการตอบสนอง c. ภาพตรวจจับจากอณูหภูมิ d. การใช้ไอเล็กโทรออปติกส์ e. ขาวกรองที่ดักฟังด้วยอิเล็กทรอนิกส์ f. ขาวสารระบบเชื่อมโยงข้อมูล(Data link) g. การวิเคราะห์คลื่นเสียงเชิงรับ h. ต้นกำเนิดรอยเส้นทางและลักษณะการปฏิบัติ i. การสอบเทียบเส้นทางการบิน j. สัญญาณแม่เหล็ก k. มาตรการสนับสนุนด้านสงครามอิเล็กทรอนิกส์ l. วิธีพิสูจน์ทราบอื่นที่ไม่ต้องการการตอบสนอง
	31 C	การพิสูจน์เป้าหมายจะต้องกระทำโดย(ระบุจำนวนและหรือนำมาตรการเหล่านี้มารวมกัน) a. ทัศนวิธี b. พิสูจน์ทราบมิติหรือศัตรู c. วิธีอื่นที่ต้องการการตอบสนอง d. ภาพตรวจจับจากอณูหภูมิ e. การใช้ไอเล็กโทรออปติกส์ f. ขาวกรองที่ดักฟังด้วยอิเล็กทรอนิกส์ g. ขาวสารระบบเชื่อมโยงข้อมูล(Data link) h. การวิเคราะห์คลื่นเสียงเชิงรับ i. ต้นกำเนิดรอยเส้นทางและลักษณะการปฏิบัติ

		j. การสอบเทียบเส้นทางการบิน k. สัญญาณแม่เหล็ก l. มาตรการสนับสนุนด้านสงครามอิเล็กทรอนิกส์ m. วิธีพิสูจน์ทราบอื่นที่ไม่ต้องการการตอบสนอง
	31 D	ห้ามใช้ข้อมูลจาก(ระบุกองกำลัง/แหล่งข่าว)ในการพิสูจน์ทราบเป้าหมาย
	31 E	อนุญาตให้ใช้ข้อมูล(ระบุวิธีการ)จาก(ระบุกองกำลัง/แหล่งข่าว)ในการพิสูจน์ทราบเป้าหมาย
	31 F	อนุญาตให้ใช้ข้อมูลจาก(ระบุกองกำลัง/แหล่งข่าว)ในการพิสูจน์ทราบเป้าหมาย
	31 G-Z	สำรอง
หมวด 32	ประเทศเป็นกลาง	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการปฏิสัมพันธ์ของกองกำลังและประเทศเป็นกลาง	
	กฎ	
	32 A	ห้ามรบกวนกิจการของประเทศเป็นกลาง
	32 B	อนุญาตให้ทำการรบกวนต่อกิจการของประเทศเป็นกลางโดยสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธเพื่อวัตถุประสงค์ในการ(ระบุ การกระทำเช่น การขึ้นเยี่ยมและตรวจค้น การแจ้งเรือหรืออากาศยานให้ออกจากพื้นที่การปฏิบัติการฉบับพลัน เป็นต้น)
	32 C	อนุญาตให้ปฏิบัติ(ระบุการปฏิบัติการ)ในทะเลอาณาเขต น่านน้ำหมู่เกาะ หรือน่านฟ้าของ(ระบุประเทศที่เป็นกลาง)
	32 D-Z	สำรอง
หมวด 32-39	สำรอง	
กลุ่มที่ 40-49 การปฏิบัติการเกี่ยวกับทรัพย์สิน		
หมวด 40	การใช้กำลังเพื่อคุ้มครองทรัพย์สิน	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กำลังเพื่อคุ้มครองทรัพย์สิน	
	กฎ	
	40 A	ห้ามการใช้กำลังเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินที่เป็นของกองกำลัง
	40 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินที่เป็นของกองกำลัง
	40 C	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินที่เป็นของกองกำลัง
	40 D	ห้ามการใช้กำลังเพื่อคุ้มครองทรัพย์สิน
	40 E	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อคุ้มครองทรัพย์สิน
	40 F	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อคุ้มครองทรัพย์สิน
	40 G-Z	สำรอง
หมวด 41	การคุ้มครองทรัพย์สินจำเป็นต่อชีวิต/สำคัญต่อภารกิจ/ที่กำหนด	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กำลังเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินที่จำเป็นต่อชีวิต/สำคัญต่อภารกิจ/ที่กำหนด	
	กฎ	

	41 A	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อคุ้มครอง(ระบุทรัพย์สิน)
	40 B	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อคุ้มครอง (ระบุทรัพย์สิน)
	40 C-Z	สำรอง
หมวด 42	การตรวจค้น ยึด และทำลายทรัพย์สิน	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องสภาวะการณ์ที่ทรัพย์สินอาจถูกตรวจค้น ยึด และทำลาย	
	กฎ	
	42 A	ห้ามการตรวจค้น(ระบุทรัพย์สิน)
	42 B	อนุญาตให้ทำการตรวจค้น(ระบุทรัพย์สิน)เมื่อ(ระบุสภาวะการณ์)
	42 C	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อทำการตรวจค้น(ระบุทรัพย์สิน)เมื่อ(ระบุสภาวะการณ์)
	42 D	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อทำการตรวจค้น(ระบุทรัพย์สิน)เมื่อ(ระบุสภาวะการณ์)
	42 E	ห้ามการยึด(ระบุทรัพย์สิน)
	42 F	อนุญาตให้ทำการยึด(ระบุทรัพย์สิน)เมื่อ(ระบุสภาวะการณ์)
	42 G	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อทำการยึด(ระบุทรัพย์สิน)เมื่อ(ระบุสภาวะการณ์)
	42 H	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อทำการยึด (ระบุทรัพย์สิน)เมื่อ(ระบุสภาวะการณ์)
	42 I	ห้ามใช้กำลังเพื่อทำให้คืนทรัพย์สินหลังจากการถูกยึด
	42 J	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อทำให้คืนทรัพย์สินที่เป็นของกองกำลัง หลังจากการถูกยึด
	42 K	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อทำให้คืน (ระบุทรัพย์สิน)ที่เป็นของกองกำลังหลังจากการถูกยึด
	42 L	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อทำให้คืน(ระบุทรัพย์สิน)
	42 M	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อทำให้คืน (ระบุทรัพย์สิน)
	42 N	ห้ามการทำลาย(ระบุทรัพย์สิน)
	42 O	อนุญาตให้ทำลาย(ระบุทรัพย์สิน)เมื่อ(ระบุสภาวะการณ์)
	42 P-Z	สำรอง
หมวด 43-49	สำรอง	
กลุ่ม 50-59 การวางที่มั่นในภูมิภาค		
หมวด 50	การวางที่มั่นในภูมิภาคของหน่วยกำลังและการเคลื่อนพลข้ามเขตแดน	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องที่มั่นของหน่วยกำลังโดยสัมพันธ์กับดินแดน เขตทางทะเล หรือน่านฟ้า แห่งชาติอื่น	
	กฎ	
	50 A	ห้ามเข้าไปใน(ระบุพื้นที่)ของ(ระบุประเทศหรือพื้นที่)

	50 B	ห้ามเข้าไปใกล้กว่า(ระยะระยะทาง/ระยะ)ถึง(ระบุพื้นที่)
	50 C	ห้ามเข้าไปใน(ระบุพื้นที่)เว้นแต่ในสถานการณ์ดังต่อไปนี้(ระบุ เช่น การเคลื่อนพลผ่าน เมื่อเข้าให้ความช่วยเหลือจากเหตุสุดวิสัยหรือต้องการความช่วยเหลือ ในการป้องกันตนเอง เป็นต้น)
	50 D	อนุญาตให้เข้าไปใน(ระบุพื้นที่)เพื่อ(ระบุวัตถุประสงค์ หรือหน้าที่ เช่นการผ่านทางโดยสุจริต การเคลื่อนพลผ่าน การผ่านเส้นทางเดินเรือหมู่เกาะ และการเข้าไปช่วยเหลือ การค้นหาและกู้ภัย การปฏิบัติการอพยพพลเรือน)
	50 E	อนุญาตให้เข้าไปใน(ระบุพื้นที่)
	50 F-Z	สำรอง
หมวด 51	การลาดตระเวนภาคพื้นดิน	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการปฏิบัติการลาดตระเวนภาคพื้นดิน	
	กฎ	
	51 A	ห้ามการปฏิบัติการลาดตระเวนภาคพื้นดินใน(ระบุพื้นที่)
	51 B	อนุญาตให้ปฏิบัติการลาดตระเวนภาคพื้นดินใน(ระบุพื้นที่)
	51 C-Z	สำรอง
หมวด 52	การลาดตระเวนทางอากาศ	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการปฏิบัติการลาดตระเวนทางอากาศ	
	กฎ	
	52 A	ห้ามการลาดตระเวนทางอากาศเหนือ(ระบุพื้นที่)
	52 B	ห้ามการลาดตระเวนทางอากาศต่อ(ระบุกองกำลัง)
	52 C	ห้ามการลาดตระเวนทางอากาศที่ความสูงต่ำกว่า(ระบุความสูงเหนือระดับพื้นดิน)เหนือ(ระบุกองกำลัง/พื้นที่)
	52 D	อนุญาตให้ใช้การลาดตระเวนทางอากาศต่อ(ระบุกองกำลัง)
	52 E	อนุญาตให้ใช้การลาดตระเวนทางอากาศเหนือ(ระบุพื้นที่)
	52 F	อนุญาตให้ใช้การลาดตระเวนทางอากาศ
	52 G-Z	สำรอง
หมวด 53	การวางที่มั่นใกล้เคียงของหน่วยกำลัง	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการวางที่มั่นของหน่วยกำลังใกล้กองกำลังหรือขุมกำลังอื่น	
	กฎ	
	53 A	ห้ามเข้าไปใกล้ในระยะน้อยกว่า(ระยะระยะทาง/ระยะ)จาก(ระบุกองกำลัง/เป้าหมายสำคัญ)
	53 B	อนุญาตให้เข้าไปใกล้(ระบุกองกำลัง/เป้าหมายสำคัญ)ในระยะน้อยกว่า(ระบุระยะทาง/ระยะ)เพื่อ(ระบุวัตถุประสงค์ เช่นเพื่อดำเนินการพิสูจน์ทราบ)
	53 C	อนุญาตให้เข้าไปใกล้(ระบุกองกำลัง/เป้าหมายสำคัญ)ในระยะน้อยกว่า(ระบุระยะทาง/ระยะ)
	53 D	อนุญาตให้เข้าไปใกล้(ระบุกองกำลัง/เป้าหมายสำคัญ)โดยไม่จำกัด
	53 E-Z	สำรอง

หมวด 54	การทำการฝึกต่อหน้าฝ่ายตรงข้ามที่อาจเป็นไปได้	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการทำการฝึกต่อหน้าข้าศึกที่อาจเป็นไปได้	
	กฎ	
	54 A	ห้ามทำการฝึกต่อหน้า(ระบุ)หน่วย
	54 B	อนุญาตให้ทำการฝึก(ระบุ)ต่อหน้า(ระบุ)หน่วย
	54 C	ห้ามการเล็งอาวุธในทิศทางของ(ระบุ)
	54 D	อนุญาตให้เล็งอาวุธในทิศทางของ(ระบุ)
	54 E-Z	สำรอง
หมวด 55	การเปลี่ยนเส้นทาง	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการบังคับให้เปลี่ยนเส้นทาง	
	กฎ	
	55 A	ห้ามการสั่งให้เปลี่ยนเส้นทาง
	55 B	อนุญาตให้ทำการแนะนำให้(ระบุบุคคลหรือสิ่งใด)บนภาคพื้นดินหลีกเลี่ยงบริเวณ(ระบุ)
	55 C	อนุญาตให้ทำการแนะนำให้อากาศยาน(ระบุ)หลีกเลี่ยงบริเวณ(ระบุ)
	55 D	อนุญาตให้ทำการแนะนำให้เรือ(ระบุ)หลีกเลี่ยงบริเวณ(ระบุ)
	55 E	อนุญาตให้ทำการสั่งให้(ระบุบุคคลหรือสิ่งใด)บนภาคพื้นดินเปลี่ยนเส้นทางเพื่อวัตถุประสงค์(ระบุ)
	55 F	อนุญาตให้ทำการสั่งให้อากาศยาน(ระบุ)เปลี่ยนเส้นทางเพื่อวัตถุประสงค์(ระบุ)
	55 G	อนุญาตให้ทำการสั่งให้เรือ(ระบุ)เปลี่ยนเส้นทางเพื่อวัตถุประสงค์(ระบุ)
	55 H	อนุญาตให้ทำการสั่งให้เรือที่ต้องสงสัยว่าปฏิบัติขัดต่อข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ(ระบุ)เปลี่ยนเส้นทางหรือดำเนินการอื่น ๆ
	55 I	อนุญาตให้ใช้(ระบุการกระทำ)เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตาม(ระบุรายละเอียดการเปลี่ยนเส้นทาง)
	55 J	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตาม(ระบุรายละเอียดการเปลี่ยนเส้นทาง)
	55 K	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตาม(ระบุรายละเอียดการเปลี่ยนเส้นทาง)
	55 L-Z	สำรอง
หมวด 56	การใช้เครื่องกีดขวางและฉากขัดขวาง	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้เครื่องกีดขวางและฉากขัดขวาง	
	กฎ	
	56 A	ห้ามการใช้เครื่องกีดขวางและฉากขัดขวาง
	56 B	อนุญาตให้ใช้เครื่องกีดขวางที่ไม่ใช่ระเบิดใน(ระบุสถานการณ์)
	56 C	ห้ามการใช้ระเบิดเสียงต่อต้านการก่อการร้าย(Counter terrorist warning boom)
	56 D	อนุญาตให้ใช้ระเบิดเสียงต่อต้านการก่อการร้าย(Counter terrorist warning boom)ใน(ระบุสถานการณ์หรือสถานที่)

	56 E-Z	สำรอง
หมวด 57	เขต	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องกลไกการบังคับสำหรับการประกาศเขตในสภาวะแวดล้อมบนภาคพื้นดิน ทางทะเล และทางอากาศ	
	กฎ	
	57 A	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตต่อ(ระบุหน่วย)ที่เข้ามาใน(ระบุพื้นที่)โดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อ(ระบุวัตถุประสงค์เช่นลาดตระเวน)
	57 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตภายใน(ระบุบริเวณ)เพื่อปลดอาวุธ(ระบุกลุ่มหรือบุคคล)
	57 C	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิต เพื่อปลดอาวุธ(ระบุกลุ่มหรือบุคคล)ภายใน(ระบุบริเวณ)
	57 D	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตต่อ(ระบุหน่วย)ที่เข้ามาใน(ระบุพื้นที่)โดยไม่ได้รับอนุญาต
	57 E	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตต่อ(ระบุหน่วย)ที่เข้ามาใน(ระบุพื้นที่)และไม่ยอมออกไปเมื่อได้รับการเตือน
	57 F-Z	สำรอง
หมวด 58	เสรีภาพในการเดินเรือ	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้เสรีภาพในการเดินเรือ ข้อสังเกต: สิทธิเหล่านี้จะต้องใช้โดยคำนึงถึงสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายของรัฐชายฝั่งในเขตที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่จะสั่งเป็นอย่างอื่นกฎนี้อนุญาตการใช้สิทธิที่มีใน <i>น่านน้ำสากล</i> ซึ่งขึ้นกับการกล่าวอ้างสิทธิทางทะเลที่ขยายออกไปทั้งทางภูมิศาสตร์(เช่นเส้นฐานที่ขยายออกไป) และทางกฎหมาย(เช่นเรื่องความมั่นคงในเขตต่อเนื่องและเขตเศรษฐกิจจำเพาะ)	
	กฎ	
	58 A	ห้ามใช้เสรีภาพในการเดินเรือใน(ระบุเขตด้านความมั่นคงและเขตที่ขยายออกไปอื่น ๆ ที่อ้างสิทธิ)ของ(ระบุประเทศ)
	58 B	อนุญาตให้ใช้เสรีภาพในการเดินเรือใน(ระบุเขตด้านความมั่นคงและเขตที่ขยายออกไปอื่น ๆ ที่อ้างสิทธิ)ของ(ระบุประเทศ)
	58 C	อนุญาตให้ใช้เสรีภาพในการเดินเรือในเขตต่อเนื่องและเขตเศรษฐกิจจำเพาะของ(ระบุประเทศ)
	58 D-Z	สำรอง
หมวด 59	สำรอง	
กลุ่ม 60-69: การเตือน การรังควาน การเฝ้าตาม และการส่องสว่าง		
หมวด 60	การเตือน	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้การเตือน ข้อสังเกต : สำหรับการใช้อิงเตือนให้พิจารณาหมวด 23 –การยิงเตือน ไม่มีส่วนใดในหมวดนี้ที่จะห้ามบุคคล/ยานพาหนะ/เรือหรืออากาศยานที่จะติดต่อสื่อสารหรือแสดงสัญญาณเตือน	

	กฎ	
	60 A	ห้ามใช้การเตือน
	60 B	อนุญาตให้ใช้การเตือน
	60 C	อนุญาตให้ใช้(ระบุงการเตือน)เล็งไปยัง(ระบุส่วนประกอบ)
	60 D	อนุญาตให้ใช้เรดาร์ควบคุมการยิงเป็นวิธีในการเตือน
	60 E-Z	สำรอง
หมวด 61	การรังควาน	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการรังควาน ข้อสังเกต : คำจำกัดความเฉพาะของคำว่า “การรังควาน” จะต้องนำมากำหนดรวมไว้ด้วย เมื่อมีข้อสงสัยในเรื่องคำจำกัดความ	
	กฎ	
	61 A	ห้ามใช้การรังควาน
	61 B	อนุญาตให้ใช้การรังควานที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายที่เป็นรูปธรรม
	61 C	ห้ามใช้การรังควานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายที่เป็นรูปธรรม
	61 D	อนุญาตให้ใช้การรังควานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายที่เป็นรูปธรรม
	61 E	อนุญาตให้ใช้การรังควานในขอบเขตและแนวทางเดียวกับที่ได้รับจากหน่วยหรือ ส่วนของกำลังใด ๆ
	61 F-Z	สำรอง
หมวด 62	การเฝ้าตาม การเฝ้าตรวจ และ การหมายเป้า	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่อง การเฝ้าตาม การเฝ้าตรวจ หรือ การหมายเป้า	
	กฎ	
	62 A	ห้าม การเฝ้าตาม
	62 B	อนุญาตให้เฝ้าตามกองกำลัง(ระบุ)
	62 C	ห้าม การหมายเป้า
	62 D	อนุญาตให้ หมายเป้า กองกำลัง(ระบุ)
	62 E	อนุญาตให้กระทำการ เฝ้าตรวจ
	62 F-Z	สำรอง
หมวด 63	เครื่องตรวจจับ และการส่องสว่าง	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้ เครื่องตรวจจับ และ วิธีในการส่องสว่าง ข้อสังเกต: จะต้องระมัดระวังไม่ส่องสว่างไปยังสะพานเดินเรือ ห้องโดยสาร ห้องนักบิน ในทางที่จะทำให้บุคคลผู้ควบคุมเรือ ยานพาหนะ หรืออากาศยานที่ถูกส่องสว่างตาบอด	
	กฎ	
	63 A	ห้าม การส่องสว่าง
	63 B	อนุญาตให้ใช้ การส่องสว่าง ของ(ระบุ)ด้วย(ระบุอุปกรณ์)
	63 C	อนุญาตให้ใช้ เครื่องชี้เป้า ด้วยเลเซอร์ใน(ระบุสภาวะการณ์)
	63 D	อนุญาตให้ใช้ เครื่องหาระยะ ด้วยเลเซอร์ใน(ระบุสภาวะการณ์) ข้อสังเกต: เป็นเรื่องผิดกฎหมายที่ใช้ระบบชี้เป้าด้วยเลเซอร์เพื่อจงใจทำให้เกิด การตาบอด

	63 E	อนุญาตให้ปล่อยพลังจากรถยนต์ควบคุมการยิงในทิศทางของ(ระบุ)
	63 F	อนุญาตให้ใช้อุปกรณ์ส่องสว่างและระบบการส่องสว่าง
	63 G	ห้ามการใช้เครื่องตรวจจับเชิงรุก
	63 H	อนุญาตให้ใช้เครื่องตรวจจับเชิงรุก
	63 I	อนุญาตให้ใช้เครื่องตรวจจับโดยไม่มีข้อจำกัด
	63 J-Z	สำรอง
หมวด 64-69	สำรอง	
กลุ่มที่ 70-79: การถืออาวุธ		
หมวด 70	อำนาจในการถืออาวุธ	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการถืออาวุธ	
	กฎ	
	70 A	ห้ามกำลังพลในกองกำลังถืออาวุธ
	70 B	ห้ามกำลังพลในกองกำลังถืออาวุธใน(ระบุสถานที่)
	70 C	อนุญาตให้กำลังพลในกองกำลังถืออาวุธใน(ระบุพื้นที่)
	70 D	อนุญาตให้กำลังพลในกองกำลังถือ(ระบุประเภทอาวุธ เช่น อาวุธประจำหน่วย) ใน(ระบุพื้นที่)
	70 E	อนุญาตให้ถืออาวุธยกเว้นใน(ระบุสถานที่) ข้อสังเกต: มาตรการ 70 E จะใช้เมื่ออนุญาตให้กำลังพลในกองกำลังถืออาวุธในพื้นที่ปฏิบัติการ แต่ถูกจำกัดการถืออาวุธในบางสถานที่ เช่นในบริเวณเมือง ในอาคารราชการของ <i>ประเทศเจ้าบ้าน</i> เป็นต้น
	70 F	อนุญาตให้กำลังพลในกองกำลังถืออาวุธ
	70 G-Z	สำรอง
หมวด 71-79	สำรอง	
กลุ่ม 80-89 กักระเบิด กระสุนวัตถุระเบิดพวง และกับังคับ		
ข้อสังเกต: กฎหมายสนธิสัญญาและนโยบายแห่งชาติซึ่งเกินไปกว่ากฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ กำหนดได้วางข้อจำกัดการใช้ระบบอาวุธเหล่านี้สำหรับบางประเทศ		
หมวด 80	การใช้กักระเบิด	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กักระเบิด (รวม <i>ทุ่นระเบิดสังหารบุคคล</i>)	
	กฎ	
	80 A	ห้ามการใช้กักระเบิด (รวม <i>ทุ่นระเบิดสังหารบุคคล</i>)
	80 B	ห้ามการใช้ <i>ทุ่นระเบิดสังหารบุคคล</i>
	80 C	อนุญาตให้ใช้ <i>ทุ่นระเบิดสังหารยาน(เกราะ)</i> ใน(ระบุบริเวณ)
	80 D	อนุญาตให้ใช้ <i>ทุ่นระเบิดสังหารยาน(เกราะ)</i> ที่ซ่อนพรางใน(ระบุบริเวณ)
	80 E	อนุญาตให้ใช้ <i>ทุ่นระเบิดสังหาร(รวมทุ่นระเบิดสังหารบุคคล)</i> ใน(ระบุสถานการณ์)
	80 F	อนุญาตให้ใช้ <i>ทุ่นระเบิด</i> ที่ควบคุมการจุดระเบิด
	80 G	อนุญาตให้ใช้ <i>ทุ่นระเบิดสังหาร(เว้นทุ่นระเบิดสังหารบุคคล)</i> ใน(ระบุสถานการณ์)
	80 H	อนุญาตให้ใช้ <i>ทุ่นระเบิดสังหาร(เว้นทุ่นระเบิดสังหารบุคคล)</i>

	80 I	อนุญาตให้ใช้ทุ่นระเบิดสังหาร(รวมทุ่นระเบิดสังหารบุคคล)
	80 J-Z	สำรอง
หมวด 81	การใช้กระสุนวัตถุระเบิดพวง	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กระสุนวัตถุระเบิดพวง	
	กฎ	
	81 A	ห้ามการใช้กระสุนวัตถุระเบิดพวง
	81 B	อนุญาตให้ใช้กระสุนวัตถุระเบิดพวงต่อ(ระบุเป้าหมาย)
	81 C	อนุญาตให้ใช้กระสุนวัตถุระเบิดพวงใน(ระบุบริเวณ)
	81 D-Z	สำรอง
หมวด 82	การใช้กับดัก	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กับดัก	
	กฎ	
	82 A	ห้ามการใช้กับดัก
	82 B	ห้ามการใช้กับดักกระเบิด
	82 C	อนุญาตให้ใช้กับดักกระเบิดใน(ระบุสถานการณ์)
	82 D	อนุญาตให้ใช้กับดักต่อ(ระบุเป้าหมาย)
	82 E-Z	สำรอง
หมวด 83-89	สำรอง	
กลุ่ม 90-99: การปฏิบัติการทางทะเล		
หมวด 90	การบังคับใช้กฎหมายทางทะเล	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กำลังในการปฏิบัติการบังคับใช้กฎหมายทางทะเลในเขตทางทะเลของตนหรือเขตทางทะเลของรัฐอื่นเมื่อได้รับอนุญาตโดยชอบ	
	กฎ	
	90 A	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรและกฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและบนไหล่ทวีปด้านนอก
	90 B	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรและกฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและบนไหล่ทวีปด้านนอก
	90 C	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ คนเข้าเมือง สุขอนามัย และศุลกากร และกฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องในเขตต่อเนื่อง
	90 D	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ คนเข้าเมือง สุขอนามัย และศุลกากร และกฎหมายภายในประเทศที่เกี่ยวข้องในเขตต่อเนื่อง

	90 E	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อการไล่ตามติดพัน
	90 F	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อการไล่ตามติดพัน
	90 G	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อหยุดการผ่านทางในทะเลอาณาเขตโดยไม่สุจริต
	90 H	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อหยุดการผ่านทางในทะเลอาณาเขตโดยไม่สุจริต
	90 I	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อบังคับใช้กฎหมายในน่านน้ำแห่งชาติ
	90 J	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อบังคับใช้กฎหมายในน่านน้ำของชาติ
	90 K-Z	สำรอง
หมวด 91	เป้าหมายเรือดำน้ำ	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการตอบโต้ของหน่วยกองกำลังต่อเป้าหมายเรือดำน้ำ	
	กฎ	
	91 A	ห้าม(ระบุงการกระทำ)ต่อเป้าหมายเรือดำน้ำ(ระบุ)ใน(ระบุบริเวณหรือสภาวะการณ์)
	91 B	อนุญาตให้ดำเนินการติดตามเป้าหมายเรือดำน้ำ(ระบุ)ด้วย(ระบุวิธี เช่น โซนาร์เชิงรุก/เชิงรับ การตรวจจับความผิดปกติทางแม่เหล็ก โซโนบูย)
	91 C	อนุญาตให้ใช้การเตือนเพื่อโน้มน้าวเป้าหมายเรือดำน้ำ(ระบุ)เพื่อให้(ระบุผลเช่น ขึ้นผิวน้ำ ออกไปจากพื้นที่)ใน(ระบุสภาวะการณ์เช่น เมื่อตรวจจับได้ในระยะ ... จากกองกำลังฝ่ายเรา)
	91 D	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อโน้มน้าวเป้าหมายเรือดำน้ำ(ระบุ)เพื่อให้(ระบุผลเช่น ขึ้นผิวน้ำ ออกไปจากพื้นที่)ใน(ระบุสภาวะการณ์เช่น เมื่อตรวจจับได้ในระยะ ... จากกองกำลังฝ่ายเรา)
	91 E	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อโน้มน้าวเป้าหมายเรือดำน้ำ(ระบุ)เพื่อให้(ระบุผลเช่น ขึ้นผิวน้ำ ออกไปจากพื้นที่)ใน(ระบุสภาวะการณ์เช่น เมื่อตรวจจับได้ในระยะ ... จากกองกำลังฝ่ายเรา)
	91 F	อนุญาตให้ใช้การเตือนเพื่อโน้มน้าว(ระบุเป้าหมายเรือดำน้ำ)เพื่อให้(ระบุผลเช่น ขึ้นผิวน้ำ ออกไปจากพื้นที่)
	91 G	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อโน้มน้าว(ระบุเป้าหมายเรือดำน้ำ)เพื่อให้(ระบุผลเช่น ขึ้นผิวน้ำ ออกไปจากพื้นที่)
	91 H	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อโน้มน้าว(ระบุเป้าหมายเรือดำน้ำ)เพื่อให้(ระบุผลเช่น ขึ้นผิวน้ำ ออกไปจากพื้นที่)
	91 I-Z	สำรอง
หมวด 92	ทุ่นระเบิดทางเรือ	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องกลไกการใช้และการตอบสนองต่อทุ่นระเบิดทางเรือ	

	กฎ	
	92 A	ห้ามการใช้ทุ่นระเบิดทางเรือ
	92 B	อนุญาตให้ใช้ทุ่นระเบิดทางเรือพร้อมระเบิดใน(ระบุบริเวณ)ใน(ระบุสภาวะการณ์)
	92 C	อนุญาตให้ใช้ทุ่นระเบิดทางเรือในความควบคุมใน(ระบุบริเวณ)ใน(ระบุสภาวะการณ์)
	92 D	อนุญาตให้หยุดเรือ ขึ้น และตรวจค้น(ระบุเรือ)ใน(ระบุบริเวณ)เมื่อมีเหตุอันควรที่จะสงสัยว่ากำลังบรรทุกหรือวางทุ่นระเบิดทางเรือ
	92 E	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตต่อ(ระบุเรือ)ที่ได้(ระบุการกระทำ)ใน(ระบุบริเวณ)
	92 F	อนุญาตให้เก็บกู้ กวาด ทุ่นระเบิดทางเรือหรือ ทำให้ทุ่นระเบิดทางเรือสิ้นสภาพ
	92 G-Z	สำรอง
หมวด 93	การขึ้นตรวจเรือ	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการขึ้นตรวจเรือ ข้อสังเกต: 1. ดูหมวด 23 การยิงเตือน และ หมวด 24 การยิงลิดรอน ด้วย 2. กฎหมายระหว่างประเทศได้ยอมรับหลักเกณฑ์ทางกฎหมายหลายประการในการขึ้นตรวจเรือโดยเรือรบ ประเด็นว่าการขึ้นตรวจเรือเป็นแบบยอมปฏิบัติตาม ไม่ปฏิบัติตาม หรือต่อต้าน เป็นคนละประเด็นกัน ยกตัวอย่างเช่น การขึ้นตรวจเรือที่ชอบด้วยกฎหมายอาจยังอาจถูกต่อต้านเมื่อผู้ควบคุมเรือกระทำการป้องกันการขึ้นตรวจเรือแม้ว่าเรือรบจะมีสิทธิตามกฎหมายที่จะกระทำ 3. การขึ้นตรวจเรือแบบยอมปฏิบัติตาม การขึ้นตรวจเรือแบบไม่ปฏิบัติตาม และการขึ้นตรวจเรือแบบต่อต้าน จะต้องได้รับอนุมัติมาตรการในแต่ละแบบแยกจากกัน	
	กฎ	
	93 A	ห้ามการขึ้นตรวจเรือ
	93 B	อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบยอมปฏิบัติตามของ(ระบุเรือ)
	93 C	อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบยอมปฏิบัติตามของ(ระบุเรือ) เมื่อมีเหตุอันควรที่จะสงสัยว่าเรือดังกล่าว(ระบุ เช่น การกระทำที่เป็นโจรสลัด ค้าทาส เรือไร้สัญชาติ หรือเรือสัญชาติเดียวกับเรือรบนั้นและไม่ยอมชักธง หรือ เรือที่กระทำการออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาต)
	93 D	อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบยอมปฏิบัติตามของ(ระบุเรือ)ตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ(ระบุ)
	93 E	อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบไม่ปฏิบัติตามของ(ระบุเรือ)
	93 F	อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบไม่ปฏิบัติตามของ(ระบุเรือ) เมื่อมีเหตุอันควรที่จะสงสัยว่าเรือดังกล่าว(ระบุ เช่น การกระทำที่เป็นโจรสลัด ค้าทาส เรือไร้สัญชาติ หรือเรือสัญชาติเดียวกับเรือรบนั้นและไม่ยอมชักธง หรือ เรือที่กระทำการออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาต)
	93 G	อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบไม่ปฏิบัติตามของ(ระบุเรือ)ตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ(ระบุ)

	93 H	อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบต่อต้านของ(ระบุเรือ)
	93 I	อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบต่อต้านของ(ระบุเรือ) เมื่อมีเหตุอันควรที่จะสงสัยว่าเรือดังกล่าว(ระบุ เช่น การกระทำที่เป็นโจรสลัด ค้าทาส เรือไร้สัญชาติ หรือเรือสัญชาติเดียวกับเรือรบนั้นและไม่ยอมซักธง หรือ เรือที่กระทำการออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาต)
	93 J-Z	สำรอง
หมวด 94	การปราบปรามการกระทำที่เป็นโจรสลัด	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กำลังในการปราบปรามการกระทำที่เป็นโจรสลัด	
	กฎ	
	94 A	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตในการปราบปรามการกระทำที่เป็นโจรสลัดในสถานการณ์ดังต่อไปนี้(ระบุสถานการณ์)
	94 B	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการปราบปรามการกระทำที่เป็นโจรสลัดในสถานการณ์ดังต่อไปนี้(ระบุสถานการณ์)
	94 C	อนุญาตให้ไล่ติดตามต่อเนื่องเรือโจรสลัดหรืออากาศยานโจรสลัดที่กำลังหลบหนีมุ่งหน้าเข้าไปในทะเลอาณาเขต น่านน้ำหมู่เกาะ น่านฟ้าของรัฐชายฝั่ง ข้อสังเกต: จะต้องพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้ได้รับความยินยอมจากรัฐชายฝั่งก่อนการไล่ติดตามดังกล่าว
	94 D	อนุญาตให้ไล่ติดตามต่อเนื่องเรือโจรสลัดหรืออากาศยานโจรสลัดที่กำลังหลบหนีมุ่งหน้าเข้าไปในทะเลอาณาเขต น่านน้ำหมู่เกาะ น่านฟ้าของ(ระบุ) ข้อสังเกต: จะต้องพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้ได้รับความยินยอมจากรัฐชายฝั่งก่อนการไล่ติดตามดังกล่าว
	94 E	ห้ามไล่ติดตามต่อเนื่องเรือโจรสลัดหรืออากาศยานโจรสลัดที่กำลังหลบหนีมุ่งหน้าเข้าไปในทะเลอาณาเขต น่านน้ำหมู่เกาะ น่านฟ้าของรัฐชายฝั่ง
	94 F	อนุญาตให้ทำลายอุปกรณ์โจรสลัดรวมทั้ง(ระบุอุปกรณ์)
	94 G-Z	สำรอง
หมวด 95-99	สำรอง	
กลุ่ม 100-109: การปฏิบัติการทางอากาศ		
หมวด 100	การใช้กระสุนวัดถูระเบิดอากาศสู่พื้น	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กระสุนวัดถูระเบิดอากาศสู่พื้น	
	กฎ	
	100 A	ห้ามการใช้กระสุนวัดถูระเบิดอากาศสู่พื้น
	100 B	ห้ามการใช้กระสุนวัดถูระเบิดอากาศสู่พื้นที่ไม่แม่นยำ
	100 C	ห้ามการใช้กระสุนวัดถูระเบิดอากาศสู่พื้นที่ไม่แม่นยำใน(ระบุบริเวณ)
	100 D	อนุญาตให้ใช้กระสุนวัดถูระเบิดอากาศสู่พื้นที่แม่นยำใน(ระบุบริเวณ)
	100 E	อนุญาตให้ใช้กระสุนวัดถูระเบิดอากาศสู่พื้นต่อ(ระบุบริเวณ)
	100 F-Z	สำรอง

หมวด 101	การใช้กระสุนวัตถุระเบิดอากาศสูได้ผิวพื้น	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กระสุนวัตถุระเบิดอากาศสูได้ผิวพื้น	
	กฎ	
	101 A	ห้ามการใช้กระสุนวัตถุระเบิดอากาศสูได้ผิวพื้น
	101 B	อนุญาตให้ใช้กระสุนวัตถุระเบิดอากาศสูได้ผิวพื้นเป้าหมายที่เป็นของ(ระบุงองกำลัง)
	101 C	อนุญาตให้ใช้กระสุนวัตถุระเบิดอากาศสูพื้นใน(ระบุงบริเวณ)
	101 D-Z	สำรอง
หมวด 102	การเข้าปะทะอากาศสูอากาศ	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการเข้าปะทะอากาศสูอากาศ	
	กฎ	
	102 A	ห้ามการเข้าปะทะอากาศสูอากาศไกลเกินทัศนวิสัย
	102 B	อนุญาตให้ใช้การเข้าปะทะอากาศสูอากาศไกลเกินทัศนวิสัยต่ออากาศยานข้าศึก
	102 C-Z	สำรอง
หมวด 103-109	สำรอง	
กลุ่ม 110-119 การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน		
หมวด 110	การใช้กำลังช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน, รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมาย	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กำลังสนับสนุนเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน	
	กฎ	
	110 A	ห้ามการช่วยเหลือการบังคับใช้กฎหมายแก่(ระบุงเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน)
	110 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อป้องกันการกระทำความผิดอาญาต่อ(ระบุงบุคคลและ/หรือทรัพย์สิน)เมื่อไม่มีเจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมายพลเรือน
	110 C	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อป้องกันการกระทำความผิดอาญาต่อ(ระบุงบุคคลและ/หรือทรัพย์สิน)
	110 D	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อป้องกันการอาชญากรรมร้ายแรงเมื่อไม่มีเจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมายพลเรือน
	110 E	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อป้องกันการอาชญากรรมร้ายแรง
	110 F	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อป้องกันการกระทำความผิดอาญาต่อทรัพย์สิน(ระบุง)
	110 G-Z	สำรอง
หมวด 111	การตรวจค้น คุ่มขัง และจับกุมบุคคล	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการตรวจค้น คุ่มขัง และจับกุมบุคคลระหว่างการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย	
	ข้อสังเกต: สำหรับการตรวจค้นและคุมขังบุคคลในการปฏิบัติการที่มีใช้บังคับใช้กฎหมายให้อำหนด 25 -การตรวจค้นและคุมขังบุคคล	

	กฎ	
	111 A	ห้ามการตรวจค้น(ระบุบุคคล)
	111 B	อนุญาตให้ทำการตรวจค้น(ระบุบุคคล)ใน(ระบุสภาวการณ์)
	111 C	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อการตรวจค้น(ระบุบุคคล)ใน(ระบุสภาวการณ์)
	111 D	ห้ามการคุมขัง หรือจับกุมบุคคล
	111 E	อนุญาตให้คุมขังบุคคลที่พบว่ากำลังกระทำความผิดอาญาร้ายแรง
	111 F	อนุญาตให้คุมขังบุคคลที่พบว่ากำลังกระทำความผิดอาญา
	111 G	อนุญาตให้คุมขังบุคคลที่พบว่ากำลังหลบหนีหลังจากที่ได้กระทำความผิดอาญาร้ายแรง
	111 H	อนุญาตให้จับกุมบุคคลที่พบว่ากำลังกระทำความผิดอาญาร้ายแรง
	111 I	อนุญาตให้จับกุมบุคคลที่พบว่ากำลังกระทำความผิดอาญา
	111 J	อนุญาตให้จับกุมบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากำลังจะกระทำความผิดอาญาร้ายแรง
	111 K	อนุญาตให้จับกุมบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากำลังจะกระทำความผิดอาญา
	111 L	อนุญาตให้จับกุมบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำความผิดอาญาร้ายแรง
	111 M	อนุญาตให้จับกุมบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำความผิดอาญา
	111 N-Z	สำรอง
หมวด 112	การปฏิบัติต่อบุคคลผู้ถูกคุมขังและจับกุม	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการกระทำที่กระทำต่อบุคคลที่ถูกคุมขังหรือจับกุมระหว่างการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย ข้อสังเกต: สำหรับการตรวจค้นและคุมขังบุคคลในการปฏิบัติการที่มีใช้บังคับใช้กฎหมายให้อำนาจหมวด 25 -การตรวจค้นและคุมขังบุคคล	
	กฎ	
	112 A	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อตรวจค้นผู้ถูกคุมขังหรือจับกุมเพื่อหาอาวุธหรือสิ่งอื่นซึ่งอาจเป็นภัยคุกคามต่อความปลอดภัยของผู้หนึ่งผู้ใด
	112 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อปลดอาวุธ(ระบุบุคคล)
	112 C	อนุญาตให้ใช้(ระบุเครื่องพันธนาการ เช่นกุญแจมือ)ต่อ(ระบุบุคคล)
	112 D	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อป้องกัน(ระบุบุคคล)ใด ๆ จากการหลบหนี
	112 E	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อป้องกัน(ระบุบุคคล)ใด ๆ จากการหลบหนี
	112 F-Z	สำรอง
หมวด 113-119	สำรอง	

กลุ่ม 120-129 : การควบคุมฝูงชนและการจลาจล		
หมวด 120	การใช้กำลังในการควบคุมการจลาจล	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กำลังในการควบคุมการจลาจล	
	กฎ	
	120A	ห้ามการใช้กำลังในระหว่างการควบคุมการจลาจล
	120 B	อนุญาตให้ใช้กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิตในระหว่างการควบคุมการจลาจล(ระบุสถานการณ์)
	120 C	อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในระหว่างการควบคุมการจลาจล(ระบุสถานการณ์)
	120 D-Z	สำรอง
หมวด 121	สารปราบจลาจล	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้สารปราบจลาจล	
	กฎ	
	121 A	ห้ามการใช้(ระบุสารปราบจลาจล เช่น ทุกสาร)ใน(ระบุสถานการณ์)
	121 B	อนุญาตให้ใช้(ระบุสารปราบจลาจล เช่น ทุกสาร)ใน(ระบุสถานการณ์)
	121 C-Z	สำรอง
หมวด 122	กระสุนระเบิดควบคุมจลาจล/เครื่องฉีดน้ำ	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้กระสุนระเบิดควบคุมจลาจลและการใช้เครื่องฉีดน้ำ	
	กฎ	
	122 A	ห้ามการใช้กระสุนระเบิดควบคุมจลาจล
	122 B	อนุญาตให้ใช้กระสุนระเบิดควบคุมจลาจล
	122 C	อนุญาตให้ใช้(ระบุกระสุนระเบิดควบคุมจลาจลเช่นกระสุนยาง กระสุนปลอมอื่น ๆ)
	122 D	ห้ามการใช้เครื่องฉีดน้ำ
	122 E	อนุญาตให้ใช้เครื่องฉีดน้ำ
	122 F-Z	สำรอง
หมวด 123-129	สำรอง	
กลุ่ม 130-139: การปฏิบัติการสารสนเทศ		
หมวด 130	มาตรการด้านสงครามอิเล็กทรอนิกส์	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการใช้มาตรการด้านสงครามอิเล็กทรอนิกส์	
	กฎ	
	130A	ห้ามการใช้มาตรการด้านสงครามอิเล็กทรอนิกส์
	130 B	อนุญาตให้ใช้(ระบุมาตรการด้านสงครามอิเล็กทรอนิกส์)ต่อ(ระบุ)
	130 C	อนุญาตให้ใช้มาตรการด้านสงครามอิเล็กทรอนิกส์
	130 D-Z	สำรอง

หมวด 131	<i>การปฏิบัติการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์</i> (ประกอบด้วยการโจมตีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การป้องกันเครือข่ายคอมพิวเตอร์และการใช้ประโยชน์เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการ)	
วัตถุประสงค์	ในการเพื่อวางกฎเกณฑ์การปฏิบัติในการปฏิบัติการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์	
	กฎ	
	131A	ห้ามการโจมตีเครือข่ายคอมพิวเตอร์
	131 B	เมื่อได้รับอนุมัติจาก(ระบุ) อนุญาตการโจมตีเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อ(ระบุผล เช่น ทำลาย ลดระดับ ชัดขวาง ปฏิเสธ)ต่อ(ระบุระบบเป้าหมาย เช่น ข้อมูลบน คอมพิวเตอร์หรือระบบ หรือตัวคอมพิวเตอร์หรือระบบเอง) ของ(ระบุรัฐ เป้าหมาย ผู้กระทำการ หรือระบบ เช่นระบบของรัฐบาล ระบบทางการ พาณิชย์ ระบบทางทหาร)
	131 C	เมื่อได้รับอนุมัติจาก(ระบุ) อนุญาตให้ใช้การป้องกันเครือข่ายคอมพิวเตอร์เชิงรุกเพื่อตอบสนองต่อกิจกรรมที่ไม่ได้รับอนุญาตภายในระบบข้อมูลหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ฝ่ายเรา
	131 D	เมื่อได้รับอนุมัติจาก(ระบุ) อนุญาตการใช้ประโยชน์เครือข่ายคอมพิวเตอร์ต่อระบบข้อมูลอัตโนมัติหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์(ระบุเป้าหมาย)
	131 E-Z	สำรอง
หมวด 132	<i>การปฏิบัติการจิตวิทยา</i>	
วัตถุประสงค์	ในการเพื่อวางกฎเกณฑ์การใช้การปฏิบัติการจิตวิทยา ข้อสังเกต: หมวดนี้จะต้องอ่านประกอบกับกฎที่เกี่ยวข้องในหมวด 53 การวางที่มั่นใกล้เคียงของหน่วยกำลัง	
	กฎ	
	132 A	ห้ามการใช้การปฏิบัติการจิตวิทยา
	132 B	อนุญาตให้ใช้การออกอากาศการปฏิบัติการจิตวิทยา(ระบุกลุ่มเป้าหมาย)ผ่า(ระบุสื่อ เช่น คลื่นวิทยุกระจายเสียง ออกอากาศทางโทรทัศน์ เวปเพจ)
	132 C	อนุญาตการใช้(ระบุวิธี เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และโทรศัพท์) เพื่อสื่อสารข้อความที่ได้รับการอนุมัติไปยัง(ระบุกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับอนุมัติ)
	132 D	อนุญาตการแจกจ่ายใบปลิวเพื่อสื่อสารข้อมูลที่ได้รับอนุมัติ
	132 E-Z	สำรอง
หมวด 133	การลวง	
วัตถุประสงค์	ในการเพื่อวางกฎเกณฑ์การใช้การลวง ข้อสังเกต: ห้ามการใช้กลยุทธ์ที่ไม่ชอบในทุกกรณี	
	กฎ	
	133 A	ห้ามการใช้การทรยศ
	133 B	เมื่อได้รับอนุมัติจาก(ระบุ) อนุญาตให้ใช้(การลวงทางกายภาพเช่นเป้าลวงหรือ ยุทโธปกรณ์ลวง)ต่อ(ระบุ)

	133 C	เมื่อได้รับอนุมัติจาก(ระบุ) อนุญาตให้ใช้(วิธีการทางเทคนิค เช่นการลวงทางอิเล็กทรอนิกส์)ต่อ(ระบุ)
	133 D	เมื่อได้รับอนุมัติจาก(ระบุ) อนุญาตให้ใช้(วิธีการทางการจัดการ เช่นการแจ้ง/ปฏิเสธด้วยวาจา รูปภาพ เอกสาร หรือหลักฐานทางกายภาพอื่น ต่อ(ระบุ)
	133 E-Z	สำรอง
หมวด 134-139	สำรอง	
กลุ่มที่ 140-149 : การปฏิบัติการนอกอวกาศ		
หมวด 140	การรบกวนต่อการสื่อสารด้วยดาวเทียม	
วัตถุประสงค์	ในการเพื่อวางกฎเกณฑ์การรบกวนการสื่อสารด้วยดาวเทียม	
	กฎ	
	140 A	ห้ามการรบกวนต่อการสื่อสารด้วยดาวเทียม
	140 B	ห้ามการรบกวนต่อเครื่องรับสัญญาณเตือนล่วงหน้าทางยุทธศาสตร์และระบบสื่อสารหลัก
	140 C	อนุญาตให้ทำการรบกวนต่อการสื่อสารด้วย(ระบุประเภทของดาวเทียม เช่น สื่อสาร ลาดตระเวน กำหนดตำบลที่ทั่วโลก อื่น ๆ)ที่เป็นของ(ระบุรัฐ/หน่วยงาน) ใน(ระบุขอบเขต ความรุนแรง และระยะเวลา)
	140 D	อนุญาตให้ทำการรบกวนต่อการสื่อสารด้วยที่เป็นของ(ระบุรัฐ/หน่วยงาน)
	140 E-Z	สำรอง
หมวด 141	การตัดรอน/การทำลายดาวเทียม	
วัตถุประสงค์	เพื่อวางกฎเกณฑ์เรื่องการทำกรกระทำการเพื่อตัดรอนหรือทำลายดาวเทียม	
	กฎ	
	141 A	ห้ามการตัดรอนดาวเทียม
	141 B	อนุญาตให้ทำการตัดรอน(ระบุประเภทของดาวเทียม เช่น สื่อสาร ลาดตระเวน กำหนดตำบลที่ทั่วโลก อื่น ๆ)ที่เป็นของ(ระบุรัฐ/หน่วยงาน)
	141 C	อนุญาตให้ทำการตัดรอน(ระบุประเภทของดาวเทียม เช่น สื่อสาร ลาดตระเวน กำหนดตำบลที่ทั่วโลก อื่น ๆ)ที่เป็นของ(ระบุรัฐ/หน่วยงาน) ใน(ระบุขอบเขต ความรุนแรง และระยะเวลา)
	141 D	ห้ามการทำลายดาวเทียม
	141 E	อนุญาตให้ทำการทำลาย(ระบุประเภทของดาวเทียม เช่น สื่อสาร ลาดตระเวน กำหนดตำบลที่ทั่วโลก อื่น ๆ)ที่เป็นของ(ระบุรัฐ/หน่วยงาน)
	141 F-Z	สำรอง
หมวด 142-149	สำรอง	
กลุ่มที่ 150 ขึ้นไป : สำรอง		

ตัวอย่างรูปแบบกฎการใช้กำลัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกฎการใช้กำลัง

1. ผนวกนี้ประกอบด้วยชุดเอกสารที่คัดเลือกมาเพื่อใช้เป็นรูปแบบ

อนุผนวก 1	ผนวกกฎการใช้กำลังประกอบคำสั่งยุทธการ
อนุผนวก 2	ข้อความขออนุมัติกฎการใช้กำลัง อนุมัติกฎการใช้กำลัง ขอแก้ไขกฎการใช้กำลัง
อนุผนวก 3	ตารางกฎการใช้กำลังสำหรับกองกำลังนานาชาติ
อนุผนวก 4	บัตรกฎการใช้กำลังแบบพกพา
อนุผนวก 5	การประกาศเขตแจ้งเตือนทางทะเล
อนุผนวก 6	แบบขอให้แสดงตนและการเตือน
อนุผนวก 7	การตอบสนองต่อการสอบถาม การเตือน และการซักถามในทะเล

2. แบบเหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้นซึ่งอาจเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติการครั้งใดครั้งหนึ่งเป็นการเฉพาะจึงต้องทำการปรับแต่งให้เข้ากับสภาวะการณ์ในการปฏิบัติการ

ผนวกกฎการใช้กำลังประกอบคำสั่งยุทธการ

ผนวกกฎการใช้กำลังประกอบคำสั่งยุทธการในการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพปฏิบัติการการสะกັตกัน
ทางทะเล(MIO)

อ้างอิง : A. ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ xxxx(20XX)
B. คู่มือกฎการใช้กำลังนานาชาติ

1. เอกสารที่อ้างอิง A.กำหนดมาตรการลงโทษต่อประเทศอัลฟา กองกำลังทหารที่เข้าร่วมในการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพได้รับอนุมัติให้ใช้มาตรการใด ๆ เพื่อบังคับมาตรการลงโทษเหล่านี้
 2. กองกำลัง การปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ จะปฏิบัติการตามเอกสารที่อ้างอิง A และ B และกฎการใช้กำลังที่ต้องปฏิบัติตามในคำสั่งกฎการใช้กำลังนี้
 3. ไม่มีส่วนใดในกฎการใช้กำลังเหล่านี้ปฏิเสธสิทธิในการป้องกันตนเอง ไม่มีส่วนใดของกฎการใช้กำลังเหล่านี้ปฏิเสธสิทธิของผู้บังคับบัญชาที่จะกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นและพอสมควรแก่เหตุในการป้องกันตนเอง
 4. กฎการใช้กำลังต่อไปนี้ได้รับอนุมัติเพื่อใช้โดยกองกำลังเมื่อปฏิบัติการ MIO ภายในพื้นที่ปฏิบัติการ 10 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล
 - 11 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของหน่วยแยกหน่วยในการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ
 - 12 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันบุคคลบนเรือ
 - 20 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิต เพื่อให้บรรลุภารกิจ
 - 23 C อนุญาตให้ใช้การยิงเตือนเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ xxxx(20XX)
 - 24 B อนุญาตให้ใช้การยิงลิดรอนเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ xxxx(20XX)

ส่วนขยาย: กฎนี้สงวนไว้ตามสั่งการของผู้บัญชาการการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ

 - 55 H อนุญาตให้ทำการสั่งให้เรือที่ต้องสงสัยว่าปฏิบัติขัดต่อข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX) เปลี่ยนเส้นทางหรือดำเนินการอื่น ๆ
 - 93 G อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบไม่ปฏิบัติตามของเรือที่ต้องสงสัยตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX)
- ส่วนขยาย:** กฎนี้สงวนไว้ตามสั่งการของผู้บัญชาการการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ

**ข้อความขออนุมัติกฎการใช้จ่าย (ROEREQ) อนุมัติกฎการใช้จ่าย (ROEAUTH)
และการปฏิบัติตาม (ROEIMP)**

2.1 บทนำ ข้อความรูปแบบประเภทต่าง ๆ ต่อนี้สามารถนำมาใช้เพื่อร้องขอ อนุมัติ หรือ ปฏิเสธกฎการใช้จ่าย

- a. แบบขออนุมัติกฎการใช้จ่าย (ROEREQ)
- b. แบบอนุมัติกฎการใช้จ่าย (ROEAUTH)
- c. แบบการปฏิบัติตาม (ROEIMP)

ข้อความ ROEREQ และ ROEAUTH จะต้องมีข้อความหมดทั้งข้อที่ร้องขอ/อนุมัติ แบบข้อความดังกล่าวปรากฏตามดังต่อไปนี้ สำหรับในแต่ละการปฏิบัติการแต่ละข้อความจะต้องระบุหมายเลขตามลำดับ

2.2 ข้อความขออนุมัติกฎการใช้จ่าย (ROEREQ) ผู้บังคับบัญชาใช้ข้อความ ROEREQ เพื่อหาการปฏิบัติตาม เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกกฎการใช้จ่ายจากผู้บังคับบัญชาสูงสุด ข้อความนี้อาจเริ่มจากผู้บังคับบัญชาระดับใดก็ได้ในสายการบังคับบัญชาของการปฏิบัติการ ข้อความ ROEREQ แต่ละครั้งจะต้องมีคำอธิบายว่าเหตุใดกฎการใช้จ่ายดังกล่าวจึงมีความจำเป็นและผลลัพธ์หากกฎการใช้จ่ายดังกล่าวไม่ได้รับการอนุมัติ

2.3 ข้อความอนุมัติกฎการใช้จ่าย (ROEAUTH) กองบัญชาการในระดับสูงขึ้นไปใช้ ROEAUTH เพื่ออนุมัติหรือปฏิเสธกฎการใช้จ่าย แต่ละข้อความจะต้องระบุหมายเลขตามลำดับ

2.4 ข้อความขอแก้ไขกฎการใช้จ่าย (ROEIMP) ผู้บังคับบัญชาใช้ข้อความ ROEIMP เพื่อควบคุมการใช้จ่ายการใช้จ่ายที่ได้รับอนุมัติจากกองบัญชาการระดับสูงขึ้นไป ในข้อความอาจมีข้อเสนอแนะและข้อจำกัดเพิ่มเติมหรืออาจมีการสงวนกฎการใช้จ่ายบางข้อที่ได้รับอนุมัติไว้

2.5 การขยายกฎการใช้จ่าย ส่วนขยาย(ส่วนขยาย)ได้แก่คำแนะนำที่มีในข้อความ ROEAUTH หรือ ROEIMP ที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกฎการใช้จ่ายที่ได้รับอนุมัติข้อหนึ่งหรือมากกว่า คำชี้แจงของกฎการใช้จ่ายข้อหนึ่งหรือมากกว่าอาจนำความมาระบุไว้ในความของส่วนขยาย

2.6 รูปแบบข้อความ บรรดาข้อความ ROEREQ, ROEAUTH และ ROEIMP จะต้องระบุหมายเลขตามลำดับ (เช่น คำขอกฎการใช้จ่ายเลขที่หนึ่ง คำขอกฎการใช้จ่ายเลขที่สอง คำขอกฎการใช้จ่ายเลขที่สาม และอื่น ๆ) และจะต้องมีย่อหน้าดังต่อไปนี้

ย่อหน้าที่ 1 เหตุผล/ความเป็นมา คำอธิบายว่าเหตุใดจึงต้องร้องขอ อนุมัติ หรือปฏิเสธกฎการใช้จ่ายดังกล่าว

ย่อหน้าที่ 2 กฎใหม่ที่ร้องขอหรืออนุมัติ

ย่อหน้าที่ 3 มาตรการก่อนหน้าที่ยกเลิก (ถ้ามี)

ย่อหน้าที่ 4 มาตรการก่อนหน้าที่ยังคงใช้บังคับ(ถ้ามี) ย่อหน้าที่ 4 จะต้องระบุกฎที่ได้รับอนุมัติไว้อย่างแม่นยำและทันสมัย

ย่อหน้าที่ 5 บทเพิ่มเติม(ถ้ามี)

อนุผนวก 2 ประกอบผนวก C

แต่ละข้อความกฎการใช้กำลังจะต้องมีทุกย่อหน้าที่เหมาะสมเพื่อที่ผู้บังคับบัญชาจะได้ทำเพียงคงข้อความล่าสุดไว้เพื่อที่จะได้มีรายการที่สมบูรณ์ของกฎที่ใช้บังคับทุกข้อสำหรับภารกิจ หากจำเป็นต้องร้องขอหรืออนุมัติกฎข้อที่ไม่ปรากฏในประมวล ข้อความในคำขออนุมัติกฎจะต้องใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายในย่อหน้าที่ ๒ ของข้อความกฎการใช้กำลังโดยใช้หมายเลขกฎ(สำรอง)ที่ไม่ได้ระบุและไม่ได้กำหนดไว้ของหมวดที่ใกล้เคียงมากที่สุด

2.7 ตัวอย่างข้อความ ROEREQ :

จาก ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ

ถึง ผู้บัญชาการกองกำลังนานาชาติ

ข้อมูล(ชื่อที่อยู่ตามสมควร)

เรื่อง คำขอฎีกาใช้กำลัง ROEREQ เลขที่หนึ่ง/การปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ

อ้างถึง/A/คู่มือกฎการใช้กำลังนานาชาติ

1. เหตุผล/ความเป็นมา: เรือรบบราโว่ได้รับกวนการปฏิบัติการเกี่ยวกับอัลฟาโดยรังความหน่วยในกองกำลัง บราโว่ยอมให้มีการปฏิบัติการลักลอบในน่านน้ำอาณาเขตของตนโดยละเมิดต่อข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX)

2. กฎใหม่ที่ร้องขอ:

20 D อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการต่อต้านกำลังที่ใช้รบกวนต่อภารกิจ

50 F อนุญาตให้เข้าไปในทะเลอาณาเขตของบราโว่เพื่อการปฏิบัติการยุติการลักลอบ

3. กฎก่อนหน้าที่ยกเลิก : ไม่มี

4. กฎก่อนหน้าที่ยังคงใช้บังคับ :

10 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล

11 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของหน่วยแก่หน่วยในการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ

12 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันบุคคลบนเรือ

20 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิต เพื่อทำให้บรรลุภารกิจ

23 C อนุญาตให้ใช้การยิงเตือนเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX)

24 B อนุญาตให้ใช้การยิงลิดรอนเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX)

55 H อนุญาตให้ทำการสั่งให้เรือที่ต้องสงสัยว่าปฏิบัติขัดต่อข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX) เปลี่ยนเส้นทางหรือดำเนินการอื่น ๆ

93 G อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบไม่ปฏิบัติตามของเรือต้องสงสัยตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX) ส่วนขยาย: กฎข้อนี้สงวนไว้สำหรับผู้บัญชาการกองกำลังนานาชาติ

5. บทเพิ่มเติม : ขออนุมัติกฎ 20 D และ 50 F เพื่ออำนวยความสะดวกใน MIO

2.8 ตัวอย่างข้อความอนุมัติกฎการใช้กำลัง ROEAUTH:

จาก ผู้บัญชาการกองกำลังนาชาชาติ

ถึง ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ

ข้อมูล(ชื่อที่อยู่ตามสมควร)

เรื่อง อนุมัติกฎการใช้กำลัง ROEAUTH เลขที่หนึ่ง/การปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ

อ้างถึง/A/คำขอกฎการใช้กำลัง ROEREQ ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ เลขที่
หนึ่ง

1. เหตุผล/ความเป็นมา: เอกสารที่อ้างถึง A ร้องขอมาตรการการกฎการใช้กำลังใหม่เพื่อต่อต้านการรบกวนของบราโว่ต่อการปฏิบัติการ MIO กฎข้อ 20 C ได้รับการอนุมัติ กฎข้อ 50 F ไม่ได้รับการอนุมัติ

2. กฎใหม่ที่ได้รับการอนุมัติ:

20 D อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการต่อต้านกำลังที่ใช้รบกวนต่อภารกิจ

3. กฎก่อนหน้าที่ยกเลิก : ไม่มี

4. กฎก่อนหน้าที่ยังคงใช้บังคับ :

10 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล

11 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันตนเองของหน่วยแก่หน่วยในการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ

12 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันบุคคลบนเรือ

20 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิต เพื่อให้บรรลุภารกิจ

23 C อนุญาตให้ใช้การยิงเตือนเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX)

24 B อนุญาตให้ใช้การยิงลิดรอนเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX)

55 H อนุญาตให้ทำการสั่งให้เรือที่ต้องสงสัยว่าปฏิบัติขัดต่อข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX) เปลี่ยนเส้นทางหรือดำเนินการอื่น ๆ

93 G อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบไม่ปฏิบัติตามของเรือต้องสงสัยตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX) ส่วนขยาย: กฎข้อนี้สงวนไว้สำหรับผู้บัญชาการกองกำลังนาชาชาติ

5. บทเพิ่มเติม : 50 F (อนุญาตให้เข้าไปในทะเลอาณาเขตของบราโว่เพื่อการปฏิบัติการยุติการลักลอบ)ไม่ได้รับการอนุมัติขณะนี้ เนื่องจากรอการดำเนินการด้านการเมืองโดยเลขาธิการแห่งสหประชาชาติ

2.9 ตัวอย่างข้อความขอแก้ไขกฎการใช้กำลัง ROEIMP:

จาก ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ

ถึง กองกำลังเฉพาะกิจคืนเสถียรภาพ

ข้อมูล(ชื่อที่อยู่ตามสมควร)

เรื่อง อนุมัติกฎการใช้กำลัง ROEAUTH เลขที่หนึ่ง/การปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ

อ้างถึง/A/คำขอกฎการใช้กำลัง ROEREQ ผู้บังคับบัญชาการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ เลขที่หนึ่ง

อ้างถึง/B/อนุมัติกฎการใช้กำลัง ROEAUTH เลขที่หนึ่ง

1. เหตุผล/ความเป็นมา: เอกสารที่อ้างถึง A ร้องขอมาตรการกฎการใช้กำลังใหม่เพื่อต่อต้านการ
รบกวนของบราโว่ต่อการปฏิบัติการ MIO เอกสารอ้างถึง B ตอบคำขอดังกล่าว กฎข้อ 20 C ด้รับ
การอนุมัติ กฎข้อ 50 F ไม่ได้รับการอนุมัติ

2. กฎใหม่ที่ร้องขอ:

20 D อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการต่อต้าน
กำลังที่ใช้รบกวนต่อภารกิจ

3. กฎก่อนหน้าที่ยกเลิก : ไม่มี

4. กฎก่อนหน้าที่ยังคงใช้บังคับ :

10 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกัน
ตนเองของแต่ละบุคคล

11 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกัน
ตนเองของหน่วยแก่หน่วยในการปฏิบัติการคืนเสถียรภาพ

12 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตในการป้องกันบุคคล
บนเรือ

20 C อนุญาตให้ใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิต เพื่อให้บรรลุ
ภารกิจ

23 C อนุญาตให้ใช้การยิงเตือนเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคง
แห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX)

24 B อนุญาตให้ใช้การยิงลิดรอนเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคง
แห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX)

55 H อนุญาตให้ทำการสั่งให้เรือที่ต้องสงสัยว่าปฏิบัติขัดต่อข้อมติของคณะมนตรีความ
มั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX) เปลี่ยนเส้นทางหรือดำเนินการอื่น ๆ

93 G อนุญาตการขึ้นตรวจเรือแบบไม่ปฏิบัติตามของเรือต้องสงสัยตามข้อมติของคณะ
มนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ xxxx(20XX) ส่วนขยาย: กฎข้อนี้สงวนไว้สำหรับผู้บัญชาการ
กองกำลังนานาชาติ

5. บทเพิ่มเติม : **50 F** (อนุญาตให้เข้าไปในทะเลอาณาเขตของบราโว่เพื่อการปฏิบัติการยุติการ
ลักลอบ)ไม่ได้รับอนุมัติขณะนี้ เนื่องจากรอการดำเนินการด้านการเมืองโดยเลขาธิการแห่ง
สหประชาชาติ

ตารางกฎการใช้กำลังสำหรับการปฏิบัติการนานาชาติ

3.1 ตารางกฎการใช้กำลังเป็นการสรุปกฎการใช้กำลังที่ใช้บังคับสำหรับแต่ละประเทศในกองกำลังนานาชาติ ตารางนี้เป็นเอกสารอ้างอิงอย่างรวดเร็วสำหรับฝ่ายอำนวยการและผู้บังคับบัญชาในการตัดสินใจว่าหน่วยใดสามารถดำเนินการเฉพาะอย่างไร

3.2 อนุผนวกนี้เป็นตัวอย่างตารางสำหรับการปฏิบัติการสะกดกันทางทะเล ประเทศที่เข้าร่วมสี่ประเทศ(A, B, C และ D)ได้ระบุรายชื่อไว้ในส่วนบนของตาราง หมวดต่าง ๆ ของกฎการใช้กำลังได้ระบุไว้ในด้านซ้าย ในช่องที่มีคำว่า “ใช่” แสดงว่าหน่วยของประเทศนั้นมีกฎการใช้กำลังดังกล่าว ส่วนในช่องที่มีคำว่า “.ใช่” ที่มีเลขเชิงอรรถแสดงว่าหน่วยของประเทศนั้นมีกฎการใช้กำลังดังกล่าวแต่มีข้อจำกัดหรือคุณสมบัติบางประการตามรายการในเชิงอรรถ ในช่องที่ระบุว่า “ไม่” แสดงว่าไม่มีกฎดังกล่าว

กฎ	กฎการใช้กำลัง	ประเทศ A	ประเทศ B	ประเทศ C	ประเทศ D
11 A	การป้องกันตนเองของหน่วยอื่น	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่ (1)
23 A	การยิงเตือน	ใช่(1)	ใช่	ไม่	ใช่
24 C	การยิงลิดรอน	ใช่(1)	ไม่	ไม่	ใช่
25 B/J	การตรวจค้น/คุมขังบุคคล	ใช่(1)	ไม่	ไม่	ใช่(1)
93 B	การขึ้นตรวจเรือแบบยินยอม	ไม่	ไม่	ไม่	ใช่
93 E	การขึ้นตรวจเรือแบบไม่ปฏิบัติตาม	ไม่	ไม่	ไม่	ใช่
93 H	การขึ้นตรวจเรือแบบต่อต้าน	ไม่	ไม่	ไม่	ใช่(2)

1. เฉพาะเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจระดับสูงขึ้นไป
2. เฉพาะเมื่อมีการคุกคามว่าจะต่อต้านในระดับต่ำ

บัตรกฎการใช้กำลังแบบพกพา

- 4.1 โดยทั่วไปบัตรกฎการใช้กำลัง(บางครั้งอ้างถึงในนาม”บัตรทหาร”)เป็นการให้ข้อสรุปในหลักสำคัญของกฎการใช้กำลังที่กำหนดการใช้กำลังของแต่ละบุคคลในภารกิจเฉพาะ แต่ไม่ได้เป็นสิ่งทดแทนการฝึก
- 4.2 บัตรกฎการใช้กำลังจะต้องสั้นและสามารถเข้าใจได้ง่าย
- 4.3 รูปแบบของบัตรกฎการใช้กำลังมีไว้ในสถานการณ์สามประการคือ:
 - a. การป้องกันตนเอง
 - b. การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ
 - c. การขัดกันด้วยอาวุธ รวมถึงมาตรฐานความประพฤติ
- 4.4 การใช้กำลังป้องกันตนเองของบุคคลอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายภายในของแต่ละประเทศนั้น ๆ บัตรที่แจกให้แก่บุคคลจะต้องไม่อนุญาตให้มีการใช้กำลังเกินไปกว่าที่กฎหมายภายในประเทศกำหนดอนุญาต

บัตรกรณีป้องกันตนเอง

ไม่มีส่วนใดในกฎการใช้กำลังของท่านจำกัดสิทธิของท่านที่จะกระทำการเพื่อป้องกันตนเอง

การใช้กำลังในการป้องกันตนเอง

1. ท่านมีสิทธิที่จะใช้กำลังเฉพาะเพื่อการป้องกันตนเอง
2. ท่านสามารถใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิต เพื่อตอบสนองต่อการกระทำที่เป็นประวัติกษ หรือแสดงเจตนาเป็นประวัติกษที่มุ่งต่อ
 - ตัวท่าน
 - กำลังพลในหน่วยของท่าน
 - (ระบุบุคคลอื่น)(หมายเหตุ: ดูกฎการใช้กำลังกลุ่มที่ 10-19)
3. จะต้องทำการเตือนก่อนเริ่มการยิงเพื่อป้องกันตนเองเมื่อเวลาเอื้ออำนวย
4. ท่านจะต้องเตือนโดยตะโกนว่า: (ระบุ เช่น หยุดมิฉะนั้นจะยิง)

การใช้กำลัง

5. หากท่านต้องทำการยิง ท่านจะต้อง:
 - ยิงด้วยการเล็งเท่านั้น

และ

 - ใช้กำลังไม่มากเกินไปกว่าที่จำเป็นเพื่อสลายการคุกคาม

และ

 - ใช้ความระมัดระวังตามสมควรที่จะไม่ทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บนอกจากเป้าหมายของท่าน

บัตรกรณีปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ

ไม่มีส่วนใดในกฎการใช้กำลังของท่านจำกัดสิทธิของท่านที่จะกระทำการเพื่อป้องกันตนเอง

ภารกิจ

1. ภารกิจของท่านคือ(ระบุ)
การใช้กำลังในการป้องกันตนเอง
2. ท่านมีสิทธิใช้กำลังในการป้องกันตนเอง
3. ท่านสามารถใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิต เพื่อตอบสนองต่อการกระทำที่เป็นประปักษ์ หรือแสดงเจตนาเป็นประปักษ์ที่มุ่งต่อ
 - ตัวท่าน
 - กำลังพลในหน่วยของท่าน
 - (ระบุบุคคลอื่น)(หมายเหตุ: ดูกฎการใช้กำลังกลุ่มที่ 10-19)
4. ท่านสามารถใช้กำลังที่จำเป็นและเป็นสัดส่วนระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิตเพื่อ:
 - (ระบุภารกิจ)
5. จะต้องทำการเตือนก่อนเริ่มทำการยิงในการป้องกันตนเองเมื่อเวลาและสถานการณ์เอื้ออำนวย
6. ท่านจะต้องเตือนโดยตะโกนว่า: (ระบุ เช่น หยุดมิฉะนั้นจะยิง)

การใช้กำลัง

7. หากท่านต้องทำการยิง ท่านจะต้อง:
 - ยิงด้วยการเล็งเท่านั้น

และ

 - ใช้กำลังไม่มากเกินไปกว่าที่จำเป็นเพื่อสลายการคุกคาม

และ

 - ใช้ความระมัดระวังตามสมควรที่จะไม่ทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บนอกจากเป้าหมายของท่าน

บัตรกรณีการขัดกันด้วยอาวุธ

ไม่มีส่วนใดในกฎการใช้กำลังของท่านจำกัดสิทธิของท่านที่จะกระทำการเพื่อป้องกันตนเอง

ภารกิจ

1. ภารกิจของท่านคือ(ระบุ)
2. ท่านมีสิทธิในการใช้กำลังทั้งในการป้องกันตนเองและต่อข้าศึก
การใช้กำลังในการป้องกันตนเอง
3. ท่านมีสิทธิใช้กำลังในการป้องกันตนเองตลอดเวลา
4. ท่านสามารถใช้กำลังระดับที่ขึ้นไปถึงและรวมทั้งกำลังรุนแรงถึงชีวิต เพื่อตอบสนองต่อการกระทำที่เป็นปรปักษ์ หรือแสดงเจตนาเป็นปรปักษ์ที่มุ่งต่อ
 - ตัวท่าน
 - กำลังพลในหน่วยของท่าน
 - (ระบุบุคคลอื่น)(หมายเหตุ: ตูกฎการใช้กำลังกลุ่มที่ 10-19)
5. จะต้องทำการเตือนก่อนเริ่มทำการยิงในการป้องกันตนเองเมื่อเวลาและสถานการณ์เอื้ออำนวย
6. ท่านจะต้องเตือนโดยตะโกนว่า: (ระบุ เช่น หยุดมิฉะนั้นจะยิง)
7. หากท่านต้องทำการยิง ท่านจะต้อง:
 - ยิงด้วยการเล็งเท่านั้น
 - และ
 - ใช้กำลังไม่มากเกินไปกว่าที่จำเป็นเพื่อสลายการคุกคาม
 - และ
 - ใช้ความระมัดระวังตามสมควรที่จะไม่ทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บนอกจากเป้าหมายของท่าน

การใช้กำลังต่อข้าศึก

8. ภายใน(ระบุพื้นที่) สามารถโจมตีดังต่อไปนี้:
(ระบุเป้าหมายทางทหารกองกำลังที่ประกาศว่าเป็นข้าศึก)
(หมายเหตุ : ตูกฎการใช้กำลังกลุ่ม 30-39)
9. จำกัดการบาดเจ็บและเสียชีวิตของพลเรือนที่เกิดขึ้นโดยไม่เจตนาและความเสียหายข้างเคียงต่อทรัพย์สินของพลเรือนให้น้อยที่สุด

มาตรฐานความประพฤติ(ด้านหลังตัวอย่างบัตรกฎการใช้กำลังในการขัดกัน
ด้วยอาวุธ)

1. ปฏิบัติตามกฎหมายการขัดกันด้วยอาวุธและรายงานกรณีสงสัยว่ามีการละเมิดต่อผู้บังคับบัญชา
2. ต้องไม่โจมตีบรรดาผู้ที่ยอมแพ้ ส่งตัวพวกเขาให้ผู้บังคับบัญชา
3. ปฏิบัติต่อบรรดาผู้ถูกคุมขังอย่างมีมนุษยธรรม
4. รวบรวมและให้การดูแลบรรดาผู้บาดเจ็บ ป่วยไข้ และเรืออัปปาง
5. เคารพพลเรือนและทรัพย์สินของพลเรือน
6. ต้องไม่เก็บทรัพย์สินเชลย

การประกาศเขตแจ้งเตือนทางทะเล

- 5.1 เขตแจ้งเตือนทางทะเลเป็นเรื่องทางการปฏิบัติการ การจัดตั้งและบังคับการตามเขตแจ้งเตือนทางทะเลที่เหมาะสมเป็นการทำให้ผู้บังคับบัญชามีเครื่องมือในการเพิ่มขีดความสามารถในการป้องกันตนเองและการแสดงการคุ้มครองกำลังรบของขุมกำลัง ตลอดจนเครื่องมือในการประกาศอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้อื่นที่ใช้น่านน้ำ จะใช้อย่างไรก็ตามเขตแจ้งเตือนทางทะเลไม่เป็นการปลดปล่อยผู้บังคับบัญชาจากความรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของกองกำลังที่ตนบังคับบัญชา หรือหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธ และกฎอื่นตามกฎหมายระหว่างประเทศ
- 5.2 เขตแจ้งเตือนทางทะเลปกติจะประกาศผ่านประกาศชาวเรือ(Notice to Mariners NOTMAR) หรือ การประกาศในทำนองเดียวกัน
- 5.3 ตัวอย่างประกาศได้จัดทำไว้สำหรับเขตสองแบบคือ:
- a. พื้นที่แจ้งเตือนในทะเลหลวง
 - b. พื้นที่แจ้งเตือน และเขตหวงห้ามในทะเลอาณาเขต
- 5.4 ที่ใดที่มีความว่า(ระบุ) จะต้องแทรกรายละเอียดเพื่อให้บทดังกล่าวมีความชัดเจน

แบบประกาศ – พื้นที่แจ้งเตือน

1. เนื่องจาก(ระบุเหตุการณ์หรือสถานการณ์)(ระบุกองกำลัง)กำลังปฏิบัติการในระดับการพร้อมรบในระดับสูงและได้ดำเนินมาตรการระวังป้องกันเพิ่มเติมต่อ(ระบุภัยคุกคาม) ด้วยเหตุดังกล่าวขอให้บรรดาอากาศยาน เรือผิวน้ำ และเรือใต้ผิวน้ำที่มุ่งหน้าเข้าประชิด(ระบุวัตถุประสงค์ เช่น แทนขูดเจาะ เรือรบ) ดำรงการติดต่อทางวิทยุกับ(ระบุกองกำลัง)โดยช่องสัญญาณ 16 ระหว่างสะพานเดินเรือ ช่องแจ้งเหตุฉุกเฉินทางอากาศระหว่างประเทศ(121.5 เม็กกะเฮิรตซ์ วีเอชเอฟ) หรือ ช่องแจ้งเหตุฉุกเฉินทางอากาศของทหาร (243.0 เม็กกะเฮิรตซ์ ยูเอชเอฟ)
2. (ระบุกองกำลัง)จะดำเนินมาตรการตามสมควรในการป้องกันตนเองเมื่อสถานการณ์บังคับ อากาศยาน เรือผิวน้ำ และเรือใต้ผิวน้ำที่มุ่งหน้าเข้าประชิด(ระบุกองกำลัง) จะต้องช่วยแสดงเจตนาที่ชัดเจนโดยการติดต่อล่วงหน้าตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น
3. (ระบุกองกำลัง) เมื่อปฏิบัติการในน่านน้ำที่จำกัดจะยังคงระแวงระวังต่อข้อพิจารณาเรื่องการกำหนดเส้นทางของอากาศยาน เรือผิวน้ำ และเรือใต้ผิวน้ำในบริเวณพื้นที่ติดต่อใกล้เคียง
4. ไม่มีส่วนใดในการเตือนนี้มีเจตนาที่จะขัดขวางหรือรบกวนเสรีภาพในการเดินเรือหรือบินเหนือของเรือหรืออากาศยานใด ๆ หรือเพื่อขยายหรือจำกัดสิทธิในการป้องกันตนเองของ(ระบุกองกำลัง) คำเตือนนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อแจ้งเตือนระดับการพร้อมรบในระดับสูงของ(ระบุกองกำลัง)และร้องขอให้ดำรงการติดต่อทางวิทยุตามที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

แบบประกาศ - พื้นที่แจ้งเตือนและเขตหวงห้ามในทะเลอาณาเขต

1. พื้นที่แจ้งเตือนและเขตหวงห้ามที่จะกล่าวถึงต่อไปได้กำหนดขึ้นเนื่องจาก(ระบุเหตุการณ์ที่นำมาสู่การประกาศเขตดังกล่าว)
2. ขอแนะนำให้บรรดาชาวเรืออยู่ห่างจาก(ระบุกองกำลัง) และแสดงตนเองและแสดงเจตนาให้ทราบเมื่อกระทำการในบริเวณของ(ระบุกองกำลัง) เมื่อกำหนดชาวเรือจะต้องแสดงตนเองและระบุเจตนาของตนอย่างชัดเจน หากได้รับคำสั่งจาก(ระบุกองกำลัง)จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้นทันทีเพื่อให้ได้ทราบถึงเจตนาของตน ขอเตือนต่อชาวเรือว่า(ระบุกองกำลัง)เตรียมพร้อมที่จะใช้มาตรการเชิงรับ รวมทั้งในกรณีที่เป็นกำลังกำลังรุนแรงถึงชีวิตต่อเป้าหมายใด ๆ ที่แสดงตนเองหรือเจตนาที่ไม่ปรากฏและแสดงการคุกคาม
3. พื้นที่แจ้งเตือนซึ่งจัดตั้งโดยรอบ(ระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์)ให้มีผลในทันที
4. พื้นที่แจ้งเตือนมีระยะ(ระบุระยะทาง)จาก(ระบุจุด) พื้นที่แจ้งเตือนนี้แยกจากและเป็นส่วนเสริมจากเขตหวงห้ามได้จัดตั้งไว้ในข้อต่อไปของประกาศนี้
5. ขอแนะนำให้บรรดาชาวเรืออยู่ห่างจากพื้นที่แจ้งเตือนโดยตลอดเว้นแต่การเดินทางผ่านที่จำเป็น หากการเดินทางผ่านจำเป็นต้องเข้าไปในเขตดังกล่าวให้เรือติดต่อ(ระบุที่ติดต่อ)ผ่านช่องสัญญาณชาวเรือ ย่านวีเอชเอฟ ช่อง 16 โดยแสดงตนเองและแสดงเจตนาการเดินทางให้ปรากฏ หาก(ระบุกองกำลัง)สั่งให้เรือออกจากพื้นที่แจ้งเตือนจะต้องออกไปโดยทันที คำสั่งดังกล่าวจะใช้เฉพาะเมื่อจำเป็นที่จะกันไม่ให้เรื่อนั้นเผชิญอันตราย
6. นอกจากนี้เขตหวงห้ามซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยให้มีผลในทันทีและสิทธิการเดินทางผ่านโดยสุจริตได้ถูกระงับเป็นการชั่วคราวทั้งนี้ตามกฎหมายระหว่างประเทศรอบ(ระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์)ายใน(ระบุทะเลอาณาเขต) เขตหวงห้ามมีระยะ(ระบุระยะทาง)จาก(ระบุจุด)
7. เฉพาะ(ระบุเรือ)และ(ระบุกองกำลัง)ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในเขตหวงห้าม เรือที่พยายามจะเข้ามาเขตนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตอาจต้องเผชิญต่อมาตรการเชิงรับซึ่งรวมทั้งในกรณีที่เป็นกำลังกำลังรุนแรงถึงชีวิต
8. ปัญหาเกี่ยวกับคำแนะนำนี้สามารถติดต่อไปยัง(ระบุที่ติดต่อและข้อมูลการติดต่อ)

การขอให้แสดงตน(พิสูจน์ทราบ)และการเตือน

6.1 เมื่อเวลาและสถานการณ์เอื้ออำนวยกองกำลังหรือบุคคลที่แสดงการคุกคามจะต้องได้รับการแจ้งเตือนเพื่อให้ถอนตัวหรือหยุดการกระทำที่คุกคาม อนุผนวกนี้เป็นตัวอย่างถ้อยคำที่ใช้ในการเตือนดังกล่าว

6.2 การล้มเหลวในการตอบสนองต่อการเตือนอาจพิจารณาเสมือนเป็นหลักฐานของ*การแสดงเจตนาเป็นปรปักษ์*

6.3 ในสภาวะแวดล้อมของการปฏิบัติการทางทะเลและทางอากาศ การขอเพื่อให้แสดงตนและการเตือนต่ออากาศยานโดยทั่วไปจะติดต่อสื่อสารผ่านคลื่นวิทยุช่องแจ้งเหตุฉุกเฉินทางอากาศของทหาร (243 เม็กกะเฮิรตซ์) และ ช่องแจ้งเหตุฉุกเฉินทางอากาศระหว่างประเทศ(121.5 เม็กกะเฮิรตซ์) การแจ้งเตือนต่อผิวน้ำโดยทั่วไปจะส่งสัญญาณผ่านช่องสัญญาณ 16 ระหว่างสะพานเดินเรือ

6.4 ตัวอย่างการปฏิบัติการทางบก

“(ระบุการแสดงตน) ! หยุดไม่เช่นนั้นจะยิง!”

“ระวัง ! หากไม่สลายตัว/หยุด จะใช้(ระบุอุปกรณ์)ต่อท่าน”

6.5 ตัวอย่างการปฏิบัติการทางอากาศ

สอบถาม: “ ระวัง อากาศยานไม่ทราบฝ่าย(ที่ระบุตำแหน่งและหมายเลขพิสูจน์ฝ่ายประจำของเครื่องบินทรานส์ปอนเดอร์/หรือหมายเลขนามเรียกขาน) ที่(ระบุระดับความสูง) ท่านกำลังมุ่งหน้าเข้าใกล้(ระบุประเทศ)(ระบุเรือรบหรืออากาศยานทหาร) ขอให้ท่านทำการติดต่อสื่อสารแสดงตน และแสดงเจตนาของท่าน”

การเตือน: “อากาศยานไม่ทราบฝ่าย(ที่ระบุตำแหน่งและหมายเลขพิสูจน์ฝ่ายประจำของเครื่องบินทรานส์ปอนเดอร์/หรือหมายเลขนามเรียกขาน) ที่(ระบุระดับความสูง) (ระบุเส้นทาง)และความเร็ว(ระบุ) ท่านกำลังมุ่งหน้าเข้าใกล้(ระบุเรือรบหรืออากาศยานทหาร) (ไม่มีการแสดงตนและ/หรือ)เจตนาของท่านไม่ชัดเจน ท่านกำลังตกอยู่ในภาวะอันตราย ขอให้ทำการติดต่อสื่อสารในตอนนี้หรือเปลี่ยนเส้นทางเป็น(ระบุเส้นทาง)โดยทันทีเพื่อให้ชัดเจน”

6.6 ตัวอย่างของทางทะเล

สอบถาม: “ ระวัง เป้าหมายผิวน้ำหรือ(ใต้น้ำ)ไม่ทราบฝ่าย(ระบุตำแหน่ง) ท่านกำลังมุ่งหน้าเข้าใกล้เรือรบ(ระบุประเทศ) ขอให้ท่านทำการติดต่อสื่อสารแสดงตน และแสดงเจตนาของท่าน”

การเตือน: “เป้าหมายผิวน้ำหรือ(ใต้น้ำ)ไม่ทราบฝ่าย(ที่ระบุตำแหน่งและหมายเลขพิสูจน์ฝ่ายประจำของเครื่องบินทรานส์ปอนเดอร์/หรือหมายเลขนามเรียกขาน) ที่(ระบุเส้นทาง)และความเร็ว(ระบุ) ท่านกำลังมุ่งหน้าเข้าใกล้(ระบุเรือรบหรืออากาศยานทหาร) (ไม่มีการแสดงตนและ/หรือ)เจตนาของท่านไม่ชัดเจน ท่านกำลังตกอยู่ในภาวะอันตราย ขอให้ทำการติดต่อสื่อสารในตอนนี้หรือเปลี่ยนเส้นทางเป็น(ระบุเส้นทาง)โดยทันทีเพื่อให้ชัดเจน”

การตอบสนองต่อการสอบถาม การเตือน และการซักถามในทะเล

7.1 อนุผนวกนี้เป็นตัวอย่างการตอบสนองต่อการสอบถามหรือการซักถามที่เรือรบหรืออากาศยานทางทหารได้รับในสถานะแวดล้อมทางทะเล

7.2 หลักทั่วไปหน่วยทหารได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจแห่งชาติที่จะให้ข้อมูลที่จำกัดเพื่อตอบสนองต่อการสอบถามหรือการซักถามจากเรือรบหรืออากาศยานทางทหารต่างชาติ โดยมีจะแจ้งหมายเลขตัวเรือหรือข้างเรือเส้นทางและความเร็ว ส่วนข้อมูลประเภท ชื่อ ท่าเรือที่แวะก่อนหน้า จุดหมายปลายทาง การปฏิบัติการในขณะนั้นของเรือหรืออากาศยานหรือข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการผ่านทางอย่างปลอดภัยของหน่วยดังกล่าว มักจะไม่แจ้ง

7.3 ถ้อยคำที่ใช้แนะนำให้ใช้ในการตอบสนองต่อการถาม

a. ส่วนแรกของการตอบสนองควรรวม “นี่คือเรือรบ(หรืออากาศยานทหาร)(ระบุสัญชาติ)(ระบุหมายเลข)”

b. ส่วนที่สองของการตอบสนองขึ้นกับที่ตั้งและรูปแบบการผ่านทางของหน่วย ตัวเลือกได้แก่

“เรากำลังปฏิบัติการตามปกติใน *น่านน้ำสากล*”

“เรากำลังใช้การผ่านโดยสุจริต”

“เรากำลังใช้ทางผ่าน”

“เรากำลังใช้การผ่านเส้นทางน่านน้ำหมู่เกาะ”

c. การถูกถามข้อมูลที่ไม่ได้รับอนุมัติให้เปิดเผยแนะนำให้ใช้ข้อความต่อไปนี้ “นี่คือเรือรบ(หรืออากาศยานทหาร)(ระบุสัญชาติ)(ระบุหมายเลข) เราไม่ได้รับอนุมัติให้ตอบข้อมูลดังกล่าว”

คำจำกัดความ

ทุ่นระเบิดสังหารบุคคล (anti-personnel mine) ทุ่นระเบิดสังหารถูกออกแบบมาเพื่อให้ระเบิดเมื่อมีการไปอยู่ เข้าใกล้ หรือการสัมผัสของบุคคลซึ่งจะทำให้บาดเจ็บจนพิการ หรือสังหารบุคคลหนึ่งหรือมากกว่านั้น ทุ่นระเบิดที่ออกแบบมาให้จุดระเบิดโดยไปอยู่ หรือเข้าใกล้ หรือการสัมผัสของยานพาหนะ(ตรงข้ามกับบุคคล) ซึ่งติดตั้งอุปกรณ์ต่อต้านการเคลื่อนย้ายนั้นไม่ถือว่าเป็นทุ่นระเบิดสังหารบุคคลเนื่องจากผลของการติดตั้งนั้น

ทุ่นระเบิดทางเรือพร้อมระเบิด (armed naval mine) ทุ่นระเบิดทางเรือซึ่งวางไว้ทั้งโดยการถอดอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยหรือ เตรียมพร้อมระเบิดเมื่อวางเพื่อให้จุดระเบิดเมื่อเจอสภาวะตามที่ตั้งค่าไว้ล่วงหน้า

การเข้าไปเพื่อช่วยเหลือ (assistance entry) การเข้าไปในทะเลอาณาเขตโดยเรือหรืออากาศยานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐชายฝั่งเพื่อที่จะให้ความช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินโดยชอบแก่ผู้ประสบอันตรายหรือเหตุฉุกเฉินทางทะเล สิทธินี้ใช้กับเฉพาะเมื่อสถานที่ที่เกิดอันตรายหรือเหตุฉุกเฉินนั้นเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป กรณีนี้ไม่รวมการค้นหาที่ต้องได้รับความยินยอมจากรัฐชายฝั่ง

การโจมตี (attack) การกระทำที่รุนแรงหรือการโจมตีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ซึ่งอาจคาดหมายได้ว่าจะทำให้เกิดการตาย ทำให้บาดเจ็บ หรือเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน

กระสุนวัตถุระเบิดพวง (cluster munition) โดยทั่วไป คือ กระสุนระเบิดตามแบบซึ่งออกแบบมาให้กระจายหรือปล่อยลูกกระเบิดย่อยซึ่งมีผลสังหาร คำจำกัดความในระดับชาตินั้นจะแตกต่างกันไปตามแต่นโยบายของชาติและพันธกรณีตามสนธิสัญญา

การขึ้นตรวจเรือแบบยอมปฏิบัติตาม (Compliant boarding) การขึ้นตรวจเรือซึ่งผู้ควบคุมเรือและลูกเรือของเรือให้ความร่วมมือ

การโจมตีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (computer network attack) การกระทำผ่านการใช้ประโยชน์เครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อที่จะรบกวน ปฏิเสธ ทำให้เสื่อมสภาพ หรือทำลายข้อมูลซึ่งอยู่ในคอมพิวเตอร์และเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือทำลายต่อคอมพิวเตอร์และเครือข่ายคอมพิวเตอร์นั่นเอง เรียกว่า CNA ด้วย

การป้องกันเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (computer network defence) การกระทำผ่านการใช้ประโยชน์เครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อที่จะป้องกัน ฝ้าตรวจ วิเคราะห์ ตรวจสอบและโต้ตอบต่อกิจกรรมที่ไม่ได้รับอนุญาตภายใต้ระบบข้อมูลและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรียกว่า CND ด้วย

การใช้ประโยชน์เครือข่ายคอมพิวเตอร์ (computer network exploitation) ขีดความสามารถในการรวบรวมข่าวกรองและการปฏิบัติการยุทธที่กระทำผ่านการใช้ประโยชน์เครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อเก็บข้อมูลจากระบบข้อมูลอัตโนมัติหรือเครือข่ายที่เป็นเป้าหมายหรือของฝ่ายตรงข้าม เรียกว่า CNE ด้วย

การปฏิบัติการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (computer network operations) ประกอบด้วยการโจมตีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การป้องกันเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งในการปฏิบัติการ เรียกว่า CNO ด้วย

ทุ่นระเบิดทางเรือในความควบคุม (controlled naval mine) ระเบิดทางเรือที่ไม่มีความสามารถในการทำลายล้างจนกว่าจะได้เริ่มการยืนยันการทำงานโดยการสั่งให้พร้อมระเบิดด้วยวิธีการบางอย่าง (ซึ่งจะกลายเป็นทุ่นระเบิดทางเรือพร้อมระเบิด)

อุปกรณ์เสียงเตือนเพื่อต่อต้านผู้ก่อการร้าย (counter-terrorist warning boom) อุปกรณ์ซึ่งอยู่ในน้ำรอบหมู่เรือเพื่อเตือนและป้องกันเรือเล็กจากการเข้าใกล้เรือ

ไซเบอร์สเปซ, ห้วงไซเบอร์ (cyberspace) ดินแดนทั่วโลกซึ่งมีลักษณะเฉพาะโดยการใช้อิเล็กทรอนิกส์ ยานความถี่คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าเพื่อที่จะเก็บ ปรับแต่งและแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยระบบเครือข่ายรวมถึง อินเทอร์เน็ต ระบบโทรคมนาคม และรวมถึงระบบโครงสร้างที่เกี่ยวข้อง

กำลังรุนแรงถึงชีวิต (deadly force) กำลังซึ่งมุ่งประสงค์หรือเป็นไปได้ที่จะเป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือบาดเจ็บสาหัสจนเป็นเหตุให้เสียชีวิต โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าผลที่เกิดจะเป็นการเสียชีวิตหรือการบาดเจ็บสาหัส

กองกำลังที่ประกาศเป็นข้าศึก (declared hostile force) พลเรือน กำลังกึ่งทหาร หรือทหาร หรือ องค์การก่อการร้าย ที่ซึ่งได้ประกาศว่าเป็นข้าศึกโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

การคุมขัง (detention) การกักบุคคลไว้โดยไม่ยินยอมเพื่อวัตถุประสงค์ที่ชอบด้วยกฎหมาย เช่น การฟ้องคดีอาญา การรักษาความสงบเรียบร้อย หรือการดำเนินการตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

การยิงตรง (direct fire) การยิงโดยตรงต่อเป้าหมายที่มองเห็นได้โดยผู้เล็งยิง เป้าหมายนั้นเองจะใช้เป็นจุดการเล็งของอาวุธหรือผู้ควบคุมการยิง

การยิงลดรอน (disabling fire) การยิงตรงไปสู่เรือ อากาศยานหรือพาหนะเพื่อทำให้กลุ่ทร่อนแอลง แต่ทั้งนี้มิใช่เรื่องเกี่ยวกับการรอดชีวิต

สงครามอิเล็กทรอนิกส์ (electronic warfare) ความสามารถหลักของการปฏิบัติการข้อมูลข่าวสารซึ่งรวมถึงการปฏิบัติการทางทหารซึ่งเกี่ยวกับการใช้แม่เหล็กไฟฟ้าและพลังงานตรงเพื่อควบคุมย่านของแม่เหล็กไฟฟ้าเพื่อป้องกันกำลังพล สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ หรือโจมตีข้าศึก เรียกว่า EW ด้วย

เขตหวงห้าม (exclusion zone) พื้นที่ซึ่งห้ามการกระทำบางอย่างเป็นการเฉพาะในบางเขตพื้นที่ ดูพื้นที่ที่แจ้งเตือนทางทะเลและพื้นที่แจ้งเตือนด้วย

ผู้ร่วมรบ (fighters) สมาชิกของกองกำลังและ กองกำลังต่อต้านหรือกลุ่มติดอาวุธอื่น ๆ ซึ่งเข้าร่วมในการรบที่ไม่ใช่การขัดกันด้วยอาวุธระหว่างประเทศ

กองกำลัง (Force) หน่วยทหารหรือองค์การซึ่งปฏิบัติการภายใต้กฎการใช้กำลังเหล่านี้ ในวัตถุประสงค์ของ *การป้องกันตนเอง* กองกำลังรวมถึงบุคคลที่ติดตามกองกำลังนั้น เซลยศึก ผู้ถูกกักกันและผู้ถูกคุมขังภายใต้ความควบคุมของกองกำลัง

การคุ้มครองกำลังรบ (force protection) การกระทำเพื่อปกป้องหรือลดการกระทำอันเป็นปรปักษ์ต่อกำลังพล (รวมถึงสมาชิกในครอบครัว) ทหารยากร สิ่งอำนวยความสะดวก และข้อมูลที่สำคัญ การคุ้มครองกำลังรบ ไม่รวมถึงการกระทำที่ทำให้ศัตรูพ่ายแพ้หรือการป้องกันต่ออุบัติเหตุ สภาวะอากาศ หรือโรคภัย

ผู้มีอำนาจระดับสูงขึ้นไป (higher authority) ผู้มีอำนาจในการสั่งการภายในประเทศซึ่งอยู่เหนือกว่าผู้บังคับบัญชาของกองกำลังหรือหน่วยกำลัง

กระทำที่เป็นปรปักษ์ (hostile act) การโจมตีหรือการใช้กำลังอื่น ๆ ต่อประเทศ กองกำลัง หรือต่อบุคคลหรือทรัพย์สินที่กำหนด

การแสดงเจตนาเป็นปรปักษ์ (hostile intent) การคุกคามของกระทำอันเป็นปรปักษ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ประเทศเจ้าบ้าน (host nation) ประเทศซึ่งยอมรับกองกำลังและหรือยุทธโธปกรณ์จากประเทศพันธมิตรและ/หรือประเทศผู้เข้าร่วมในกองกำลัง ให้มาตั้งที่มั่น มาปฏิบัติการ หรือเคลื่อนพลผ่านดินแดนของตน

การยิงเล็งจำลอง (indirect fire) การยิงมุ่งไปยังเป้าหมายซึ่งมองไม่เห็นโดยผู้เล็งยิง และตัวเป้าหมายนั้นไม่ได้ใช้เป็นจุดเล็งยิงของอาวุธหรือผู้ควบคุมโดยตัวของมันเอง การยิงเล็งจำลองรวมถึงการยิงเล็งจำลองที่มีการตรวจการณ์และการยิงเล็งจำลองที่ไม่มีการตรวจการณ์

การป้องกันตนเองของแต่ละบุคคล (individual self-defence) สิทธิของแต่ละบุคคลในการป้องกันตนเอง (และในบางกรณีสำหรับบุคคลอื่นด้วย) จากกระทำที่เป็นปรปักษ์หรือการแสดงเจตนาเป็นปรปักษ์

การปฏิบัติการสารสนเทศ (information operations) การผสมผสานการใช้ขีดความสามารถหลักด้าน *สงครามอิเล็กทรอนิกส์ การปฏิบัติการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การปฏิบัติการจิตวิทยา การลวง และการรักษาความปลอดภัย* ในการปฏิบัติการทางทหาร โดยสอดคล้องกับขีดความสามารถการสนับสนุนเฉพาะและความสามารถอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะโน้มน้าว ทำให้สับสน ขัดแย้ง หรือแย่งชิงคนและการตัดสินใจอัตโนมัติของฝ่ายตรงข้ามขณะที่ป้องกันฝ่ายของตนเองด้วย เรียกว่า IO ด้วย

น่านฟ้าสากล (international airspace) น่านฟ้าที่อยู่เหนือบริเวณทะเลอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และทะเลหลวง และดินแดนที่ไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของรัฐใด

น่านน้ำสากล (international waters) พื้นที่มหาสมุทรทั้งหมดที่ไม่อยู่ใต้อำนาจอธิปไตยของชาติใด น่านน้ำทั้งหมดออกไปจากทะเลอาณาเขตคือน่านน้ำสากลซึ่งเสรีภาพในการเดินเรือและการบินเหนือในทะเลหลวงถูก

สงวนไว้สำหรับประชาคมระหว่างประเทศ น่านน้ำระหว่างประเทศรวมถึงเฉพาะเขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และทะเลหลวง

การปฏิบัติการร่วม (joint) กิจกรรม องค์กรในการปฏิบัติการ และอื่น ๆ ที่กองทัพสองเหล่าหรือมากกว่านั้น มาร่วมกันปฏิบัติการกิจ

ปฏิบัติการสกัดกั้นทางทะเล (maritime interdiction operations) ปฏิบัติการเพื่อบังคับตามข้อจำกัดการเดินทางของคนหรือวัสดุอุปกรณ์บนหรือเหนือสภาวะแวดล้อมทางทะเลภายในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่กำหนด

เขตแจ้งเตือนทางทะเล (maritime warning zone) พื้นที่ที่กำหนดในมหาสมุทรและส่วนของน่านฟ้าเหนือพื้นดินซึ่งประเทศใดอ้างว่าจำกัดเสรีภาพในการเดินเรือ และ/หรือการบินผ่านพื้นดินนั้นของผู้อื่น หรืออีกนัยหนึ่งกระทบต่อการใช้เสรีภาพเหล่านั้น *ดูเขตตยกเว้น* และพื้นที่แจ้งเตือน ซึ่งอยู่ในกลุ่มของพื้นที่แจ้งเตือนทางทะเล

การหมายเป้า (marking) การเกาะติดต่อเป้าหมายจากตำแหน่งซึ่งหน่วยหมายเป้าหรือผู้กำหนดเป้าหมายมีความสามารถในการปฏิบัติเชิงรุกได้ทันที

การลวง (military deception) การดำเนินการเพื่อชักนำให้กองกำลังของฝ่ายตรงข้ามตัดสินใจไปในทางที่ผิด

การป้องกันตนเองของชาติ (national self-defence) การป้องกันประเทศชาติ กองกำลังแห่งชาติ และบุคคลของชาติและทรัพย์สินของชาตินั้น โดยทั่วไป ผู้บังคับหน่วยจะใช้สิทธิป้องกันตนเองในระดับชาติได้ เฉพาะต่อเมื่อได้รับอนุญาตโดยผู้มีอำนาจระดับสูงขึ้นไป

น่านฟ้าแห่งชาติ (national airspace) น่านฟ้าแห่งชาติที่อยู่เหนืออาณาเขตดินแดน น่านน้ำภายในทะเลอาณาเขต และน่านน้ำหมู่เกาะ

น่านน้ำแห่งชาติ (national waters) น่านน้ำที่อยู่ในเขตอธิปไตยของชาติที่อยู่ชายฝั่งนั้น น่านน้ำแห่งชาติรวมถึงน่านน้ำภายใน ทะเลอาณาเขต และน่านน้ำหมู่เกาะ

ทุ่นระเบิด (naval mines) อุปกรณ์ระเบิดซึ่งวางอยู่ในน้ำ ใต้พื้นทะเลหรือที่ขึ้นผิวดิน มีจุดประสงค์เพื่อจะทำลายหรือจมเรือหรือเปลี่ยนเส้นทางของเรือจากการเข้ามาในพื้นที่

การตัดรอน (neutralise) ทำให้ไร้ประสิทธิภาพ ทั้งชั่วคราวและถาวร

การปฏิบัติการอพยพผู้ที่มีไม่ใช่พลรบ (non-combatant evacuation operations) ปฏิบัติการซึ่งสั่งการโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแห่งชาติซึ่งบุคคลที่ไม่ใช่พลรบจะถูกอพยพจากต่างประเทศในที่หลบภัยที่ปลอดภัยเมื่อชีวิตของพวกเขาต้องตกอยู่ในอันตรายจากสงคราม ภาวะเกิดความไม่สงบภายใน หรือภัยพิบัติ

การขึ้นตรวจเรือแบบไม่ปฏิบัติตาม (non-compliant boarding) ได้แก่การขึ้นตรวจเรือที่ไม่ได้รับการตกลงให้ขึ้นตรวจ

กำลังที่ไม่รุนแรงถึงชีวิต (non-deadly force) กำลังซึ่งไม่ได้มุ่งประสงค์หรือไม่น่าจะเป็นเหตุให้เสียชีวิตหรือบาดเจ็บสาหัสจนเป็นผลให้เสียชีวิต

การยิงจำลองที่มีการตรวจการณ์ (observed indirect fire) การยิงจำลองที่ซึ่งจุดที่กระทบหรือระเบิดสามารถมองเห็นได้โดยผู้ตรวจการณ์ การยิงจึงสามารถบังคับและปรับได้บนพื้นฐานของการตรวจการณ์

การขึ้นตรวจเรือแบบต่อต้าน (opposed boarding) การขึ้นตรวจเรือซึ่งผู้บังคับการหรือลูกเรือแสดงอย่างชัดเจนว่าได้กระทำทุกวิธีเพื่อมิให้ขึ้นตรวจเรือ

นอกรอวกาศ (outer space) บริเวณที่เริ่มจากส่วนที่อยู่เหนือจากน่านฟ้าภายในไปจนถึงไม่มีที่สิ้นสุด ครอบคลุมระหว่างประเทศยอมรับการโคจรผ่านโดยอิสระของดาวเทียมที่มนุษย์สร้างขึ้นและวัตถุอื่น ๆ ในความสูงระดับวงโคจรของโลกและเหนือไปจากนั้น

การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ (peace operations) ความหมายอย่างกว้างรวมถึง การป้องกันความขัดแย้ง การสร้างสันติภาพ การรักษาสันติภาพ การปฏิบัติการการสร้างและบังคับให้เกิดสันติภาพซึ่งกระทำเพื่อสถาปนาหรือดำรงสันติภาพ

การทรยศ (perfidy) การใช้กลลวงที่ผิดกฎหมาย การกระทำการทรยศเป็นการหลอกล่อใช้ความเชื่อมั่นของศัตรูให้เชื่อว่าสถานะความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการขัดกันด้วยอาวุธจะต้องได้รับการปฏิบัติตามด้วยเจตนาที่จะทรยศต่อความเชื่อมั่นนั้น การแก่งแย่งยอมแพ้เพื่อล่อให้ศัตรูเข้ามาสู่กับดักเป็นตัวอย่างหนึ่งของการทรยศ ควรจะต้องตรวจสอบกับคู่มือกฎหมายการขัดกันด้วยอาวุธของประเทศถึงคำนิยามโดยละเอียดและตัวอย่างเพิ่มเติม

การกระทำที่เป็นโจรสลัด (piracy) การกระทำอันผิดกฎหมายที่รุนแรง การทำลายล้าง (อาทิเช่น การปล้นสะดม การจี้ปล้น การโจรกรรม) หรือ*การคุมขังในหรือเหนือบนน้ำสากล*ที่กระทำเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล โดยลูกเรือหรือผู้โดยสารของเรือหรืออากาศยานส่วนบุคคล โดยกระทำต่อเรือหรืออากาศยานลำอื่น หรือต่อบุคคลหรือทรัพย์สินอื่นที่อยู่บนเรือหรืออากาศยานนั้น

การปฏิบัติการจิตวิทยา (psychological operations) ปฏิบัติการซึ่งวางแผนไว้เพื่อถ่ายทอดข้อมูลที่คัดเลือกและตัวบ่งชี้ต่อกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้มีอิทธิพลต่ออารมณ์ แรงจูงใจ การให้เหตุผลโดยตรง และในที่สุดคือต่อท่าทีของรัฐบาล องค์กร กลุ่ม และส่วนบุคคล เป้าหมายของปฏิบัติการจิตวิทยาคือเพื่อชักจูงโน้มน้าวหรือสนับสนุนทัศนคติและท่าทีตามวัตถุประสงค์ของผู้เริ่มปฏิบัติการ

การป้องกันตนเอง (self-defence) การใช้กำลังที่จำเป็นและเป็นสัดส่วน รวมถึงกำลังรุนแรงถึงชีวิต เพื่อที่จะปกป้องกองกำลัง กำลังพล หรือทรัพย์สินจากการโจมตีหรือการโจมตีที่ใกล้จะเกิดขึ้น

อาชญากรรมร้ายแรง (serious crime) การฆ่า การข่มขืน การทำร้ายร่างกายเหตุรุนแรงหรืออาชญากรรมอื่น ๆ ซึ่งมีเหตุผลให้เชื่อได้ว่าทำให้ถึงแก่ชีวิตหรือเป็นเหตุให้บาดเจ็บสาหัส

การเฝ้าตาม (shadowing) การสังเกตการณ์และ ติดตามเป้าหมาย (ไม่จำเป็นต้องต่อเนื่อง) การเฝ้าตามอาจกระทำแบบเปิดเผยและปกปิด

ข้อตกลงสถานภาพกองกำลัง (status of forces agreement SOFA) ข้อตกลงซึ่งระบุถึงสถานะทางกฎหมายของกองกำลังทหารผู้มาเยือนซึ่งวางกำลังในดินแดนของรัฐอื่น

การป้องกันตนเองของหน่วย (unit self-defence) สิทธิที่ผู้บังคับบัญชาของหน่วยสามารถป้องกันตนเอง หน่วยอื่น ๆ ในประเทศของตน และหน่วยพิเศษอื่น ๆ เพื่อต่อต้านการกระทำที่เป็นประวัติกษหรือเจตนาอันเป็นประวัติกษ

การยิงจาลองที่ไม่มีการตรวจการณ์ (unobserved indirect fire) การยิงจาลองที่ซึ่งจุดที่กระทบหรือระเบิดไม่ได้มีการตรวจการณ์

พื้นที่แจ้งเตือน (warning area) การประกาศซึ่งแจ้งการเตือนเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของอันตรายที่จะเกิดขึ้นทางทะเล เช่น การทดสอบอาวุธ การฝึก การสู้รบ หรือการปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ดู เขตจำเพาะ (exclusion zone) และ พื้นที่แจ้งเตือนทางทะเล (maritime warning zone)

การยิงเตือน (warning shot) การยิงในบริเวณใกล้กับบุคคล เรือ หรืออากาศยานเพื่อเป็นสัญญาณเพื่อที่จะหยุดการกระทำในทันที แต่ไม่ได้มุ่งที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือการบาดเจ็บ

.....
(V. 27 Jan 11)

สถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ International Institute of Humanitarian Law

สถาบันกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศเป็นองค์กรอิสระด้านมนุษยธรรมที่ไม่หวังผลกำไร
ที่จัดตั้งขึ้นในปี 2513(1970) สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่วิลล่า ออร์มอนด์ เมืองซานเรโม (อิตาลี)

วัตถุประสงค์หลักของสถาบันคือส่งเสริมกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ สิทธิมนุษยชน
และ เรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง

สถาบันทำงานโดยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์กรระหว่างประเทศที่สำคัญจำนวนมากที่ทุ่มเทต่อ
กิจการด้านมนุษยธรรม เช่น องค์กรกาชาดระหว่างประเทศ (International Committee of
the Red Cross(ICRC)) คณะกรรมาธิการเพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ(United Nations High
Commission for Refugee(UNHCR)) และองค์กรระหว่างประเทศเพื่อการย้ายถิ่นฐาน
(International Organisation for Migration(IOM))

สถาบันมีความสัมพันธ์ในการทำงานกับ อียู ยูเนสโก นาโต้ โอไอเอฟ(องค์กรระหว่างประเทศ
กลุ่มฝรั่งเศส) สหพันธ์สภาภาษาสากล และสถาบันอิตาลี ลาตินอเมริกา สถาบันยังมีสถานะ
ผู้ให้คำปรึกษาคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมของสหประชาชาติ(ECOSOC) และสภาแห่งชาตินยุโรป

สถาบันมีรายได้ส่วนใหญ่จากค่าสมาชิก ค่าเข้าร่วมหลักสูตร และการบริจาคของรัฐบาล สถาบัน
หรือองค์กรและส่วนย่อยจากการสนับสนุนให้เปล่าหรือเงินบริจาค งบประมาณของสถาบันจำนวน
น้อยเมื่อเทียบกับของเขตของความมุ่งมั่นและกิจกรรมในสาขาวิชาที่ได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น
จากประชาคมระหว่างประเทศ

INTERNATIONAL INSTITUTE OF HUMANITARIAN LAW

Villa Ormond, Corso Cavalotti 113. 18038 Sanremo-Italy

Tel. +39 0184 541848 – Fax- +39 0184 541600

Web site :www'iihl.org –email:sanremo@iihl.org